

TRUTH CENTERED TRANSFORMATION

MODULE 1

ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ପରିଚୟ
ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ପୁସ୍ତକ।

ସତ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରିତ ପରିବର୍ତ୍ତନ – ମହ୍ୟଲ୍ (ଅଧିବେଶନ) 1: ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ସଂସ୍କରଣର ପରିଚୟ 4.3 କପିରାଇଟ୍ ©2019 ରିକନ୍ସାଇଲ୍ଡ ୱାର୍ଲ୍ଡ, ଫୋର୍ମେଟ୍, ଏରିଜୋନା, ସଂଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା. www.reconciledworld.org

ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କ୍ରିଏଟିଭ କମନ୍ସ ଆଟ୍ରିବ୍ୟୁସନ୍ ସର୍ଭାଇଭାନ୍ ଅନୁସାରେ ଉପଲବ୍ଧ କରାଯାଇଛି - ସେୟାରଏଲାଇକ 3.0 ଲାଇସେନ୍ସ. ନିମ୍ନଲିଖିତ ସର୍ତ୍ତ ଅନୁସାରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରବାକୁ, କପି, ବଣ୍ଟନ ଏବଂ ପ୍ରସାରଣ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଉତ୍ସାହିତ କରାଯାଇଛି :

ଏଟ୍ରିବ୍ୟୁସନ୍ (ଗୁଣ) — ଆପଣ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିବରଣୀକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରି କାର୍ଯ୍ୟର ବିଶେଷତା ପୁଣି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ : କପିରାଇଟ୍ © 2012. କ୍ରିଏଟିଭ କମନ୍ସ ଆଟ୍ରିବ୍ୟୁସନ୍ - ସେୟାରଏଲାଇକ 3.0 ଲାଇସେନ୍ସର ସର୍ତ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ ରିକନ୍ସାଇଲ୍ଡ ୱାର୍ଲ୍ଡ (www.reconciledworld.org) ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ. ଅଧିକ ଜାଣିବା ପାଇଁ, www.creativecommons.org ଦେଖନ୍ତୁ ।

ଅଣ-ବ୍ୟବସାୟିକ — ଆପଣ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବ୍ୟବସାୟିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଯଦି ଆପଣ ଏହି ପୁସ୍ତିକାର ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ଅନୁବାଦ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ, ଦୟାକରି info@tctprogram.org ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତୁ । ସମସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ର ଉଦ୍ଧୃତି, ଅନ୍ୟଥା ସୂଚିତ ନହେଲେ, ପବିତ୍ର ବାଇବେଲ, ନ୍ୟୁ ଇନ୍ଟରନେଶନାଲ ୱର୍ସନ୍ NIV® ରୁ ନିଆଯାଇଛି® । କପିରାଇଟ୍ ©1973, 1978, 1984, 2011 ରୁ Biblica, Inc.™ ଦ୍ୱାରା Zondervan ର ଅନୁମତି କ୍ରମେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଅଛି । ସମସ୍ତ ଅଧିକାର ବିଶ୍ୱବ୍ୟାପୀ ସଂରକ୍ଷିତ । . www.zondervan.com “NIV” ଏବଂ “ନ୍ୟୁ ଇନ୍ଟରନେଶନାଲ ୱର୍ସନ୍” ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ପେଟେଣ୍ଟରେ ଏବଂ ଟ୍ରେଡ୍ ମାର୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ Biblica, Inc.™ ଦ୍ୱାରା ପଞ୍ଜୀକୃତ ଟ୍ରେଡ୍ ମାର୍କ ଅଟେ ।

କୃତଜ୍ଞତା

ଏହି ପୁସ୍ତକର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଏବଂ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାରେ ଯୋଗଦାନ କରିଥିବା ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବା ପାଇଁ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ପ୍ରଚେଷ୍ଟା । ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପ୍ରେରଣା ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଡିସାଇନର ନେସନ୍ ଏଲାଇନ୍ସର ଡାକ୍ତରୀ ମିଳର ଏବଂ ହାର୍ଭେଷ୍ଟ ପାଉଣ୍ଡେସନର ବର୍ ମର୍ଟିନ୍ ଲ ଶିକ୍ଷାରୁ ଆସିଥିଲା । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଫୁର୍ତ୍ତ ଫର୍ ଦ ହଜ୍ଜି ଯୋଜନାରେ ମୋର କାର୍ଯ୍ୟକରିବାରର ଦୀର୍ଘ ବର୍ଷର ଅନୁଭୂତିରୁ ବିକଶିତ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିଛି । ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ମୋତେ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍କଳ ସ୍ଥାନ ଏବଂ ଏହାକୁ ସମ୍ଭବ କରିବା ପାଇଁ ଅର୍ଥ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବାରୁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ଠାରେ କୃତଜ୍ଞ ଅଟେ ।

ଏହି ପ୍ରଥମ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ରେ, ମୁଁ ବିଶେଷ ଭାବରେ ବର୍ ଏବଂ ତାରୋଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ତାରୋ ମିଲରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା “ଡେଭଲପମେଣ୍ଟ ଏଥିକ୍ସ” ଏବଂ ବର୍ ମର୍ଟିନ୍ ଲ ଦ୍ଵାରା “ଲିଡରସିପ୍ ଡେଭଲପମେଣ୍ଟ ଟ୍ରେନିଂ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ୍” ରୁ ଅଧିକ ବିଷୟ ଗ୍ରହଣ କରିଛି । ବିଷୟବସ୍ତୁର ଉପସ୍ଥାପନ ପାଇଁ କିଛି ଧାରଣା ମାର୍କ ଓଲିଭରଙ୍କଠାରୁ ଆସିଛି । ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ୫ ରେ ନଦୀ ପାରି କାହାଣୀ ମୋର ନୁହେଁ । ତଥାପି ଏହି କାହାଣୀ ଏଡେଗୁଡ଼ିଏ ସ୍ଥାନରେ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଛି ଯେ ମୁଁ ଏହାର ମୂଳ ଲେଖକ ଖୋଜିବାରେ ଅସମର୍ଥ ହେଲି ।

ମୁଁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ଠାରେ ଅଶେଷ କୃତଜ୍ଞ, ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରାଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧ୍ୟୟନ ଓ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସହିତ ମୁଁ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିଛି । ସେମାନେ ମୋର ପ୍ରକୃତ ନାୟକ । ଏହା ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଏବଂ ମତାମତ ଲାଗି ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିଛି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ଯାହା ମୋତେ ଅନେକ ଦିନ ଆଗକୁ ବଢିବା ଲାଗି ଉତ୍ସାହ ଦେଇଛି ବିଶେଷକରି ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ନିରାଶ ହୋଇ ଛାଡିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲି । ମୁଁ ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଦଳ ପ୍ରତି ଏକ ବିଶେଷ ସ୍ନେହ ରଖିଛି, ଯେଉଁମାନେ କି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ରହ୍ମରେ ଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ମୋ ସହିତ ଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ କିପରି ଶିକ୍ଷା ଦେବି ଏବଂ କ’ଣ ଶିଖାଇବି ଶିଖୁଥିଲି । ସେମାନେ ଧର୍ଯ୍ୟର ସହିତ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ଏବଂ ଏହି ବିଷୟକୁ ମଧ୍ୟ ଶିଖାଇଲେ ଯାହା ପରେ ଆମେ ଅନୁଭବ କଲୁ ଯେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ପରିସ୍ଥିତି ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜଟିଳ ଥିଲା । ତଥାପି ପରମେଶ୍ଵର ସେହି ସାମୁଦାୟଗୁଡ଼ିକୁ ବାରିଦ୍ର୍ୟରୁ ବାହାର କଲେ । ଏହା ଏକ ଅସୀମ ସ୍ମୃତି ଯେ ଏହା ମୋ ବିଷୟରେ କିମ୍ବା ମୁଁ କ’ଣ କରୁଥିଲି ତା ବିଷୟରେ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ଵର ଏବଂ ସେ କ’ଣ କରୁଥିଲେ ତାହା ବିଷୟରେ ଥିଲା । ମୋ ପାଇଁ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ହୃଦୟ ସ୍ପର୍ଶୀ ଯେ ପରମେଶ୍ଵର ମୋ ପରି ଜଣକୁ ଏହି କାହାଣୀର ଅଂଶ ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବେ ଏବଂ ମୋର ସମସ୍ତ ଦୁର୍ବଳତା ସତ୍ତ୍ୱେ ମୋତେ ବ୍ୟବହାର କରିବେ । କେବଳ ତାହାଙ୍କର ଗୌରବ ହେଉ ।

ଶେଷରେ, ମୁଁ ମୋର ସ୍ବାମୀଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବାକୁ ଚାହେଁ ଯିଏ କି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ମୋ ସହ ମିଶି କାମ କରିବାକୁ ନିଜର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଛାଡିଲେ । ତାଙ୍କ ବିନା ଏହା ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟି ବିଷୟ କରିବା ସମ୍ଭବ ହୋଇ ନଥାନ୍ତା । ମୁଁ ଜାଣେ ଆପଣ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ସାର୍ଥକ କରିବା ପାଇଁ ବର୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ଅନେକ ବଳିଦାନ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଆପଣ ମୋର ସଫଳତାର ପାହୁଚ, ଆଉ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଭଲ ପାଏ ।

ଏନ୍ନା ହୋ
କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ

ଆରମ୍ଭ କରିବା ପୂର୍ବରୁ

ଶିକ୍ଷାର ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରସ୍ତୁତି

1. ଯଦି ସମ୍ଭବ ହୁଏ, ଶିକ୍ଷକ ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ପୁସ୍ତିକାକୁ ଅନେକ ଥର ପଢ଼ନ୍ତୁ । ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଏଣ୍ଟଗୁଡ଼ିକୁ ମନେ ପକାଇବା ପାଇଁ ଲେଖାର ମାର୍ଜିନରେ ହାଇଲାଇଟ୍ କରନ୍ତୁ କିମ୍ବା ନୋଟ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ ।
2. ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଠ୍ୟକ୍ରମର ପ୍ରମୁଖ (key) ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ଦେଖନ୍ତୁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆପଣ ଜାଣିପାରିବେ ଛାତ୍ରମାନେ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ମାଧ୍ୟମରେ କ'ଣ ଶିଖିବା ଉଚିତ୍ ।
3. ସମସ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ ପୂର୍ବରୁ ପଢ଼ନ୍ତୁ ।
4. ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଠ୍ୟକ୍ରମରେ କେଉଁ କେଉଁ ଶିକ୍ଷଣ ସାମଗ୍ରୀ ଆବଶ୍ୟକ ଅଛି ତାହା ପୂର୍ବରୁ ଯାଞ୍ଚ କରି ରଖନ୍ତୁ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ପାଠ୍ୟକ୍ରମରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେବାକୁଥିବା ଦୃଶ୍ୟଚିତ୍ର ସାମଗ୍ରୀ ସବୁର ଆବଶ୍ୟକୀୟ ନକଲ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ।
5. ନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣ ପାଠ୍ୟକ୍ରମର ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସହିତ ପରିଚିତ ଅଛନ୍ତି (ନାଟକ, ଖେଳ, ଦୃଶ୍ୟଚିତ୍ର ସାମଗ୍ରୀ). ଆପଣ ଶିକ୍ଷଣ ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ପରିବାର କିମ୍ବା ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କ ସହିତ ଅଭ୍ୟାସ କରିପାରିବେ ।
6. ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ସମୟ ନିଅନ୍ତୁ ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା ଶୁଣାଇବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ଛାତ୍ରମାନେ ତାହା ଶୁଣିବେ ଏବଂ ସେ ଆପଣଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷଣ ସାମଗ୍ରୀ ଶିଖାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ । ମନେରଖନ୍ତୁ ଯେ କେବଳ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଆମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ଦେଖି ପାରିବା ।

ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଶିକ୍ଷାଦାନ ପାଇଁ ସହାୟକ ସୂଚନା

1. ଶୀଘ୍ର ପଢ଼ନ୍ତୁ, ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଶିକ୍ଷଣ ସାମଗ୍ରୀ ଓ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁଥିବା ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବା ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ ।
2. ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ପଢ଼ିବାରେ ଚରତର ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଆଲୋଚନା, କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଏବଂ ବିରତି ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ସମୟ ଯୋଜନା କରନ୍ତୁ । ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଲୋକଙ୍କ ବୁଝିବା ଏବଂ ଶିକ୍ଷଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଜଡ଼ିତ ହେବା ପାଇଁ ସମୟ ପାଇବା ଆବଶ୍ୟକ । ପ୍ରସଙ୍ଗରୁ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ସମାନ ଗତିରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ନ୍ତୁ ଯଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତେ ବୁଝି ପାରିବେ । କିଛି ମାତ୍ରୁଲ ଅତିରିକ୍ତ ଅଧା କିମ୍ବା ପୁରା ଦିନ ନେଇପାରେ ।
3. ବାରମ୍ବାର ସମୀକ୍ଷା କରନ୍ତୁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାତ୍ରୁଲ ଆରମ୍ଭରେ, ସେମାନେ ପୂର୍ବ ମାତ୍ରୁଲ ରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶିଖୁଥିବା ସମସ୍ତ ଶିକ୍ଷାକୁ ସମୀକ୍ଷା କରନ୍ତୁ । ପୁନରାବୃତ୍ତି କଲେ କ'ଣ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାହା ଲୋକଙ୍କୁ ମନେରଖିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ।
4. ଶିକ୍ଷକ ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ପୁସ୍ତିକା ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିବା ଚିନ୍ତାଧାରା ଅନୁସରଣ କରନ୍ତୁ ।
5. ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଠ୍ୟକ୍ରମର ଚାରୋଟି ଅଂଶ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତୁ ।
 - କ. ବିଷୟବସ୍ତୁର ପରିଚୟ – କାର୍ଯ୍ୟକଳାପଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କର ପୂର୍ବ ଅନୁଭୂତି ସହିତ ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ସଂଯୋଗ କରିବ ।
 - ଖ. ନୂତନ ସୂଚନା ଦିଅନ୍ତୁ – ନୂତନ ସୂଚନା ଜଣାଇବାର ଅନେକ ଉପାୟ ଅଛି ।
 - ଗ. ଛାତ୍ରମାନେ ଯାହା ଶିଖିଛନ୍ତି ତାହା ସହିତ କିଛି କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ । – କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ କାମ କରିବା, କିଛି ତିଆରି କରିବା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କିଛି କରିବା ଦ୍ୱାରା ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଏ ।
 - ଘ. ସୂଚନାକୁ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ସହିତ ସଂଯୋଗ କରନ୍ତୁ – ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ଶେଷରେ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରୟୋଗରେ ଲଗାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ ଛାତ୍ରଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉପାୟରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ଯାହାକି ସେମାନେ ନିଜ ଜୀବନରେ ନୂତନ ଶିକ୍ଷାକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବେ । ପ୍ରୟୋଗ ବିନା ଶିଖିବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ସୃଷ୍ଟି କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉପଯୋଗୀ ନୁହେଁ ।
6. ଆପଣଙ୍କର ବୟସ୍କ ଶିକ୍ଷଣ ନୀତି ଆଉ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କୌଣସି ସମୀକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ଯାହା ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ବିକାଶ ତାଲିମରେ ଶିଖା ଯାଇଅଛି ।
 - କ. କ୍ଷୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଅନ୍ତୁ ।
 - ଖ. ଅନେକ ଖୋଲା ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରନ୍ତୁ ।

- ଗ. ଲୋକଙ୍କୁ ତାଲିମରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ପାଇଁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦିଅନ୍ତୁ ।
 - ଘ. ଏପରି କଥା ଲୋକଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ ନାହିଁ ଯାହା ସେମାନେ ନିଜେ ଖୋଜି ଭଲ ଶିଖିପାରିବେ ।
 - ଙ. ଲୋକମାନେ ଯାହା ଜାଣିଛନ୍ତି ତାହା ଉପରେ ଶିକ୍ଷା ବଢ଼ାନ୍ତୁ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଅଭିଜ୍ଞତାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତୁ ।
 - ଚ. ଧର୍ମ୍ୟ ରଖନ୍ତୁ ଏବଂ ଲୋକଙ୍କ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ।
7. ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଲୋଚନାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ ଏବଂ ସହଯୋଗ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରନ୍ତୁ । ଲାଜକୁଳା ଲୋକଙ୍କୁ ଲଜିତ ନକରି ଧୀରେ ଧୀରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରନ୍ତୁ ଓ ଉପାୟ ଖୋଜନ୍ତୁ ।
 8. ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ନୂତନ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଦିନସାରା ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ ।

ଏହି ଶିକ୍ଷକ ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ପୁସ୍ତିକାକୁ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରିବେ

1. ମୁଖ୍ୟ ଚିନ୍ତାଧାରା ଓ ସାମଗ୍ରୀ : ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ଏହି ବିଭାଗରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ।
 - କ. ମୁଖ୍ୟ ଚିନ୍ତାଧାରା – ଏଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ପ୍ରମୁଖ ଚିନ୍ତାଧାରା ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛାତ୍ରମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପାଠ୍ୟକ୍ରମର ଶେଷରେ ସମୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ସମୟ ନିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଛାତ୍ରମାନେ ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ବୁଝିଲେ କି ନାହିଁ ନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତୁ ।
 - ଖ. ସାମଗ୍ରୀ - ଆବଶ୍ୟକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାମଗ୍ରୀର ତାଲିକା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ।
 - i. ଦୃଶ୍ୟଚିତ୍ର ସାମଗ୍ରୀ – ଏହିପରି ଲେବଲ୍ ହେବ । ସେଗୁଡ଼ିକ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରିଣ୍ଟ ହେବା ଉଚିତ୍ ।
 - ii. ବଡ଼ ଦଳକୁ ସଂବୋଧନ କରିବା ସମୟରେ ପୋଷ୍ଟର ପେପର, ହାଲଟ ପେପର କିମ୍ବା ଟକ୍-ବୋର୍ଡ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ପରାମର୍ଶ କରୁଛୁ ।
 - iii. ଛାତ୍ର ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ପୁସ୍ତିକା ଗୋଟିଏ ବିକଳ୍ପ । ଯେକୌଣସି ମଡ୍ୟୁଲ୍ ପାଠ୍ୟକ୍ରମରେ ଯେଉଁଠି ଛାତ୍ର ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ପୁସ୍ତିକା ଅନୁରୂପ ପୃଷ୍ଠା ଅଛି, ତାକୁ ଏସ୍ ଜି (SG) ଭାବରେ ଶିକ୍ଷକ ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ପୁସ୍ତିକାରେ ଚିହ୍ନଟ କରା ଯାଇଛି (ଏସ୍ ଜି) ।
2. ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ଭାବରେ ଆଗେଇ ନେବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପାଠ୍ୟକ୍ରମରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇ ଅଛି । ତାହା ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ବାଣ୍ଟିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ପଢ଼ି ରଖନ୍ତୁ, ଯେପରି ଆପଣ ଆଲୋଚନା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ନେତୃତ୍ୱ ଦେଇ ପାରିବେ । କେତେକ ପ୍ରଶ୍ନର ଇଟାଲିଆନ୍ ଟ୍ୟାଗ୍ ରେ ଉତ୍ତର ରହିବ ଯାହା ଆପଣଙ୍କୁ ଜଣେ ପ୍ରଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କଣ ବାହାର କରିବେ ଜାଣିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ । କେବଳ ଏଗୁଡ଼ିକ ଭଲ ଉତ୍ତର ନୁହେଁ, କିଛି ଭଲ ଉତ୍ତର ।
3. ସମୟସୀମା ଓ ସ୍ରୋତକୁ ପରିଚାଳନା: ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଡ୍ୟୁଲ୍ ପାଇଁ ସମୟସୀମା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇନାହିଁ ।
 - କ. ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପାଠ୍ୟକ୍ରମର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଶିଖିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଯେତିକି ସମୟ ଆବଶ୍ୟକ ସେତିକି ସମୟ ନିଅନ୍ତୁ । ଗୋଟାଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ସମାପ୍ତ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ଲୋକମାନେ କ'ଣ ଶିଖୁଛନ୍ତି ସେ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବା ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟବାନ ।
 - ଖ. ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କର ଆରମ୍ଭ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ ଧ୍ୟାନ କରିବା, ସାକ୍ଷ୍ୟ ବାଣ୍ଟିବା, ସେମାନେ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଥିବା କୌଣସି ସମସ୍ୟା ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ଏବଂ ଏକତ୍ର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ସମୟ ଛାଡ଼ିବାକୁ ମନେରଖିବେ ।

ପାଠ୍ୟକ୍ରମ 1: ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କାହାଣୀ

ପ୍ରମୁଖ ଚିନ୍ତାଧାରା

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଯୋଜନା କେବଳ ଆମ୍ଭଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସେହି ତିନୋଟି ସମ୍ପର୍କର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ମଧ୍ୟ ଦେଖିବା ଯାହା ପତନରେ ଭାଙ୍ଗିଗଲା — ଆମର ସମ୍ପର୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ, ପରସ୍ପର ସହିତ ତଥା ସୃଷ୍ଟି ସହିତ ।

ସାମଗ୍ରୀ

1. ଦୃଶ୍ୟଚିତ୍ର ସାମଗ୍ରୀ

- କ. ତିନୋଟି ସମ୍ପର୍କ (ଚାରୋଟି ଚିତ୍ର: ସୃଷ୍ଟି, ପତନ, କୁଣ୍ଠ, ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ)
- ଖ. ଆଦମ ଓ ହବା ନାଟକ (2 ପ୍ରତିକାପି)

ପରିଚୟ

ବଡ଼ ବଳରେ ଆଲୋଚନା

- ଯୀଶୁ କାହିଁକି ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କଲେ?

ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ ଉତ୍ସାହତ କରନ୍ତୁ । ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦିଅନ୍ତୁ ଯେ କେବଳ ଏକମାତ୍ର ସଠିକ୍ ଉତ୍ତର ବୋଲି କିଛି ନାହିଁ । ସମସ୍ତ ସଠିକ୍ ଉତ୍ତରଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରଶଂସା କରନ୍ତୁ ।

ସାଧାରଣତ ଆମେ କହିଥାଉ ଯେ ଯୀଶୁ ଆମକୁ କେବଳ ପାପରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ । ଏହା ସତ, କିନ୍ତୁ ସେ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ କିଛି କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ । କୁଣ୍ଠରେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ପୁରା କାହାଣୀର କେବଳ ଗୋଟିଏ ଅଂଶ । ପ୍ରକୃତରେ ବାଇବେଲର ବାକୀ ସ୍ତୁତିବାକୁ ହେଲେ, ଆମକୁ ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରା କାହାଣୀକୁ ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ସୃଷ୍ଟି

ବଡ଼ ବଳରେ ଆଲୋଚନା

ପରମେଶ୍ୱର କିପରି ଜଗତ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ସେ ବିଷୟରେ ଆପଣ ପୂର୍ବରୁ ଜାଣିଥିବା ବିଷୟ ଉପରେ ଆଧାର କରି, ଆପଣ ନିମ୍ନ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଉତ୍ତର କିପରି ଦେବେ?

- ଆଦମ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ କଣ ଥିଲା? (ଆଦି ପୁସ୍ତିକା/1: 26-27, 31)
- ଆଦମ ଏବଂ ହବାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ କଣ ଥିଲା? ଆପଣ କଣ ଭାବୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ବହୁତ ଯୁକ୍ତିତର୍କ କରୁଥିଲେ? (ଆଦି ପୁସ୍ତିକା/2:23-25)
- ଆଦମ ଏବଂ ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ କଣ ଥିଲା? ଆଦମଙ୍କର ଯାହା ଦରକାର ଥିଲା ତାହା ଥିଲା କି? ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଖାଦ୍ୟ ଥିଲା କି? (ଆଦି ପୁସ୍ତିକା/1:29-30)

ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ଦୃଶ୍ୟଚିତ୍ର ସାମଗ୍ରୀରୁ ଚିତ୍ର 1: ସୃଷ୍ଟି, ଦେଖାନ୍ତୁ ଏବଂ ଛାତ୍ରଙ୍କୁ ବୁଝିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଯେ ଆରମ୍ଭରେ, ପତନ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ତିନୋଟି ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ସିଦ୍ଧ ଥିଲା ।

ପତନ

ଆଦି ପୁସ୍ତିକା 3:1-20 ପଢନ୍ତୁ

ଲଘୁ ନାଟକ

ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଲଘୁ ନାଟକ କରିବାକୁ କୁହନ୍ତୁ । ଦୁଇଜଣ ସେଇ/ସେବାଙ୍କୁ ଲଘୁ ନାଟକ କରିବା ପାଇଁ ଦିଅନ୍ତୁ ।

“ଆଦମ ଏବଂ ହବା ମଧ୍ୟରେ ଏକ କଥାବାର୍ତ୍ତା”

ଆଦମ: (ବଗିଚା କାମ କରୁ କରୁ) ହବା, ବଗିଚାରେ କାମ କରିବା ନିଶ୍ଚିତରୂପେ କଠିଣ, ଏହା ଆମେ ସେହି ଫଳ ଖାଇ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦୁଃଖ ଦେଇ ପାଇଛୁ!

ହବା: ହଁ, ଆଉ ଆମର ପୁଅମାନେ ମଧ୍ୟ ପରସ୍ପର ସହିତ ଭଲରେ ମିଳାମିଶା କରୁ ନାହାନ୍ତି । ସେମାନେ ସବୁବେଳେ ଝଗଡ଼ା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବାଡ଼ିଆ ପିଟା ମଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ମୁଁ ଆଶା କରୁଛି ପରିସ୍ଥିତି ଅଧିକ ଖରାପ ହେଇ ନ ଯାଉ! ଆଉ ଏଇ ଗନ୍ଧିଆ ଡିମ୍ବିରି ପତ୍ର ମୋତେ ପିନ୍ଧିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି । ଏଗୁଡ଼ାକ ବେଶି ଅସୁନ୍ଦରିଆ !

ଆଦମ: (ଯୁକ୍ତି କରି) ଠିକ୍, ଆମେ ନୂଆ ଲୁଗା କିଣିବାକୁ ସକ୍ଷମ ନୋହୁଁ । ସେଇଥିପାଇଁ ଅଭିଯୋଗ କର ନାହିଁ ! (କିଛି ସମୟ ରୁପ୍ ରହି) । ମୋତେ ପୁରୁଣା ଦିନଗୁଡ଼ିକ ମନେ ପଡେ, ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ଆମ ସହିତ ବୁଲୁଥିଲେ ଆଉ ଆମ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ । ଆଉ ଏବେ ଆମେ ତାଙ୍କ ପାଖାପାଖି ହେଲେ ବି ଦୁଃଖ ଲାଗୁଛି । ଆଉ ମନେପଡ଼ୁଛି କେମିତି ପଶୁମାନେ ଆମ କଥା ମାଗୁଥିଲେ ? ଏବେ ସେମାନେ ଆମକୁ ଡରି ଦୂରକୁ ପକାଉଛନ୍ତି!

ହବା: ହଁ, ନହେଲେ ସେମାନେ ଆମକୁ କାମୁଡ଼ି ଗୋଡ଼ାଉଛନ୍ତି ! ଉଫ୍... ମୁଁ ସାପମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରେ ! ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରୁନି ଯେ ମୁଁ ଗୋଟେ ସାପ କଥା ମାନିଲି ! ଏ ପୁରା ଓଲଟପାଲଟ ସାପ ଲାଗି ହେଉଛି !

ଆଦମ: ନା, ଏସବୁ ତୋର ଦୋଷ ! ତୁ କେବେ ବି କିଛି ସଠିକ୍ କାମ କରିବୁ ନାହିଁ ! ମୁଁ କାହିଁକି ଜଣେ ସାପର କଥା ମାନିବା ଲୋକର କଥା ଶୁଣିଲି ଯେ ?

ହବା: ହଁ ହଁ, ମୋତେ ଆଉ ଦୋଷ ଦିଅ ନାହିଁ । ତାହା ତୁମର ଦୋଷ ! (କିଛି ସମୟ ରୁପ୍ ରହି, ଦୁଃଖରେ) ମୁଁ ଭୁଲ କଲି । ଏବେ ପାଟି କଲେ କିଛି ମିଳିବ ନାହିଁ । ଆଦମ, ତୁମେ କ’ଣ ଭାବୁଛ ସବୁ କିଛି କେବେ ପୂର୍ବପରି ହେଇଯିବ?

ଆଦମ: ମୁଁ ଜାଣେନି । କେବଳ ପରମେଶ୍ୱର ହିଁ ଏ ଅବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସଜାଡି ପାରିବେ!

ହବା: ଓଃ, ନା — ଏବେ କ’ଣ ହେଲା? (ପାଟି କରି ବାହାରକୁ ଦୌଡ଼ି ଯାଉ ଯାଉ) ତମେ ଦୁଇଜଣ ବାଡ଼ିଆ ପିଟା ହେବା ବନ୍ଦ କର! ଏଇ, ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ବନ୍ଦ କର । ତମେ ଦୁଇଜଣ ମୋ କଥା ଶୁଣୁଛ? ମୁଁ ଏବେ ତମ ବାପାଙ୍କୁ କହୁଛି, ଆଉ ସେ କେବେ ବି ଖୁସି ହେବେନି !

ଆଦମ: (ବଗିଚାକୁ ଫେରି, ଦୀର୍ଘ ନିଶ୍ୱାସ ଛାଡି) କାମ, କାମ, କାମ, କାମ, କାମ, କାମ, ...

ବଡ଼ ବଳରେ ଆଲୋଚନା

ଏଇ ଲଘୁ ନାଟକ ଆଉ ଆପଣମାନେ ଯାହା ବାଇବଲରେ ପଢ଼ନ୍ତି, ତା ଅନୁସାରେ ପତନ ହେତୁ ଲୋକମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ କେଉଁ ସମସ୍ୟାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଉଛନ୍ତି?

- ଆଦି ପୁସ୍ତିକା 3:8,10 ପଢ଼ନ୍ତୁ - ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ପତନ ପରେ କିପରି ହେଲା ?
- ଆଦି ପୁସ୍ତିକା 3:12 ପଢ଼ନ୍ତୁ - ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ପରସ୍ପର ସହିତ ପତନ ପରେ କିପରି ହେଲା?
- ଆଦି ପୁସ୍ତିକା 3:15 ପଢ଼ନ୍ତୁ - ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ସୃଷ୍ଟି ସହିତ ପତନ ପରେ କିପରି ହେଲା?

ପତନ ପରେ, ମନ୍ଦତା ସଂସାରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲା; କେବଳ ନୈତିକ ମନ୍ଦତା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଶାରୀରିକ ମନ୍ଦତା ମଧ୍ୟ. ପତନ ପୂର୍ବରୁ, ଖାଦ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା ଏବଂ ଭୂମିକମ୍ପ ନ ଥିଲା, ନା ବାତ୍ୟା, ନା ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ । ପତନର ପ୍ରତିଫଳରେ ଏସବୁ ଆମ ପାଖରେ ଅଛି ।

ପତନ ଏହି ତିନୋଟି ସମ୍ପର୍କକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଲା ।

ପ୍ରଶ୍ନନକ୍ତା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ଦୃଶ୍ୟଚିତ୍ର ସାମଗ୍ରୀରୁ ଚିତ୍ର 2: ପତନ ଦେଖାନ୍ତୁ ଏବଂ ଛାତ୍ରଙ୍କୁ ବୁଝିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଯେ ପତନ କିପରି ଏହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ପର୍କକୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଇଛି ।

ମିଶନ

ପରମେଶ୍ୱର ଏବଂ ତାଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟରୁ କାହାଣୀ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ପାପ ଠାରୁ ପୁରାତନ ନିୟମର ସମାପ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ।

ପ୍ରଶ୍ନନକ୍ତା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ଶ୍ରେଣୀରେ ବାଲବଲର ସେହି ଚୂଡ଼ତ ଅଂଶକୁ ଦେଖାନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଅଂଶକୁ ଆପଣ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଛନ୍ତି ।

ଏହା ହେଉଛି ସେହି ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଯେଉଁ ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖୋଜୁଛନ୍ତି । ଯାହା ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଛି ତାହା ପୁନଃରୁଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ।

ଅବହାନ - ଆଦି ପୁସ୍ତିକ 12:1-3 ପଢନ୍ତୁ । ଏହି ବିଭାଗରେ ପରମେଶ୍ୱର ଅବହାନଙ୍କୁ ଉଠାଇ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଛନ୍ତି । ସେ ଅବହାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ଆଶୀର୍ବାଦ କରୁଛନ୍ତି? (*ପରମେଶ୍ୱର ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବାକୁ ଚାହଁନ୍ତି*) ଏହି ଗୋଟିଏ ପଦରେ, ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱକୁ ବଞ୍ଚାଇବାର ଯୋଜନା ଦେଖୁଛୁ । ମଣ୍ଡଳୀ ମାଧ୍ୟମରେ, ସେ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବାକୁ ଚାହଁଛନ୍ତି ।

ମୋକ୍ଷା – ପରମେଶ୍ୱର ଜଗତକୁ ଦଶଟି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଜାଣିପାରିବା ଯେ କିପରି ଭାଙ୍ଗିଯାଇଥିବା ସମ୍ପର୍କକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରା ଯାଇପାରିବ ।

- ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ କେବଳ କ’ଣ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଷୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନା ଏହା ଆମର ପରସ୍ପର ସହିତ ଏବଂ ପ୍ରକୃତି ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ?

ପ୍ରଥମ ଚାରୋଟି ଆଜ୍ଞା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଆମର ସମ୍ପର୍କକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରେ । ଶେଷ ଛଅଟି ଆଜ୍ଞା କେଉଁ ସମ୍ପର୍କ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରେ? (*ଆମର ସମ୍ପର୍କ ପରସ୍ପର ସହିତ*) । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ଆମର ସମ୍ପର୍କକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ । (ଯାତ୍ରା ପୁସ୍ତିକା 21:3), ପରସ୍ପର ସହିତ ଆମର ସମ୍ପର୍କ (ଯାତ୍ରା ପୁସ୍ତିକା 21:12), ଏବଂ ସୃଷ୍ଟି ସହିତ ଆମର ସମ୍ପର୍କ (ଯାତ୍ରା ପୁସ୍ତିକା 23:10-12) । ଲୋକଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ ରହିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିୟମ ଅଛି (ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତିକା 13) ଏବଂ ତାହା ପରସ୍ପର ସହିତ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ ତାହା ଦର୍ଶାଏ (ଯାତ୍ରା ପୁସ୍ତିକା 23:1-9) । ପରମେଶ୍ୱର କେବଳ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ସେ ଆମ ଜୀବନର ସମସ୍ତ ବିଷୟ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ସେ ସେହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟ ପାଇଁ ନିୟମ ସୃଷ୍ଟି କଲେ ଯାହା ପାପ ପ୍ରବେଶ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଭାଙ୍ଗିଗଲା ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣୀ 28:1-14 ପଢନ୍ତୁ

- ଯଦି ତାଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଏହି ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କରନ୍ତି ତେବେ ଏହାର ପରିଣାମ କ’ଣ ହେବ ବୋଲି ପରମେଶ୍ୱର କହନ୍ତି?
- ପରମେଶ୍ୱର ଯେଉଁ ଆଶୀର୍ବାଦଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ, ତାହା କେବଳ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବିଷୟ ପାଇଁ, ନା ସେଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କର ଶାରୀରିକ ଜୀବନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆଶୀର୍ବାଦ ଅଟେ?

ପରମେଶ୍ୱର ରାଜା ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଉଠାଇଲେ, କିନ୍ତୁ ବାରମ୍ବାର ଇସ୍ରାଏଲ ଦାରିଦ୍ର ଓ ଯୁଦ୍ଧରେ ପୀଡ଼ିତ ହେଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ବିମୁଖ ହେଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କଲେ ନାହିଁ ।

2ୟ ବଂଶାବଳି 7:14 ପଢନ୍ତୁ

- ପରମେଶ୍ୱର କାହାକୁ ନମ୍ର ହେବାକୁ ଏବଂ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ ଦିଅନ୍ତି? (*ସମସ୍ତ ଲୋକ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ — ଆଜି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ*) ।
- ସେମାନେ ଯଦି ଆଜ୍ଞା ମାନି ଥାନ୍ତେ ତାହେଲେ କ’ଣ ହୋଇଥାନ୍ତା ବୋଲି ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ? (*ପରମେଶ୍ୱର ଆମ ଦେଶକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବେ*) । ଏହା ଆଜି ବି ସତ୍ୟ ଅଟେ । ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଯେ ଆମେ ଖାଲି କିପରି ଜୀବନ ଉଦ୍ଧାର ହେବ ସେ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେବା । ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକ କହେ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଆମ ଜୀବନର ତିନୋଟି ଭାଗ ସମ୍ପର୍କକୁ ଜୋଡ଼ିବେ — ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ, ପରସ୍ପର ସହିତ ଏବଂ ସୃଷ୍ଟି ସହିତ ଆମର ସମ୍ପର୍କ ।

କୁଶି

ଏହା କେବଳ କାହାଣୀର ସବୁଠାରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଂଶ ନୁହେଁ, ବରଂ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଂଶ ମଧ୍ୟ । ଅଧିକାଂଶ ଧର୍ମରେ, ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରିବା ପାଇଁ ଲୋକମାନେ ବଳିଦାନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମତାବଳମିତ୍ତ ଅନୁସାରେ, ପରମେଶ୍ୱର ମାନବଜାତିକୁ ଏତେ ଭଲ ପାଉଥିଲେ ଯେ ସେ ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ମରିବାକୁ ପଠାଇଲେ ।

କଲସୀୟ 1:19-20 ପଢ଼ନ୍ତୁ । ଯୀଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ କାହିଁକି ହେଲା?

- ସମସ୍ତ ସମ୍ପର୍କକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବା କରିବା ପାଇଁ ।

ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ଦୃଶ୍ୟଚିତ୍ର ସାମଗ୍ରୀରୁ ଚିତ୍ର 3: ପୁନଃସ୍ଥାପନ ଦେଖାନ୍ତୁ ଏବଂ ଶ୍ରେଣୀକୁ ବୁଝିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଯେ ଯୀଶୁ ପତନରେ ଭାଙ୍ଗିଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଜିନିଷକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ । ତଥାପି, ସବୁକିଛି ସିଦ୍ଧ ହେବା ନାହିଁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହାଣୀର ଶେଷ ହୋଇନାହିଁ ।

ଯୀଶୁ ଆମକୁ ମହାନ ଅଦେଶ ଦେଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ଆମକୁ କେବଳ ଲୋକଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସୀ ହେବା ପାଇଁ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷ୍ୟ କରାଇବା ପାଇଁ ଦାୟୀତ୍ୱ ଦେଇଛନ୍ତି । ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ଶିକ୍ଷ୍ୟ କରିବା ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ଯେପରି ରାଷ୍ଟ୍ର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସେହି ସମସ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଳନ କରିବ ଯାହା ଯୀଶୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ଆସିଥିଲେ ।

ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ

ବଡ଼ ବଳରେ ଆଲୋଚନା

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 21:1-7 ପଢ଼ନ୍ତୁ

- ଶେଷରେ, ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ କିପରି ହେବ?
- ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ପରସ୍ପର ସହିତ କିପରି ହେବ?
- ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ପ୍ରକୃତି ସହିତ କିପରି ହେବ? କ'ଣ ଆମ ପାଖରେ ଖାଇବାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିବ? ଆମେ କ'ଣ କେବେ ଅସୁସ୍ଥ ହେବା ନାହିଁ?

ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ଦୃଶ୍ୟଚିତ୍ର ସାମଗ୍ରୀରୁ ଚିତ୍ର 4: ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ଦେଖାନ୍ତୁ ଏବଂ ଛାତ୍ରଙ୍କୁ ବୁଝିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବେ, ଆମର ସମସ୍ତ ସମ୍ପର୍କ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହୋଇଯିବ ଯେପରି ଆଦ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ଆମର ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ହେଉ ବୋଲି ଚିନ୍ତା କରିଥିଲେ ।

ଉପସଂହାର

ଏହା ହେଉଛି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କାହାଣୀ—ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ କାହାଣୀ ଯାହା ପରମେଶ୍ୱର କିପରି ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଗତ ସୃଷ୍ଟି କଲେ; ପାପ କିପରି ଏହି ଦୁନିଆରେ ପ୍ରବେଶ କଲା ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର, ପରସ୍ପର ଏବଂ ପ୍ରକୃତି ସହିତ ଆମର ସମ୍ପର୍କ ଭାଙ୍ଗିଲା; ପରମେଶ୍ୱର କିପରି ଆମକୁ ଏତେ ଭଲ ପାଉଥିଲେ ଯେ ପତନରେ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିବା ସମ୍ପର୍କକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ; ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର କିପରି ଦିନେ ପୁନର୍ବାର ଆସିବେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ନୂତନ କରିବେ ।

ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି । ସେ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିବାକୁ ପଠାଇଲେ ଯେପରି ଆପଣମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ଏବଂ ପରସ୍ପର ସହିତ ଏବଂ ସୃଷ୍ଟି ସହିତ ଭଲ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିପାରିବେ ।

ପାଠ୍ୟକ୍ରମ 2: ମନୁଷ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ

ପ୍ରମୁଖ ଚିନ୍ତାଧାରା

ସମସ୍ତ ଲୋକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତୀରେ ନିର୍ମିତ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଟନ୍ତି । ଆମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯେହେତୁ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମୂଲ୍ୟବାନ ସୃଷ୍ଟି ଅଟନ୍ତି, ସାଧାରଣତଃ ସେମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ଦୁର୍ବ୍ୟବହାର ପାଇଛନ୍ତି ।

ସାମଗ୍ରୀ

- ଛାତ୍ର ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ପୁସ୍ତିକାର ବୈକଳ୍ପ (ଏସ୍ ଜି)
 - ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତୀରେ ନିର୍ମିତ ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ

ପରିଚୟ

ବଡ଼ ଦଳରେ ଆଲୋଚନା

କଞ୍ଚାରେ, ଅନେକ ମଣ୍ଡଳୀ ଯୌନ ବ୍ୟବସାୟକାରୀଙ୍କ (ବେଶ୍ୟାଙ୍କ) ନିକଟରେ ସୁସମାଚାର ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଉପାସନାଳୟରେ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସିଲେଇ ଶିଖାଇଲେ । ଯୌନ ବ୍ୟବସାୟକାରୀମାନେ ଅବିବାହିତ ଝିଅ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ରାସ୍ତାରେ ରହୁଥିଲେ କାରଣ ସେମାନେ ବିବାହ ପୂର୍ବରୁ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାରର ଲୋକେ ସେମାନଙ୍କୁ ଘରୁ ବାହାର କରି ଦେଇଥିଲେ ।

- ମଣ୍ଡଳୀ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ ଭଲ ଦଳ ବୋଲି ଆପଣ ଭାବୁଛନ୍ତି କି?
- ଅନ୍ୟ କୋଣସି ଦଳ/ବ୍ୟକ୍ତି ଅଛନ୍ତି କି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆପଣ ଭାବୁଛନ୍ତି ମଣ୍ଡଳୀମାନ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉଚିତ୍?

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତୀରେ ନିର୍ମିତ

ବଡ଼ ଦଳ କିମ୍ବା ଛୋଟ ଦଳରେ ଆଲୋଚନା (ଏସ୍ ଜି)

ଆଦି ପୁସ୍ତକ 1:26-27 ପଢ଼ନ୍ତୁ

- ମନୁଷ୍ୟ, ଅବଶିଷ୍ଟ ସୃଷ୍ଟିଠାରୁ କିପରି ଭିନ୍ନ ? ପରମେଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ନିର୍ମାଣ କରିବା ପାଇଁ କେଉଁ ରୂପକୁ ନିଜର ଆଦର୍ଶ ରୂପ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କଲେ?
- ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର କିଛି ଗୁଣ କ'ଣ ଯାହା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କଠାରେ ମିଳିପାରେ? ଯେତେ ପାରୁଛନ୍ତି ସେତେ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତୁ ।

ପଢ଼ନ୍ତୁ ଗୀତସଂଙ୍ଗୀତା 139:13-16

- ମଣିଷର ମହତ୍ତ୍ୱ ବିଷୟରେ ଏହି ପଦମାନ ଆମକୁ କ'ଣ କହୁଛି ।
- ଆପଣ କ'ଣ ଭାବୁଛନ୍ତି କି, କିଏହି ପଦଟି କେବଳ କିଛି ଲୋକ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ?

ପରମେଶ୍ୱର ଆମକୁ ପରିକଳ୍ପନା କରିଛନ୍ତି, ଆମେ ଯଦ୍ୱାରା ସହିତ ନିର୍ମିତ ହୋଇଅଛୁ ଏବଂ ସେ ଆମ ଜୀବନର ସମସ୍ତ ଦିନ ଏକ ପୁସ୍ତିକାରେ ସେ ଲେଖିଛନ୍ତି । ଆମେ କେବଳ ହେଉ ହେଉ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯାଇ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିର୍ମାଣ କଲେ ।

ବଡ଼ ଦଳରେ ଆଲୋଚନା

ଯୋହନ 3:16 ପଢ଼ନ୍ତୁ

- ଜଗତକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର କ'ଣ କଲେ?
- ପରମେଶ୍ୱର କ'ଣ ଆମେ ଭଲ ଥିବା ବୋଲି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ? (ଯଦି ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ନୁହଁନ୍ତି, ଦେଖନ୍ତୁ ରୋମୀୟ 5:8)
- ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବା ପାଇଁ ପଠାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛାକଲେ, ତେବେ ଭାବି ଦେଖନ୍ତୁ ଯେ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ କେତେ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ?
- ଆମେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ବ୍ୟବହାର କରୁ, ତଦ୍‌ଅନୁସାରେ, ଏହାର ଅର୍ଥ କ'ଣ?

ସାରାଂସ : ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକରେ, ଆମେ ଦେଖୁପାରୁ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱସ୍ତ ଭାବରେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ଲୋକମାନେ ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ସେ ଆମକୁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି — ଆମ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଯଦ୍ୱାର ସହିତ ମାତ୍ର ଗର୍ଭରୁ ନିର୍ମାଣ କରିଅଛନ୍ତି । ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏତେ ଯତ୍ନ ନିଅନ୍ତି ଯେ ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଆମ ଲାଗି ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିବା ପାଇଁ ପଠାଇଲେ ।

ଯୌନ ବ୍ୟବସାୟକାରୀଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିବା ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ପୁନର୍ବାର ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ।

- କ’ଣ ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରା ଆମକୁ ବୁଝିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛି କି, କି ସେମାନେ କାହିଁକି ସେପରି ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବାଛିବେ?

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅନୁଧ୍ୟାନ

ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଟୁ । ସେହିପରି ଆପଣଙ୍କ ସାମୁଦାୟର (କମ୍ୟୁନିଟିର) ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି । ଆପଣ ନିଜ ସାମୁଦାୟର ଲୋକଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟବାନ ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି କି ନାହିଁ, ସମୟ ନେଇ ନୀରବରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ।

କେସ୍ ଅଧ୍ୟୟନ: ପ୍ରଥମ ମଣ୍ଡଳୀ

ବଡ଼ ବଳରେ ଆଲୋଚନା

ଆଦ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ବୁଝିଥିଲେ ଯେ ଲୋକମାନେ ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ସେହି ସମୟରେ, ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଯେ ଦେବତାମାନେ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପାଇଁ ପରସ୍ପର ସହ ଲଢ଼େଇ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଦେବତାଙ୍କ ଦଣ୍ଡରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ବଳିଦାନ ଦେବାକୁ ମଣିଷକୁ ଦାବି କରୁଥିଲେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ବୁଝିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରକୃତ ପରମେଶ୍ୱର ଭିନ୍ନ ଅଟନ୍ତି । ବଳିଦାନ ଆବଶ୍ୟକ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ନିଜେ ବଳିକୃତ ହେଇଥିଲେ, ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଲାଗି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବା ପାଇଁ ପଠାଇଲେ (ଯୋହନ 3:16). ଯୀଶୁଙ୍କ ବଳିଦାନ ପ୍ରମାଣିତ କଲା ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ମୂଲ୍ୟବାନ । ଜଗତ ଏବଂ ମାନବଜାତି ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରର ଅବିଶ୍ୱାସନୀୟ ପ୍ରେମ ବିଷୟରେ ବୁଝିପାରିଥିବା ଯୋଗୁଁ ଗର୍ଭପାତ ଏବଂ ଶିଶୁ ହତ୍ୟା ଭଳି ସାଧାରଣ ଅଭ୍ୟାସକୁ ବିରୋଧ କରିବାକୁ ଆଦ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀ ନେତୃତ୍ୱ ନେଇ ପାରିଲା । ସେହି ସମୟରେ, ଯଦି କୌଣସି ଶିଶୁ କନ୍ୟା ଜନ୍ମ ହେଉଥିଲା, ତେବେ ଅନେକ ସମୟରେ ତାକୁ ରାସ୍ତାରେ ଫିଙ୍ଗି ଦିଆଯାଉଥିଲା । ତଥାପି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ବୁଝିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବନ — ଭିନ୍ନକ୍ଷମ ହେଉ କି ନବଜାତ ଶିଶୁ ହେଉ, ପୁରୁଷ ହେଉ କି କିମ୍ବା ମହିଳା, ଦାସ ହେଉ କି ଧନୀ — ସମସ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ ମହିଳା ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ରାସ୍ତାରୁ ଉଦ୍ଧାର କରୁଥିଲେ ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଭାବରେ ପ୍ରତୀପାଳନ କରୁଥିଲେ ।

ଆଦ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ବୁଝିଥିଲେ ଯେ, ଯେହେତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଯେପରି ଆମ ପାଇଁ ନିଜ ଜୀବନକୁ ବଳିଦାନ ଦେଇ ନିଜର ପ୍ରେମ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବଳିଦାନ ଦେଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେବା କରିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଯୀଶୁଙ୍କ ଅନୁଗାମୀମାନେ ବୁଝିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାଳୁ ଏବଂ କୃପାବାନ ହେବା ଉଚିତ୍ ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୟାଳୁ ଏବଂ କୃପାବାନ ଥିଲେ । ସେହି ସମୟରେ ଏକ ହଜିଜା ମହାମାରୀ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଯଦି ହଜିଜାରେ ପିଡ଼ିତ ବ୍ୟକ୍ତି ପାଣି ପିଅନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନେ ବଞ୍ଚିବାର ଆଶା ଅଧିକ ଥିଲା । ପାଣି ବିନା ସେମାନେ ମରି ଯାଆନ୍ତେ । ତେବେ ହଜିଜା ଗୋଟାଏ ଅତ୍ୟଧିକ ସଂକ୍ରାମକ ରୋଗ । ରୋଗୀମାନେ ଏହି ରୋଗକୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ, କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏହି ରୋଗ ଦେଖିବା ମାତ୍ରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଣି ଦେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ରାସ୍ତାରେ ଫିଙ୍ଗି ଦେଉଥିଲେ । ମାନବ ଜୀବନ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମହତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଭିନ୍ନ ଥିଲେ । ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ହଜିଜା ହୋଇଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ, ପାଣି ପିଆଇ ସେମାନଙ୍କର ସେବା ଶୁଶ୍ରୁଷା କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ବଳିଦାନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସେବା ଏବଂ ଦୟା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ । ଅନେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ହଜିଜାରେ ମୃତ୍ୟୁ ବରଣ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରେମର ସାକ୍ଷ ଦେଖି ଅନେକ ଲୋକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟରେ ନିଜ ଜୀବନ ଦେଇଥିଲେ । ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିଲା ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅନୁଧ୍ୟାନ

ନୀରବରେ ସମୟ ନେଇ ଏହି କାହାଣୀ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ମାଗନ୍ତୁ ଯେପରି ଆପଣ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ କିପରି ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି ତାହା ଦେଖିପାରିବେ ।

- ଆପଣ କ’ଣ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ସେମାନେ ଏତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଯେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାଣ ଦେବେ?
- ଆପଣ କ’ଣ କେବଳ କିଛି ଲୋକଙ୍କୁ ଭଲ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଏତେ ଭଲ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ନାହିଁ?

ଯେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରସନ୍ନ ହେବା ଅନୁସାରେ ବ୍ୟବହାର କରିନାହାନ୍ତି ସେ ସବୁ ପାଇଁ କ୍ଷମା ମାଗନ୍ତୁ । ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କିପରି ଦେଖନ୍ତି ସେପ୍ରକାରେ ଦେଖିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ ।

ଛୋଟ ଦଳରେ ଆଲୋଚନା

- ଏପରି କେଉଁ ଲୋକମାନେ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ସାଧାରଣତଃ ମାନ୍ୟତା ଦିଆ ଯାଏ ନାହିଁ?
- କିଛି ଉପାୟ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ଯଦ୍ୱାରା ଆମେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇ ପାରିବା ଯେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ କେତେ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ?

ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ୩: ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରମ କର ଏବଂ ଆପଣା ପ୍ରତିବାସୀଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କର

ପ୍ରମୁଖ ଚିନ୍ତାଧାରା

ପରମେଶ୍ୱର ଆମକୁ ଆହ୍ୱାନ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଆମ ପ୍ରତିବାସୀଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବା ପରି ପ୍ରେମ କରିବା । ଆମେ ଆପଣା ପ୍ରତିବାସୀଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରି ପ୍ରେମ ଦେଖାଇ ପାରିବା ।

ସାମଗ୍ରୀ

- ଦୃଶ୍ୟଚିତ୍ର ସାମଗ୍ରୀ:
କ. ପ୍ରଚାରକ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଲଘୁ ନାଟକ (୩ କପି)

ପରିଚୟ – ପ୍ରଚାରକ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଲଘୁ ନାଟକ

ଲଘୁ ନାଟକ

ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଲଘୁ ନାଟକରେ ଭାଗ ନେବା ପାଇଁ ଦଳରୁ ଚିନିଟିଣ ସଦସ୍ୟ ବାଛନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଶ୍ୟଚିତ୍ର ସାମଗ୍ରୀ-ପ୍ରଚାରକ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଲଘୁ ନାଟକର କପି ଦିଅନ୍ତୁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନକାଳୀନ ପରିଚୟ: ବେଳେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ “ସୁସମାଚାରକୁ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ”ରେ ବିବେଚନା କରିଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ବୁଝିବା ଅନୁସାରେ ଯାଣୁକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଅର୍ଥ ଜୀବନ-ମୃତ୍ୟୁର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବା, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ କିଛି ବୁଝିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପ୍ରତିବାସୀଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକତା ପ୍ରତି ଅନ୍ଧ ଥାଆନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରକୃତରେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଏ । (କ୍ଷଣିକ ରୁପ ରହି) ଆଜି, ଆମେ ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗଭିର ଘର ପରିଦର୍ଶନ କରିବା । ସେହି ଗୃହର ଏକମାତ୍ର ନିବାସୀ, ଜଣେ ଗଭିର ଓ ରୁଗଣ ବ୍ୟକ୍ତି, ଅସୁସ୍ଥ ଏବଂ ଶଯ୍ୟାରେ ଅଛନ୍ତି । ଜଣେ ପରିଦର୍ଶକ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରଚାରକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୃହରେ ସୁସମାଚାର ଅଭିଯାନରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ।

ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରକ (ପ୍ରଚାରକ): ନମସ୍କାର, ନମସ୍କାର! ଘରେ କିଏ ଅଛନ୍ତି? ଭିତରକୁ ଆସି ପାରେ କି? (ପ୍ରବେଶ କରୁଛନ୍ତି)

ଗଭିର ଓ ରୁଗଣ ବ୍ୟକ୍ତି: (ଦୂର୍ବଳ ସ୍ୱରରେ) ଏଠି ଅଛି ...

ପ୍ରଚାରକ: ନମସ୍କାର, ମୋ ନାଁ _____ ମୁଁ _____ ମଣ୍ଡଳରୁ ଆସିଛି । ମୁଁ ଆଜି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆମ ମଣ୍ଡଳକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ଆସିଛି । ପ୍ରଭୁ ଆମକୁ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରିଭାଇଭଲ ସହିତ ଆଶୀର୍ବାଦ କରୁଛନ୍ତି । ଆପଣ ଏ ସୁଯୋଗରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବାକୁ ଚାହଁବେ ନାହିଁ ।

ଗଭିର ଓ ରୁଗଣ ବ୍ୟକ୍ତି: (କରୁଣ ସ୍ୱରରେ, ଧୀରେ ଧୀରେ) ଆସିପାରିବି ନାହିଁ ... ବିଛଣାରୁ ଉଠି ପାରିବି ନାହିଁ ... ଦେହ ଅସୁସ୍ଥ ଯୋଗୁଁ ହଲି ପାରୁନି... ମୋ ଚାକିରି ବି ହରେଇଲି... ଔଷଧ ପାଇଁ କି ଖାଇବାକୁ କି ଘରଭଡ଼ା ଦେବାକୁ ପଇସା ନାହିଁ ।

ପ୍ରଚାରକ: ଏ ତ ବହୁତ ବଡ଼ ସମସ୍ୟା, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଜାଣେ ଯାହାଙ୍କ ଠାରେ ଜୀବନର ସମସ୍ତ ସମସ୍ୟାର ଉତ୍ତର ଅଛି । ଆପଣ ଯାଣୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଡ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି କି?

ଗଭିର ଓ ରୁଗଣ ବ୍ୟକ୍ତି: (ଦୂର୍ବଳ ସ୍ୱରରେ) ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇ ଚାକିରି ହରାଇଲି ମୋର ପରିବାର ଏବଂ ସାଙ୍ଗମାନେ ମୋତେ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଗଲେ । ... ତୁମର ମଣ୍ଡଳୀର କେହି ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ କି? ଦୟାକର, ପ୍ଲିଜ୍?

ପ୍ରଚାରକ: ଆପଣଙ୍କୁ ସବୁଠୁ ଉତ୍ତମ ସାହାଯ୍ୟ ମିଳିପାରିବ ଏହି ଛୋଟ ଟ୍ରାକ୍ଟରୁ (ପତ୍ରିକାରୁ) । ଏହା ଆପଣଙ୍କ ଜୀବନ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଯୋଜନା କ’ଣ ଜଣାଇବ । ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି, ସେ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ ଆପଣ ଏଠାରେ ଏପରି ବିଛଣାରେ ଥାଆନ୍ତୁ ! ଏଇଟା ନିଅନ୍ତୁ, ପଢନ୍ତୁ, ପାପୀଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଛି ତାହା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ !

ଗଭିର ଓ ରୁଗଣ ବ୍ୟକ୍ତି: (ଦୂର୍ବଳ ସ୍ୱରରେ) ପାରିବିନି... ବହୁତ ଦୂର୍ବଳ ଲାଗୁଛି... (କଥା ହେବା ବନ୍ଦ କରି, ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇ ଗଲେ)

ପ୍ରଚାରକ: (ନାତି ଦେଖିଲେ) ଓଃ ଜୀବନ ଅଛି! ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା ହେଉ, ସାକ୍ଷୀ ହେବା ପାଇଁ ମୁଁ ଠିକ୍ ସମୟରେ ଏଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲି ! ମୁଁ ପତ୍ରିକା ଛାଡ଼ି କି ଯାଏ । ମୋର ଏଠୁ ଯିବା ଭଲ, ତେଣେଯାଇ ମୁଁ ଅନ୍ୟ ହଜିଯାଇଥିବା ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ସେବା କରିପାରିବି । (ରୁଗଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କାନରେ ଭବ୍ ସ୍ୱର କରି କହିଲେ) ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବୁ । ମନେ ରଖନ୍ତୁ, ଯାଣୁ ହିଁ ଉତ୍ତର (ବାହାରି ଗଲେ)

ଗଭିର ଓ ରୁଗଣ ବ୍ୟକ୍ତି: (ସେ ଚାଲିଯିବାର ଦେଖି, ବିକଳ ସ୍ୱରରେ) ଓଃଓଃଓଃ...

ବଡ଼ ଦଳରେ ଆଲୋଚନା

- ଏଇ ଲଘୁ ନାଟକରେ କ'ଣ ହେଲା ?
- ଆପଣ କେବେ ଏପରି ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖିଛନ୍ତି କି ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଏହିପରି ସୁସମାଚାର ବାଞ୍ଛିଛନ୍ତି?
- ଏତେ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଏହା କେତେ ସଫଳ ହୋଇଛି?
- ସୁସମାଚାରର ଏହି ପଦ୍ଧତି ଯୀଶୁଙ୍କ ସେବା ସହିତ କିପରି ତୁଳନା କରାଯାଇପାରେ?

ପବିତ୍ର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ସ୍ପଷ୍ଟ କହେ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଦୁଃଖଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚିନ୍ତିତ — ଏବଂ ଆମେ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଦୁଃଖ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ହୃଦୟ ବୁଝିବାର ସର୍ବୋତ୍ତମ “ଚିହ୍ନ” ହେଲା ଯୀଶୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରିବା ।

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆଜ୍ଞା

ଛୋଟ ଦଳରେ ଆଲୋଚନା

ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ବୋର୍ଡ଼ରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପଦ ପର୍ବ ଲେଖନ୍ତୁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଛୋଟଦଳ ପଦ ପର୍ବର ସେବ୍ ରୁ ଖୋଜି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେବେ ।

ନିମ୍ନଲିଖିତ ପଦଗୁଡ଼ିକ ପଢ଼ନ୍ତୁ । ଆମକୁ କେଉଁ ଦୁଇଟି ବିଷୟ ପାଳନ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇଛି ?

ମାଥୁରା 22:36-40

ଲୁକା 10:27

ନିମ୍ନଲିଖିତ ପଦଗୁଡ଼ିକ ପଢ଼ନ୍ତୁ । ଉପରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପଦର ଦୁଇଟି ବିଷୟ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି, ତାହା ହେଉଛି

ମାଥୁରା 7:12

ରୋମୀୟ 13:9

ଗାଲାତୀୟ 5:14

ରିପୋର୍ଟ କରନ୍ତୁ

ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରଥମ ସେବ୍ ପଦଗୁଡ଼ିକରେ କେଉଁ ଦୁଇଟି ଆଜ୍ଞା ଆମେ ଦେଖୁଥିବାକୁ ପାଉଛୁ ?

- ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ
- ପ୍ରତିବାସୀଙ୍କୁ ପ୍ରେମ

ଦୁଇଟି ଆଜ୍ଞା ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁ ଆଜ୍ଞାକୁ ଯୀଶୁ ବଡ଼ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ? (ଆଉଥରେ ପଢ଼ନ୍ତୁ ମାଥୁରା 22:37-38)

- ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କର

ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କର ସାରାଂଶ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆଜ୍ଞାରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଦର୍ଶା ଯାଇଅଛି, ତାହା କ'ଣ?

- ପ୍ରତିବାସୀଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କର

ଆପଣ କ'ଣ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଯୀଶୁ କାହିଁକି ବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କର ସାରାଂଶ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆଜ୍ଞାରେ ବାଛିଛନ୍ତି?

- ଯଦି ପ୍ରଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନେଇ ପାରୁନାହାନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଆମର କାର୍ଯ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଆମର ପ୍ରେମ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁ, ତେବେ ଏହି ପାଠ୍ୟକ୍ରମକୁ ଏଭି ମଡ୍ୟୁଲ୍ ଶେଷରେ ପୁନଃବାର ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଫେରନ୍ତୁ ।

ଆମର ପ୍ରତିବାସୀଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବା

ଛୋଟ ଦଳରେ ଆଲୋଚନା

ପ୍ରଥମ ଯୋହନ 3:17, 4:20, and ଯାକୁବ 1:27 ପଢ଼ନ୍ତୁ ।

- ଆମ ପ୍ରତିବାସୀଙ୍କୁ ଭଲ ପାଇବା ବିଷୟରେ ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ ?

ବଡ଼ ଦଳରେ ଆଲୋଚନା

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଏବଂ ଲୋକଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ଉପରେ ଆମର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ କ'ଣ?

- ଯଦି ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁ, ତେବେ ଆମର ପ୍ରତିବାସୀଙ୍କୁ ପ୍ରେମ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା । ଯଦି କହିଥାଉ ଯେ ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁ, କିନ୍ତୁ ଆମ ପ୍ରତିବାସୀଙ୍କୁ ପ୍ରେମ ନ କରୁ, ତେବେ ଏହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଆମେ ପ୍ରକୃତରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁନାହୁଁ ।

କ'ଣ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ସମୟରେ ସାହାଯ୍ୟ ନକରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ବାଣ୍ଟିବା ସମ୍ଭବ କି?

- ନା

ଆମେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ କି, ଯଦି ଆମେ ଲୋକମାନଙ୍କର ସାମାଜିକ ଏବଂ ଶାରୀରିକ ତଥା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ସେବା କରୁନାହୁଁ ତେବେ?

- ନା । ଯଦି ଆମେ ମେଷ ଓ ଛାଗର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତକୁ ଦେଖିବା, ତାହାହେଲେ ଆମେ କ୍ଷମ୍ଭ ଭାବରେ କ'ଣ କରୁ ଏବଂ କରୁନାହୁଁ ସେହି ଆଧାରରେ ବିଭାଜିତ ହୋଇଯିବା । “ମୁଁ ଖୁସି ଥିଲି ତୁମେମାନେ ମୋତେ ଖାଇବାକୁ ଦେଲ, ମୁଁ ଟୁଷିତ ଥିଲି, ମୋତେ ପାନ କରିବାକୁ ଦେଲ...” (ମାଥୁର 25:35) । ଯୀଶୁ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ କ୍ଷମ୍ଭ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଯଦି ଆମେ ପ୍ରକୃତରେ ତାଙ୍କର ଅନୁଗାମୀ ତେବେ ସେ ଆଶା କରନ୍ତି ଯେ ଆମ ଆଖପାଖରେ ଥିବା ଲୋକଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ପ୍ରତି ଆମେ ଯତ୍ନବାନ ହେବା ।

କ୍ରୁଶ

ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ଚିତ୍ରରେ ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରକାରେ ବୋର୍ଡରେ କ୍ରୁଶର ଚିତ୍ର ଅଙ୍କନ କରନ୍ତୁ । ଦଳକୁ ଚିତ୍ର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରନ୍ତୁ ।

ଏହି ଚିତ୍ରଟି ଆମକୁ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ମନେ ରଖିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି । ଉପରକୁ ଯାଉଥିବା ରେଖା ଭୂଲମ୍ବ ରେଖା (vertical line) ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ଆମର ସମ୍ପର୍କକୁ ପ୍ରତିପାଦିତ କରେ । ଏହା ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ରେଖା ।

ଭୂସମାନ୍ତର ରେଖା (horizontal line) ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଆମର ସମ୍ପର୍କକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ । ଭୂସମାନ୍ତର ରେଖା ଭୂଲମ୍ବ ରେଖା ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ । ଭୂଲମ୍ବ ରେଖା ଆଶା ଭୂସମାନ୍ତର ରେଖା ରହୁ ପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା କେବଳ ଏହି ଚିତ୍ର ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ ଆମ ଜୀବନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସତ ଅଟେ । ଉତ୍ତମ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବା ପାଇଁ ଆମକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଦରକାର ।

ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତିବାସୀ କିଏ ?

ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ, ଆପଣ (ପ୍ରଶିକ୍ଷକ) ଉତ୍ତମ ଶମିରୋଶର କାହାଣୀ ପଢ଼ିବେ, ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ (ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକମାନେ) ଏହାକୁ ନାଟକ ମାଧ୍ୟମରେ ପରିବେଷଣ କରିବେ । ଜଣେ- ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କାହାଣୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ କୁହନ୍ତୁ । ଏହି କାହାଣୀକୁ ଅଭିନୟ ମାଧ୍ୟମରେ ପରିବେଷଣ କରିବା ପାଇଁ ସାତ ଜଣ ଅଭିନେତା ଆବଶ୍ୟକ: 1 ମୂଖ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି, 2 ଡକାୟତ, 1 ଯାଜକ, 1 ଲୋବୀୟ, 1 ଶମିରୋଶୀୟ, 1 ପାହାଣୀକାର କର୍ତ୍ତା ।

କେହି ଜଣେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ଅନନ୍ତ ଜୀବନର ଅଧିକାରୀ ହେବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ କ’ଣ କରିବି?” (ତାହା ହେଉଛି, “ମୁଁ କିପରି ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବି?”) ଯୀଶୁ ତାଙ୍କୁ ଦୁଇଟି ଜିନିଷ ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି କହିଥିଲେ—ତାହା ହେଲା ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବା ଏବଂ ଆମ ପ୍ରତିବାସୀଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବା । ତାପରେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ପଚାରିଲେ, “ତେବେ ମୋର ପ୍ରତିବାସୀ କିଏ?” ଯୀଶୁ ନିମ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣିତ କାହାଣୀ କହି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ।

ଲୁକା 10:30-37 ପଢ଼ନ୍ତୁ

ବଡ଼ ଦଳରେ ଆଲୋଚନା

- କ’ଣ ଉତ୍ତମ ଶମିରୋଶୀୟ ଜଣକ ତଳେ ପଡ଼ିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଜାଣିଥିଲେ କି?
- ଉତ୍ତମ ଶମିରୋଶୀୟଙ୍କ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରତି କ’ଣ ଥିଲା? ଏହା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ କିପରି ଭିନ୍ନ ଥିଲା ?
- ଉତ୍ତମ ଶମିରୋଶୀୟ ନିଜ ପ୍ରତିବାସୀ ପ୍ରତି କିପରି ପ୍ରେମ ଦେଖାଇଲେ ? ସେ କେବଳ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁସାରେ କଲେ କି ଆବଶ୍ୟକତାଠାରୁ ଅଧିକ କଲେ?
- ଏହି କାହାଣୀ ଆମକୁ ଆମ ପ୍ରତିବାସୀ କିଏ ବୋଲି କ’ଣ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ ?
- ଏହି କାହାଣୀରୁ ଆମେ ଆମ ପ୍ରତିବାସୀଙ୍କୁ ପ୍ରେମ ଦେଖାଇବା ବିଷୟରେ କ’ଣ ଶିଖିବା ?

ପ୍ରୟୋଗ

ଯେଉଁ ମାନଙ୍କୁ ଆପଣ ପ୍ରାୟତଃ ଦେଖନ୍ତି ସେହିପରି ଲୋକଙ୍କ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ । କେଉଁ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ଯାହା ଆପଣ ଅନ୍ୟ ପାଇଁ କରିପାରିବେ?

ପାଠ୍ୟକ୍ରମ 4: ସମସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା

ପ୍ରମୁଖ ଚିନ୍ତାଧାରା

ଯୀଶୁ ଚାରୋଟି କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ଥିଲେ — ଶାରୀରିକ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ, ସାମାଜିକ ଏବଂ ମାନସିକ । ଆମକୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଚାରୋଟି କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ଆମ ସାମୁଦାୟ ସମୂହକୁ ଏବଂ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ମଧ୍ୟ ସମାନ ଭାବରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

ସାମଗ୍ରୀ

- ବୃଦ୍ଧ୍ୟଚିତ୍ର ସାମଗ୍ରୀ
 - ‘ଯୀଶୁଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ର’ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ‘ଚାର୍ଟ’ (ଜଣେ ଛାତ୍ର ପ୍ରତି ଗୋଟିଏ)
- ପୋଷ୍ଟର କିମ୍ବା ସ୍ଲାଇଡବୋର୍ଡ
- ଛୋଟ କାଗଜ ଖଣ୍ଡ ଯାହା ଟ୍ୟାପ୍ କିମ୍ବା ପୋଷ୍ଟରରେ ରଖାଯାଇପାରିବ କିମ୍ବା ସ୍ଲାଇଡବୋର୍ଡ
- ବୈକଳ୍ପିକ ଛାତ୍ର ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ପୁସ୍ତିକା । (ଏସ୍ ଜି)
 - ଲୁକ 2:52 ଚାର୍ଟ

ପରିଚୟ

ଛୋଟ ଦଳରେ ଆଲୋଚନା

- ଜଣେ 0 ରୁ 18 ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ପିଲା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ପାଇଁ କ’ଣ ଆବଶ୍ୟକ କରେ?

ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ଦଳର ଉତ୍ତରଗୁଡ଼ିକୁ କାଗଜର ଛୋଟ ଖଣ୍ଡରେ ଲେଖ । (ପରବର୍ତ୍ତୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ଆପଣ ଏହି କାଗଜ ଖଣ୍ଡ ବ୍ୟବହାର କରିବେ) । ଯଦି ସେମାନେ ଚାରୋଟି କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସି ଉଦାହରଣ ଭୁଲି ଯାଇଛନ୍ତି (ତଳେ ଦେଖନ୍ତୁ), ତାହେଲେ ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରନ୍ତୁ । ଉଦାହରଣ: ସାମାଜିକ କ୍ଷେତ୍ର: ଆପଣଙ୍କୁ କ’ଣ ଲାଗୁଛି ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଭଲ ପାଇବା ପାଇଁ ପରିବାର କିମ୍ବା କେହି ଜଣେ ଦରକାର?

ଲୁକ 2:52

ଲୁକ 2:52 ପଢନ୍ତୁ: “ଆଉ ଯୀଶୁ ଜ୍ଞାନରେ ଓ ଶରୀରରେ, ପୁଣି ଲକ୍ଷ୍ମରଙ୍କ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲେ ।”

ଯୀଶୁ କେଉଁ ଚାରୋଟି କ୍ଷେତ୍ରରେ ବଢିଲେ ? କେଉଁ ସାଧାରଣ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଚାରି ପ୍ରକାରର ଅଭିବୃଦ୍ଧିକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ ?

• ବୁଦ୍ଧି	ମାନସିକ
• ଆକାର	ଶାରୀରିକ
• ଲକ୍ଷ୍ମରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ	ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ
• ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ	ସାମାଜିକ

ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ଏକ ପୋଷ୍ଟର କିମ୍ବା ସ୍ଲାଇଡ ବୋର୍ଡରେ ଏହି ଚାରୋଟି ସାଧାରଣ ଶବ୍ଦ ଲେଖନ୍ତୁ । ପରିଚୟରେ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଥିବା ଛୋଟ କାଗଜ ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଦଳକୁ ଏହି ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ର ଅନୁସାରେ ସଜାଡିବାକୁ କୁହନ୍ତୁ ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ପରି, ଆମକୁ ଏହି ଚାରୋଟି କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ପଡିବ । ଲୋକମାନଙ୍କର ବିକାଶର ଆବଶ୍ୟକତା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଅଭିବୃଦ୍ଧିକୁ ଏକ ମଡେଲ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବା ।

ଯୀଶୁଙ୍କ ଅଭିବୃଦ୍ଧି

ବଡ଼ ବକରେ ଆଲୋଚନା

1. ଯୀଶୁ ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିଲେ, ସେ ସମୟରେ ଶାରୀରିକ/ ଭୌତିକ (material) / ସାମାଜିକ ଜୀବନ ଅବସ୍ଥା କ'ଣ ଥିଲା? (ସେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଯାଇଥିଲେ କି? ତାଙ୍କ ଘରେ ବିଦ୍ୟୁତ ଥିଲା କି? ତାଙ୍କର ଯଥେଷ୍ଟ ଖାଦ୍ୟ ଥିଲା କି? ସେ ପଢ଼ି ଲେଖି ପାରୁଥିଲେ କି? ତାଙ୍କର ସ୍ନେହ କରୁଥିବା ପିତାମାତା ଥିଲେ କି?)
 - ଯୀଶୁ ଏକ ଗରିବ ପରିବାରରେ ବଢ଼ିଥିଲେ । ନୈବେଦ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଫୁଲଟି କପୋଡ଼ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । (ଲୁକ 2:24 ଏବଂ ଲୋକୀୟପୁସ୍ତିକା 12:8 ପଢ଼ନ୍ତୁ ।)
 - ତଥାପି, ତାଙ୍କର ଯଥେଷ୍ଟ ଖାଦ୍ୟ ଥିଲା । ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ଚାକିରି ଥିଲା ଏବଂ ତାଙ୍କର ଗୋଟାଏ ସ୍ନେହୀ ପରିବାର ଥିଲା ।
 - ସେ ସାମୁଦାୟିକତାରେ ପଢ଼ିବା ଏବଂ ଲେଖିବା ଶିଖିଥିଲେ ।
2. କ'ଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖରେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସମ୍ବଳ ଥିଲା? କାହିଁକି କିମ୍ବା କାହିଁକି ନୁହେଁ ?
 - ଯୋହନ 17:4 କହେ ଯେ ଯୀଶୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦେଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିଥିଲେ । ସେ ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲେ ।
3. ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ କେତେ ପରିମାଣର ଧନ ଆବଶ୍ୟକ ?
 - ଯୀଶୁ ଗରିବ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହାସଲ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥିଲେ ।
4. ଯୀଶୁ ଚାରୋଟି କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିଲେ । ଆମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବା କି? କିପରି?
 - ହଁ, ଏହି ଚାରୋଟି କ୍ଷେତ୍ର ଆମ ପାଇଁ ଏକ ମଡେଲ୍, ଯାହାକୁ ଆମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବା ।
 - ଏହି ଚାରୋଟି କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ହେଉଛି ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଯାହା ସମୟ ନେଇଥାଏ ।
5. ଯୀଶୁଙ୍କ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗ ହେଲା କି, ନା ଏ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ସମୟ ଲାଗିଲା ?
 - ଯୀଶୁଙ୍କ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଥିଲା — ପ୍ରାୟ 30 ବର୍ଷ ସମୟ ଲାଗିଥିଲା!
6. ଯଦି ଯୀଶୁଙ୍କ ବୃଦ୍ଧିର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନେକ ବର୍ଷ ଲାଗିଲା, ତାହେଲେ ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ କେତେ ସମୟ ଆବଶ୍ୟକ ହେବ? ଲୋକଙ୍କ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ସମୟ ବିନିଯୋଗ କରିବାକୁ ଆମେ କେତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ?
 - ଲୋକଙ୍କ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ସମୟ ଲାଗେ । ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ ତେବେ ଆମକୁ ଅନେକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଘଣ୍ଟା ବିନିଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଆମ ନିଜ ଜୀବନରେ ପ୍ରୟୋଗ

ଆମେ କେବଳ ଯୀଶୁଙ୍କ ପରି ଚାରୋଟି କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଅଭିବୃଦ୍ଧିରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ।

ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ େଯୀଶୁଙ୍କ ଅଭିବୃଦ୍ଧି କ୍ଷେତ୍ର ଚାର୍ଟର ଏକ କପି ଦିଅନ୍ତୁ । (ବୃତ୍ତାନ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ) (ଏସ୍ ଜି).

ପ୍ରଥମେ, ଏହି ଚାର୍ଟରେ ଉଦାହରଣ ଦେଇ ପୂରଣ କରନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣ କିପରି ଏହି ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ପାରିବେ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ପରିବାର, ମିତ୍ରମାନ, ଏବଂ ସାମୁଦାୟିକ ମଧ୍ୟରେ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ କିପରି ଉତ୍ସାହିତ କରିବେ ।

ମନେ ରଖନ୍ତୁ...

- ଗୋଟାଏ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇ ପାରୁଥିବା ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ବାଛନ୍ତୁ । ଯଦି ଆପଣ ଏପରି କିଛି ବାଛନ୍ତି ଯାହା ବହୁତ ବଡ଼ କାମ, ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା କଷ୍ଟକର ହେବ, ଏବଂ ତାର ପରିଣାମ ନିରାଶଜନକ ହେବ । କିଛି ଛୋଟ କାମ ବାଛନ୍ତୁ ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଆପଣ ସଫଳତା ପାଇପାରିବେ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସପ୍ତାହରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଷୟ କରିବା ପାଇଁ ବାଛିପାରିବେ ।
- କିଛି ଏପରି କାମ ବାଛନ୍ତୁ ଯାହା ଆପଣ ପୂର୍ବରୁ କରି ନାହାନ୍ତି ।

ନିମ୍ନ ସାକ୍ଷରତା ଦଳ — ଯଦି ଦଳ ପାଇଁ ଟେବୁଲର ବକ୍ସ ପୂରଣ କରିବା କଷ୍ଟକର ତେବେ କେବଳ ନିମ୍ନ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରନ୍ତୁ:

- ଚାରୋଟି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆପଣ କିପରି ବୃଦ୍ଧି କରିପାରିବେ ସେ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ । କିଛି ବିଷୟ ଯାହା ଆପଣ ପୂର୍ବରୁ କରିନାହାନ୍ତି?
- ନିଜ ପରିବାର ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ । ସେମାନେ ସମସ୍ତ ଚାରୋଟି କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୃଦ୍ଧି କରିପାରୁଛନ୍ତି କି? କେଉଁ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ଯାହାକି ଆପଣ ଏହି ସପ୍ତାହରେ ଆପଣଙ୍କ ପରିବାରକୁ କିମ୍ବା ଆପଣଙ୍କ ପରିବାରର କେହି ଜଣକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ?
- ନିଜ ମଣ୍ଡଳୀ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ — ଏମିତି କିଏ ଅଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କୁ ଆପଣ ଏହି ଚାରୋଟି କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏରେ ବୃଦ୍ଧି କରାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ? ଆପଣ କ’ଣ କରି ପାରିବେ?
- ନିଜ ସାମୁଦାୟ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ — ଏମିତି କିଏ ଅଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କୁ ଆପଣ ଏହି ଚାରୋଟି କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏରେ ବୃଦ୍ଧି କରାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ? ଆପଣ କ’ଣ କରି ପାରିବେ?

ଯେପରି ଯାଣୁଙ୍କର ଯେଉଁ ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା ସେହିପରି ଆପଣଙ୍କ ପରିବାର, ମଣ୍ଡଳୀ ଏବଂ ସାମୁଦାୟର ଲୋକମାନଙ୍କର କିପରି ବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବେ ତାହା ଚିନ୍ତାକରି ବାକି ଚାର୍ଟକୁ ପୂରଣ କରନ୍ତୁ ।

ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ସମୟ ଦିଅନ୍ତୁ । ତାଙ୍କୁ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ସମୟ ଦେବା ନିତାନ୍ତ ଜରୁରୀ, ତେବେ ସେମାନେ ତରତର ନ ହୋଇ ଧୀର ଭାବରେ ଉତ୍ତର ଧାରଣା (idea) ଚିନ୍ତା କରିପାରିବେ ।

ଥରେ ସେମାନେ ସମାପ୍ତ କଲାପରେ, ସେଠାରେ କିଏ ନିଜ ଭାବନାକୁ ଶ୍ରେଣୀରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ବାଣ୍ଟିବେ ପଚାରିବୁ । ପଚାରିବୁ ଯେ ନିମ୍ନଭୋଗ ଟେବୁଲର ଏପରି କୌଣସି ବିଷୟ ଅଛି ଯାହା ପାଇଁ ଉଦାହରଣ ଖୋଜିବା କଷ୍ଟକର ହେଉଛି ଏବଂ ଦେଖନ୍ତୁ କୌଣସି ଦଳରେ ସମସ୍ତେ ମିଶି କିଛି ଭଲ ଉଦାହରଣ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିପାରିଛନ୍ତି କି (ଯଦି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶେଷ କରିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସମୟ ମିଳିନାହିଁ ତେବେ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଏହାକୁ ଘରକୁ ନେବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଏହା ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖନ୍ତୁ ।)

ପ୍ରସଙ୍ଗ	ଯାଣୁଙ୍କ ଅଭିବୃଦ୍ଧିର କ୍ଷେତ୍ର			
ଅଭିବୃଦ୍ଧି	ବୁଦ୍ଧି	ଶାରୀରିକ	ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ	ସାମାଜିକ
 ନିଜର	କୌଣସି ଏକ କ୍ଷେତ୍ର ବିଷୟରେ ଗୋଟାଏ ପୁସ୍ତକ କିମ୍ବା ପ୍ରବନ୍ଧ ପଢ଼ିବା, ଯାହା ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଜାଣିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ।	ଲମ୍ବା ବାଟ ଚାଲିବା	ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଅଧ୍ୟା ଦିନ ସମୟ ବିତାଇବା	ଜଣେ ବନ୍ଧୁଙ୍କୁ ଏକ ଉତ୍ସାହଜନକ ଲେଖା ପଠାଇବା ।
 ପରିବାରର	ପରିବାର ସହିତ ଦୁଇଟି ହିଟୋପଦେଶ ଉପରେ କିପରି ବ୍ୟବହାରରେ ଲାଗୁ କରିପାରିବା ସେ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବା	ପାରିବାରିକ ଭୋଜନ ପରେ ବାସନ ଧୋଇବା	ପରିବାରକୁ ଦୈନନ୍ଦିନ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଷୟକ ଜ୍ଞାନରେ ଆଗେଇ ନେବା	ସ୍ବାମୀ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ବୁଲିବାକୁ ଯିବା (ଛୁଆଙ୍କ ବିନା)

 ମନ୍ତ୍ରାଳୟ	ରବିବାରର ଉପଦେଶକୁ ଜୀବନରେ ଲାଗୁ କରିବା ପାଇଁ ସୋମବାର ଦିନ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ।	ଉପାସନାଳୟ (ଗୀର୍ଜା ଘର) ସାମ୍ନାତ ଚାଲିବା ରାସ୍ତା ମରାମତି କରିବା	ମନ୍ତ୍ରାଳୟର ପାଳକ ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା	ବିଭିନ୍ନ ମନ୍ତ୍ରାଳୟର ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ କଫି/ଚା ପାଇଁ ନିଜ ଘରକୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରିବା
 ସାମୁଦାୟିକ	ସାମୁଦାୟିକ ନେତାମାନଙ୍କ ସହିତ ସାମୁଦାୟିକ ସମସ୍ୟା ସମ୍ମୁଖରେ ଆଲୋଚନା କରିବା	ନିଜ ଆଖପାଖରେ ବୁଲିବା ଏବଂ ଆବର୍ଜନା ଉଠାଇବା	ନିଜ ଘରେ ବଡ଼ଦିନ ଉତ୍ସବରେ ପ୍ରତିବାସୀମାନଙ୍କୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରିବା	ପଡ଼ିଶା ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ପୁସ୍ତକ ଖେଳିବା

ଉପସଂହାର

ଛୋଟ ଦଳରେ ଆଲୋଚନା (2-3 ଜଣ)

2 ବା 3 ଜଣିଆ ଦଳରେ (3 ଜଣରୁ ଅଧିକ ନୁହେଁ), ଆପଣ କରିବାକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିବା ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ଜଣାନ୍ତୁ । ପରସ୍ପର ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରତିବଦ୍ଧତା (ପ୍ରତିଜ୍ଞା) ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ କ୍ଷମତା ଦେବେ ।

ପାଠ୍ୟକ୍ରମ 5: ପରମେଶ୍ୱର ଚାହାଁନ୍ତି ମଣ୍ଡଳୀ ସାହାଯ୍ୟ କରୁ

ପ୍ରମୁଖ ଚିନ୍ତାଧାରା

ସାମୁଦାୟିକ ବିଶେଷ କରି ଗରିବଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି କାର୍ଯ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ପାଇବାକୁ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇଛି ।

ସାମଗ୍ରୀ

1. କାଗଜ — 4 ଜଣିଆ ଦଳ ପାଇଁ 2 ଖଣ୍ଡ.
2. ଦୃଶ୍ୟଚିତ୍ର ସାମଗ୍ରୀ
କ. ଚାର୍ଟକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ଉପାୟ — ପ୍ରତି ଦଳ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ କପି
3. ବିକଳ ଛାତ୍ର ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ପୁସ୍ତିକା (ଏସ୍ କି)
କ. ଚାର୍ଟକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ଉପାୟ

ପରିଚୟ

ଛୋଟ ଦଳରେ ଆଲୋଚନା (4 ଜଣ)

ଆପଣଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀରେ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ଏକ ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ । (ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ଏକ ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଙ୍କନ କରନ୍ତୁ)।

ପ୍ରଶ୍ନକରଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତା ଶେଷ ହେଲେ, ଦଳମାନଙ୍କୁ ତାଲିକାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣବାର ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ କୁହନ୍ତୁ ଏବଂ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଆସୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ କିମ୍ବା ମଣ୍ଡଳୀକୁ ନ ଆସୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତୁ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପାଇଁ କେତୋଟି ଲେଖାଏ ହେଲା? ତା ପରେ ଗରିବ ଏବଂ ଅଭାବୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ରିତ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ଏକ ଭିନ୍ନ ତାଲିକା ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତୁ । କେତେ ଜଣ ହେଲେ ?

ବଡ଼ ଦଳରେ ଆଲୋଚନା

1. ସାମୁଦାୟର ଲୋକମାନେ ମଣ୍ଡଳୀ ବିଷୟରେ କ'ଣ ଭାବନ୍ତି?
2. ସାମୁଦାୟର ଲୋକମାନେ ମଣ୍ଡଳୀର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ବିଷୟରେ କ'ଣ ଭାବନ୍ତି?
3. ସାମୁଦାୟର ଲୋକମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କ'ଣ ଭାବନ୍ତି?
4. ସାମୁଦାୟର ଲୋକମାନେ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଆସିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ନା ଆପଣଙ୍କୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼େ?
5. ଆପଣଙ୍କ ମତରେ ଯଦି ମଣ୍ଡଳୀ ଆଉ ନଥିବ ତେବେ ସାମୁଦାୟର ଲୋକମାନେ କିପରି ଅନୁଭବ କରିବେ?
6. ଆପଣଙ୍କ ମତରେ ଏପରି ହେଲେ ପରମେଶ୍ୱର କ'ଣ ଖୁସି ହେବେ କି?

ଯିଶାୟ 58

ଯିଶାୟ ଇସ୍ରାଏଲୀୟମାନଙ୍କୁ ଲେଖୁଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମନୋନୀତ ଲୋକ ଥିଲେ । ସେମାନେ ଆଜି ମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ଏକ ଉଦାହରଣ ।

ଯିଶାୟ 58:1-10 ପଢ଼ନ୍ତୁ ଏବଂ ଆଲୋଚନା କରନ୍ତୁ:

- ଲୋକମାନେ କଣ କରୁଥିଲେ?
- ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କ'ଣ ଥିଲା?
- ପରମେଶ୍ୱର କାହିଁକି ଏପରି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କଲେ?

ଛୋଟ ଦଳରେ ଆଲୋଚନା (4-5 ଜଣ)

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଳକୁ ଚିତ୍ର ଆଙ୍କି କିମ୍ବା ବାକ୍ୟ ଲେଖି ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶକୁ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ କୁହନ୍ତୁ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଳ ସେମାନଙ୍କର ବାକ୍ୟ କିମ୍ବା ଚିତ୍ର ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ପରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରନ୍ତୁ ଯେ ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରା ଆଜି ମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ କ'ଣ?

ଲବଣ ଏବଂ ଜ୍ୟୋତିଃ

ଛୋଟ ଦଳ କିମ୍ବା ବଡ଼ ଦଳରେ ଆଲୋଚନା

ମାଥୁରା 5:13 ପଢ଼ନ୍ତୁ

- ଲବଣର ବ୍ୟବହାର କ'ଣ ପାଇଁ ହୋଇଥାଏ?
 - ପରିଷ୍କାର କରେ, ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ଯନ୍ତ୍ର ହେବାକୁ ରକ୍ଷା କରେ, ସ୍ବାଦ ଯୋଗାଏ ।
- ଯୀଶୁ କାହିଁକି କୁହନ୍ତି ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବୀଶ୍ବାସୀମାନେ “ପୃଥ୍ବୀର ଲବଣ”?
 - ଆମେ ରହୁଥିବା ଅଞ୍ଚଳରେ ଆମର ଭଲ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆମେ ଏକ ଶୁଦ୍ଧ ପରିବେଶର ପ୍ରଭାବ ପକାଇବା ଏବଂ ଆମ ସମାଜକୁ ଯନ୍ତ୍ର-ଯନ୍ତ୍ରରୁ ଦୂରେଇ ରଖିବା ଉଚିତ୍ । ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଆମ ସାମୁଦାୟିକତାକୁ ଅଧିକ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଅନୁସାରେ ଦେଖିବା ଉଚିତ୍, କିମ୍ବା ନୁହେଁ ।
 - ଯେଉଁଠି ଅଳ୍ପ ଲବଣ ମଧ୍ୟ ଖାଦ୍ୟର ସ୍ବାଦ ବଦଳାଇପାରେ, ସେହିଭଳି କେବଳ ଅଳ୍ପ କେତେକ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବୀଶ୍ବାସୀ ସମାଜରେ ଏକ ବଡ଼ ପ୍ରଭାବ ପକାଇପାରିବେ ।

ମାଥୁରା 5: 14-16 ପଢ଼ନ୍ତୁ

- ଆମେ କିପରି ଅଧିକ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ କରିପାରିବା?
 - ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ କରି
- ଭଲ କାମ କରିବାର ଫଳାଫଳ କ'ଣ ହେବା ଉଚିତ୍?
 - ସ୍ବର୍ଗରେ ଥିବା ଆମର ପିତା ଗୌରବାଦ୍ୱିତ ହୁଅନ୍ତି ।

ଲବଣ ଏବଂ ଜ୍ୟୋତିଃର କାହାଣୀ

ବଡ଼ ଦଳରେ ଆଲୋଚନା

ପ୍ରଥମ କାହାଣୀ ପଢ଼ନ୍ତୁ – ଶାଢ଼ୀ (ପୋଷାକ) ଅନ୍ୟ ବିଶ୍ବାସମତ ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ ଶାଢ଼ୀ

ଏହି ମଣ୍ଡଳୀର ସଦସ୍ୟମାନେ ନିଜକୁ ଦଳିତ ଧାର୍ମିକ ସଂଖ୍ୟାଲଘୁ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଶ୍ବାସୀ ସାମୁଦାୟ ବାହାରେ ସେବା କରିବାକୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ସମଗ୍ର ସାମୁଦାୟକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରେମ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ଉଚିତ୍ ବୋଲି ଶିଖିବା ପରେ, ପାଳକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସପ୍ତାହରେ ସାମୁଦାୟର ଆବଶ୍ୟକତା ଜାଣିବାକୁ ମଣ୍ଡଳୀର ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିଥିଲେ ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ସପ୍ତାହର ଉପାସନା ସେବାରେ, ମହିଳାମାନେ ଜଣାଇଲେ ଯେ ସେମାନେ ବାରଜଣ ଅନ୍ୟ-ବିଶ୍ବାସମତ ମହିଳାଙ୍କୁ ଖୋଜି ପାଇଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କର କେବଳ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏଁ ଶାଢ଼ୀ ଅଛି । ଗରମ ପାଗ ସମୟରେ ଶାଢ଼ୀକୁ ପ୍ରତିଦିନ ଧୋଇବା ଜରୁରୀ । ଯଦି କୌଣସି ମହିଳାଙ୍କର କେବଳ ଗୋଟିଏ ଶାଢ଼ୀ ଥାଏ, ତେବେ ସେ ଶାଢ଼ୀ ଧୋଇ ଖରାରେ ଶୁଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭିତରେ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥା'ନ୍ତି । ପାଳକ ମଣ୍ଡଳୀରେ ପଚାରିଥିଲେ ଯେ କ'ଣ ଏପରି କୌଣସି ମହିଳାମାନେ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ତିନୋଟି ଶାଢ଼ୀ ଅଛି ଏବଂ ସେହି ଅନ୍ୟ-ବିଶ୍ବାସମତ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଦାନ କରିବାକୁ ସେମାନେ ଇଚ୍ଛା କରିବେ କି? ମହିଳାମାନଙ୍କ ଅଭାବ କଥା ଜାଣି ତାଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଅନେକ ମହିଳା ସ୍ବେଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସପ୍ତାହରେ, ମଣ୍ଡଳୀର ମହିଳାମାନେ ସେହି ଅଭାବରେ ଥିବା ମହିଳାମାନଙ୍କ ଘର ପରିଦର୍ଶନ କରି ଯାହା ପାଖରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଶାଢ଼ୀ ଥିଲା ସେମାନଙ୍କୁ ପିନ୍ଧିବା ପାଇଁ ଆଉ ଗୋଟାଏ ଶାଢ଼ୀ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଅନ୍ୟ-ବିଶ୍ବାସମତ ମହିଳାମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଶ୍ବାସୀ ମହିଳାମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏତେ ପ୍ରଭାବିତ ହେଲେ ଯେ ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଶ୍ବାସୀ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କରିଥିଲେ । କେତେକ

ଅନ୍ୟ-ବିଶ୍ୱାସପତ ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାମାନେ ମଧ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସୀ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଗର୍ଭସ୍ଥ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ କାହାଣୀ – ସାମୁଦାୟ ପାଇଁ ପାଣି

ଗୋଟିଏ ଅଞ୍ଚଳରେ ଲୋକମାନେ ଭିକ୍ଷା ପାଣିର ଅଭାବର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ । ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ସାମୁଦାୟକୁ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଜାଣିବା ପରେ, ମଣ୍ଡଳୀର ନେତୃତ୍ୱ ପାଣିର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ନିଜେ କ'ଣ କରିପାରିବେ ତାହା ଜାଣିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ । ସେମାନେ ହାତରେ କୁଅ ଖୋଳିବାରେ ବ୍ୟବହୃତ ମାନ୍ୟତା ଉଡ଼ାରେ ମିଳିବା ଏକ ସ୍ଥାନ ପାଇଲେ । ପ୍ରଥମେ ଲୋକମାନେ ଏହି ଧାରଣାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ — ସେମାନେ ଭାବିଲେ ଯେ ପାଣି ବହୁତ ଗଭୀରରେ ଅଛି । ସେମାନେ ଭାବିଲେ, ଯଦି ହାତ ପତ୍ର ଖୋଳା ଯିବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିଲା, ତାହେଲେ କାହିଁକି ପୂର୍ବରୁ ଖୋଳା ଯାଇ ନଥିଲା? ତଥାପି, ମଣ୍ଡଳୀର ନେତୃତ୍ୱ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ । ସେମାନେ ବାଣିବାକୁ ଏକ ମିଟର ଷ୍ଟିଲ୍ ସିଲିଣ୍ଡର ଏବଂ ଡିଗ୍ ଭଡ଼ା କଲେ । ସେମାନେ ଏହାକୁ ନିଜ ସାମୁଦାୟକୁ ନେଇ ଗଲେ ଏବଂ ମଣ୍ଡଳୀର ଜାଗା ପଛରେ ପାଣି ଖୋଳିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଯେତେବେଳେ ପଲ୍ଲୀଲିଖିତ ଫୁଟରେ ପାଣି ବାହାରିଲା, ସମସ୍ତେ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇ ଖୁସି ମନେଲେ ।

ଯେଉଁମାନେ ମଣ୍ଡଳୀର ସଦସ୍ୟ ନ ଥିଲେ, ହୁଏତ ସେମାନେ ଖୁସି ହେଲେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ଭାବିଥିଲେ ଯେ ମଣ୍ଡଳୀର ସଦସ୍ୟମାନେ ନିଜ ପାଇଁ ପାଣି ରଖିବେ । କିନ୍ତୁ ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦରେ ଖୋଳିଥିବା କୁଅର ସଫଳତାରେ ଅଂଶୀଦାର ହେବାକୁ ମଣ୍ଡଳୀ ସାମୁଦାୟକୁ ଆମନ୍ତ୍ରଣ କଲା । ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର, ନିକଟସ୍ଥ ଗ୍ରାମୀଣ ସାମୁଦାୟର ପ୍ରତିନିଧୀମାନେ ମଣ୍ଡଳୀର ନେତାମାନଙ୍କୁ ପତାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଗାଁ ନିକଟରେ କୁଅ ଖୋଳିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ କି? ମଣ୍ଡଳୀ ସକରାମ୍ଭକ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଦେଖାଇଲେ । ବର୍ଷେରୁ ଅଧିକ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ପରସ୍ପର କୁଅ ହାତରେ ଖୋଳା ଯାଇଥିଲା — ଗୋଟାଏ କୁଅ ଅଣି ଫୁଟରୁ ଅଧିକ ଗଭୀର ଥିଲା ।

ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଦେଖି ଲୋକମାନେ ଏତେ ପ୍ରଭାବିତ ହେଲେ ଯେ ଯେତେବେଳେ ମଣ୍ଡଳୀ ସାମୁଦାୟକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମର ବାର୍ତ୍ତା ଶୁଣିବାକୁ ଆସିବାକୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କଲେ, ଉପାସନାଲୟନ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଗଲା ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ବାବଦରେ ଅଧିକ ଜାଣିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପାଣି ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ବଡ଼ ଦଳରେ ଆଲୋଚନା

- ଏହି ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକ କ'ଣ କଲେ?
- ସେମାନେ ଧନୀ ମଣ୍ଡଳୀ ଥିଲେ କି?
- ସେମାନେ କେଉଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର କଲେ?
- ସେମାନେ କାହିଁକି ଏପରି କଲେ?
- ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରଭାବ କ'ଣ ଥିଲା?

ମେଷ ଏବଂ ଛାଗ – ମାଥୁର 25:31-46

ବଡ଼ ଦଳରେ ଆଲୋଚନା

ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦୁଇଠାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଯେ ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶର ଗୁରୁତ୍ୱତା ଭୌତିକ ଜିନିଷ ଉପରେ ଅଛି । ଯୀଶୁ କହି ନାହାନ୍ତି "ମୁଁ ଭୋକିଲା ଥିଲି ଆଉ ତୁମେ ମୋତେ ଗୋଟାଏ ସୁସମାଚାର-ପତ୍ରିକା ଦେଲ" କିମ୍ବା "ମୁଁ ତାହାରଖାନାରେ ଥିଲି ଆଉ ତୁମେ ମୋତେ ଶୁଣିବାକୁ କିଛି ଉପଦେଶ ଟେପ୍ ପଠାଇଥିଲ ।" ସେଗୁଡ଼ିକ ଭୌତିକ ଆବଶ୍ୟକତା ପାଇଁ ଭୌତିକ ସମାଧାନ ଥିଲା ।

ମାଥୁର 25:31-46 ପଢ଼ନ୍ତୁ ।

1. ମେଷ ଓ ଛାଗ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ କ'ଣ ଥିଲା?
2. ମେଷମାନେ କ'ଣ କରିଥିଲେ? ସେଗୁଡ଼ିକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜିନିଷ କି ଭୌତିକ ଜିନିଷ ?
3. ଯୀଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଲ୍ଲେଖିତ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କେତେଥର ଆପଣଙ୍କର ମଣ୍ଡଳୀ କରେ?

4. ଯଦି ଆପଣଙ୍କର ମଣ୍ଡଳୀର ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ତେବେ ଆପଣଙ୍କ ସାମୁଦାୟ ଉପରେ ଏହାର କି ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିବ?

- ସେମାନେ ମଣ୍ଡଳୀ ବାବଦରେ ଏକ ସକାରାତ୍ମକ ଭାବନା ପାଇବେ ।
- ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ଉନ୍ନତି ହେବ ।
- ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଅଧିକ ଆଗ୍ରହୀ ହେବେ ।

ଅନ୍ୟକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ଉପାୟ

ଛୋଟ ଦଳର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ (ଏସ୍ କି)

ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ପ୍ରତ୍ୟେକ ଛୋଟ ଦଳକୁ “ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ଉପାୟ ଚାର୍ଟ” ଏକ ଏକ କପି ଦିଅନ୍ତୁ । ଦୃଶ୍ୟଚିତ୍ର ସାମଗ୍ରୀ।

ଭୋକିଲା, ଶୋଷିଲା, ଉଲ୍ଲସ, ଆଶ୍ରୟର ଅଭାବ, ଅସୁସ୍ଥ, କାରାଗାରରେ ଥିବାବେଳେ - ଏହିପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ମଣ୍ଡଳୀ କିପରି ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ ସେ ବିଷୟରେ କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଧାରଣା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ । “ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ଉପାୟ” ଚାର୍ଟ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ଏବଂ ମିଳିତ ଭାବରେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ଚାର୍ଟ ପୂରଣ କରନ୍ତୁ ।

ପରିସ୍ଥିତି	ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା “ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ଉପାୟ”
ଭୋକିଲା 	
ଶୋଷିଲା 	
ଉଲ୍ଲସ 	
ଆଶ୍ରୟର ଅଭାବ 	
ଅସୁସ୍ଥ 	
କାରାଗାରରେ 	

ପାଠ୍ୟକ୍ରମ 6: ଆବଶ୍ୟକତା ଯାହା ଆମେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବା

ପ୍ରମୁଖ ଚିନ୍ତାଧାରା

ପରମେଶ୍ୱର ଚାହାଁନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଆମ ସାମୁଦାୟର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ କରିବା । ଆମର ସାମୁଦାୟ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଉତ୍ତମ ।

ସାମଗ୍ରୀ

1. ବିକଳ ଛାତ୍ର ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ପୁସ୍ତିକା (SG)
 - କ. ପାଳକ ଝଙ୍କ ଏବଂ ପ୍ରଶ୍ନ
 - ଖ. ଜୋସ୍ ଏବଂ ମାରିଆ କେସ୍ ଅଧ୍ୟୟନ

ପାଳକ ଝଙ୍କ ଦର୍ଶନ

ବଡ଼ ବଳରେ ଆଲୋଚନା (ଏସ୍ ଜି)

ପ୍ରଶ୍ନକରଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ଶ୍ରେଣୀକୁ ବୁଝାଇ ଦିଅନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣ ଗୋଟାଏ କାହାଣୀ କହିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । କାହାଣୀ ଶୁଣିବା ପରେ, ସେମାନେ ନିମ୍ନ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଶୁଣିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

- ପାଳକ ଝଙ୍କ ସାମୁଦାୟରେ ଦେଖାଦେଇଥିବା କିଛି ସମସ୍ୟା କ'ଣ ଥିଲା?
- ଏହି ସାମୁଦାୟ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର କ'ଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା ? ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମସ୍ୟାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଯାଣନ୍ତୁ କି ପ୍ରକାରେ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ତାହା ଦେଖନ୍ତୁ ।
- ଯାଣନ୍ତୁ ପାଳକ ଝଙ୍କ କ'ଣ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ?

ପାଳକ ଝଙ୍କ କାହାଣୀ ପଢ଼ନ୍ତୁ ।

ଥରେ ଗୋଟାଏ ବଡ଼ ସହରର ଗରିବ ବସ୍ତିରେ ଏକ ଛୋଟ ମଣ୍ଡଳୀର ପାଳକ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ନାଁ ଝଙ୍କ ଥିଲା । ଝଙ୍କ କିଛି ଦିନ ପୂର୍ବେ ସେହି ସାମୁଦାୟକୁ ଯାଇଥିଲେ କାରଣ ସେ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ସେଠାକୁ ପଠାଇଛନ୍ତି । ସେହି ମଣ୍ଡଳୀଟି ଛୋଟ ଥିଲା — ପ୍ରାୟ 40 ଜଣ ଥିଲେ । ସେମାନେ ମୁଖ୍ୟତଃ ମହିଳା ଏବଂ ଶିଶୁ ଥିଲେ । ଝଙ୍କ ଦୁଇଟି ଚାକିରି କରୁଥିଲେ । ସେ ନିଜର ଛୋଟ ପଲକୁ (ମଣ୍ଡଳୀକୁ) ପାଳିବା ପାଇଁ ଯଥାସମ୍ଭବ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ଦୁଇ ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କ ଭରଣ-ପୋଷଣ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଚାକିରି ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ ।

ଗୋଟିଏ ଦିନ, ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଅନୁସାରେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସମୟ କଟାଇବା ପାଇଁ ସେ ସକାଳ ହେବାର ଏକ ଘଣ୍ଟା ପୂର୍ବରୁ ଉଠି ପଡ଼ିଲେ । ସେ ଉଠି, ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର କୋଠରୀରେ ଥିବା ପରଦା ଯାହା ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ପିଲାମାନେ ଶୋଇଥିବା ସ୍ଥାନ ଏବଂ ବୈଠକ ସ୍ଥାନକୁ ଅଲଗା କରୁଥିଲା ତାକୁ ଧୀରେ ଘୁଞ୍ଚାଇ ବୈଠକକୁ ତୁପତାପ୍ ବାହାରି ଆସିଲେ । ସେ କିରୋସିନ ଦୀପ ଜାଳିଲେ । ସେ ବାଇବେଲରୁ ପଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସକାଳେ, ସେ ଯିଶାଇୟ, ଅଧ୍ୟାୟ 58 ରୁ ପଢୁଥିଲେ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର କିପରି ଉପାସନା ଚାହାଁନ୍ତି ତାର ଆହ୍ୱାନ ସେ ଶୁଣିଲେ:

ଦୁଷ୍ଟତାରୁପ ବନ୍ଧନ ଫିଟାଇ ଦେବାର, ଯୁଆଲିର ବନ୍ଧନ ମୁକ୍ତ କରିବାର ଓ ଉପଦ୍ରବଗ୍ରସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରି ଛାଡ଼ି ଦେବାର, ପୁଣି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୁଆଲି ଭସ୍ମ କରିବାର? କ'ଣ ଏହା ନୁହେଁ, ଯୁଧିତ ଲୋକକୁ ଖାଦ୍ୟ ବନ୍ଧନ କରିବାର, ଓ ତାହାତ ଦୁଃଖୀ ଲୋକଙ୍କୁ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଆଣିବାର — ତୁମେ ଭଲଗ୍ନୁ ଦେଖିଲେ, ତାହାକୁ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧାଇବାର, ତୁମର ନିଜ ବଂଶୀୟ ଲୋକଠାରୁ ଆପଣାକୁ ନ ଲୁଚାଇବାର, ଏହି ପ୍ରକାର ଉପବାସ ଆମେ କି ମନୋନୀତ କରି ନାହିଁ?

ଝଙ୍ଗ ଆଉ ଆଗକୁ ଯାଇ ପାରିଲେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ହୃଦୟ ତାଙ୍କ ମନ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲା । ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ଗରିବଙ୍କର ଏତେ ଯତ୍ନ ନିଅନ୍ତି, ତେବେ ଝଙ୍ଗ କାହିଁକି ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଏବଂ ଯନ୍ତ୍ରଣା ମଧ୍ୟରେ ନିଜକୁ ପାଇଲେ ଭାବି ତାଙ୍କ ହୃଦୟ ଭାଙ୍ଗିଗଲା । ସେ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ସାମୁଦାୟର ଲୋକମାନେ କିପରି ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ସଂଘର୍ଷ କରୁଥିଲେ । ସେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଦଳିତ ଥିଲେ । ଝଙ୍ଗ ନିଜେ ନିଜ ପରିବାର ଚଳାଇବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ପରିମାଣରେ ନ ଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା ଔଷଧ କିଣି ପାରୁନଥିଲେ । ସେ ଭାବିଲେ, “ପରମେଶ୍ୱର କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି? ଏହି ସାମୁଦାୟର ଆବଶ୍ୟକତା ସହିତ ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ କିପରି ଉପଯୁକ୍ତ ହୋଇପାରିବ?”

ସେ ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରା ସହିତ ସଂଘର୍ଷ କରୁଥିବାବେଳେ କବାଟରେ ଏକ ଧୀର ଆଘାତର ଶବ୍ଦ ହେଲା । “ଏତେ ସକାଳୁ କିଏ ହୋଇପାରେ?” ଝଙ୍ଗ ଭାବିଲେ । ସେ କବାଟ ପାଖକୁ ଗଲେ । ପଚାରିଲେ “କିଏ?” “ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରୁ ଉତ୍ତର ଆସିଲା “ମୁଁ ଯାଶୁ, ଝଙ୍ଗ,” । “ପ୍ରକୃତରେ ତୁମେ କିଏ?” ପଚାରିଲେ ଝଙ୍ଗ । ସ୍ୱର ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ଝଙ୍ଗ, ମୁଁ ଯାଶୁ । ମୁଁ ଆସିଛି କାରଣ ମୁଁ ତୁମର ହୃଦୟର ବ୍ୟାକୁଳତା ଶୁଣିଛି । ମୁଁ ତାହୁଁ ତୁମେ ମୋତେ ଜଣାଅ, କ’ଣ ତୁମକୁ ବ୍ୟସ୍ତ କରୁଛି ।”

ସ୍ୱର ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱର ଲାଗିଲା । ଝଙ୍ଗ ଯତ୍ନ ସହ ତାଲା ଖୋଲି କବାଟ ଖୋଲିଲେ । ତଥାପି ଅନ୍ଧାର ଥିଲା ଏବଂ ଝଙ୍ଗ କେବଳ ଏକ ଛାଇ ଦେଖିପାରିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଏପରି ଦେଖା ଗଲା ଯେସିତି ସେ ଯାଶୁଙ୍କୁ କଳ୍ପନା କରିଥିଲେ । ଝଙ୍ଗ କହିଲେ, “ପ୍ରଭୁ, ଭିତରକୁ ଆସନ୍ତୁ । “ନା, ଝଙ୍ଗ, ମୁଁ ତାହେଁ ତୁମେ ମୋତେ ତୁମର ସାମୁଦାୟ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ନେଇଯାଅ ଓ ମୋତେ ଦେଖାଅ ଯାହା ତୁମର ହୃଦୟ ତୁମକୁ ବ୍ୟତିବ୍ୟସ୍ତ କରୁଛି ।” ତଥାପି ଝଙ୍ଗ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର ସହିତ ରାଜି ହେଲେ ପୁଣି ସତର୍କ କରାଇ କହିଲେ, “ଆମକୁ ଯତ୍ନ ସହ ଚାଲିବାକୁ ପଡିବ - ପ୍ରବଳ ବର୍ଷା ହେଉଛି, ବହୁ ଆବର୍ଜନା ଅଛି, ଏବଂ ଆମର ବେଶି ଶୌଚାଳୟ ବି ନାହିଁ।”

ସେମାନେ ସାମୁଦାୟର ରାସ୍ତାରେ ଯିବାବେଳେ ଯେଉଁ ଘରଗୁଡ଼ିକ ଦେଇ ଯାଉଥିଲେ, ଝଙ୍ଗ ଯାଶୁଙ୍କୁ ସେ ଘରଗୁଡ଼ିକର କାହାଣୀ କହି ଚାଲିଲେ । ଗୋଟିଏ ଘରେ ଜଣେ ମହିଳା ରହୁଥିଲେ ଯିଏ ନିଜ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବା ପାଇଁ ଯୌନ ବ୍ୟବସାୟ କରୁଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ କୁଡିଆ ଘରେ ଜଣେ ମଦ୍ୟପ ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ ଯିଏ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ମଦ୍ୟପାନ କଲାପରେ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପିଟୁଥିଲେ - ଯାହା ପ୍ରାୟତଃ ସବୁବେଳେ ହେଉଥିଲା । ପରେ ସାମୁଦାୟର ସଭାପତିଙ୍କ ଘର ଥିଲା, ଜଣେ ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ସମାଜ ପାଇଁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପାଇବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇ ଟଙ୍କା ଲୁଟି ନେଉଥିଲେ – ଆଉ ମଦ ପିଇ କୁଆ ଖେଳି ଟଙ୍କା ସାରି ଦେଉଥିଲେ ।

ସେମାନେ ସାମୁଦାୟର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଏକ ଖୋଲା ସ୍ଥାନ ଦେଇ ଅତିକ୍ରମ କଲେ । ଏହା ଏକ ସାମୁଦାୟର ଛକ ବୋଲି ଅନୁମାନ କରାଯାଉଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏହା ଅଳିଆରେ ଭର୍ତ୍ତି ଥିଲା ଆଉ ଦୁର୍ଗନ୍ଧପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଳିଆ ଚାରିପଟେ ଘୁରି ବୁଲୁଥିଲା । ପାହାଡ କଡ଼ରେ ଥିବା ଏକ କୁଡିଆ ଘରକୁ ଦେଖାଇ ଝଙ୍ଗ କହିଲେ, “ସେ ଘର ଦେଖୁଛନ୍ତି? ସେଠାରେ ଜଣେ ମହିଳା ଏବଂ ତାର ଚାରି ସନ୍ତାନ ରହନ୍ତି । ଛାତରେ ପାଣି ଝରିଛି - ଖରାପ ହେଇ ଗଲାଣି । ସେମାନେ ବହୁତ ଗରିବ । ଖାଇବା କିମ୍ବା ପିନ୍ଧିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ବହୁତ କମ୍ ଅଛି ଏବଂ ସେମାନେ ପ୍ରାୟ ସବୁବେଳେ ଅସୁସ୍ଥ ଥାଆନ୍ତି ।” ଏହି ସମୟରେ ଦୁହେଁ ପାହାଡ କଡ଼ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚି ଯାଇଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ଏହି ସାମୁଦାୟ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା । ଝଙ୍ଗ ଦୂରକୁ ଇଙ୍ଗିତ କରି କହିଲେ, “ଯେଉଁ ଟଙ୍କାକୁ ରାସ୍ତା ଯାଇଛି - ସେଠିକୁ ମହିଳା ଏବଂ ପିଲାମାନେ ପାଣି ଆଣିବା ପାଇଁ ଯାଆନ୍ତି । ଏହି ଅଞ୍ଚଳର କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ପାଣି ନାହିଁ ।”

ଝଙ୍ଗ ଗୋଟାଏ କୋଣରେ ବୁଲିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ କରୁଣ ସ୍ୱରରେ କେହି କାନ୍ଦିବାର ଶୁଣିଲେ । ସେ ସ୍ୱର ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁଲେ । ତାହା ଯାଶୁଙ୍କର ଥିଲା - ଯାଶୁ କାନ୍ଦୁଥିଲେ ! ଝଙ୍ଗ ଦେଖିପାରିଲେ ଯେଉଁ ବିଷୟ ତାଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲା, ସେହି ସମାନ ବିଷୟ ଯାଶୁଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ମଧ୍ୟ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲା । ଝଙ୍ଗ କଥା କହିବା ଆରମ୍ଭ କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଯାଶୁ ପହଞ୍ଚି ଝଙ୍ଗଙ୍କୁ ହାତରେ କୁଣ୍ଡାଇ ଧରି ତାଙ୍କୁ ଅନାଇ କହିଲେ “ଝଙ୍ଗ, ମୁଁ ତୁମ ସାମୁଦାୟ ପାଇଁ ମୋର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ’ଣ ତାହା ତୁମକୁ ଦେଖାଇବାକୁ ଚାହେଁ ।”

ହଠାତ୍, ଝଙ୍ଗ ନିଜକୁ ସାମୁଦାୟକୁ ଅନାଉଥିବାର ଦେଖିଲେ । ଯାଶୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏବଂ ଝଙ୍ଗ ଯାଶୁ ଯାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥିଲେ ତାହା ସେ ଦେଖୁଥିଲେ - ସେଗୁଡ଼ିକ ଘଟୁଥିଲା! ଯାଶୁ ଝଙ୍ଗଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀର ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଲେ ଯେ ସେମାନେ ବି ଗରିବ ଥିଲେ - ତାଙ୍କର ଗରିବ

ପ୍ରତିବାସୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଜିନିଷ ବାଣ୍ଟୁଥିଲେ । ପ୍ରତିଦିନ ସେମାନେ ମୁଠାଏ ଚାଉଳ ସଞ୍ଚୟ କରି ଏକ ପାତ୍ରରେ ରଖୁଥିଲେ । ସପ୍ତାହ ଶେଷରେ, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ସଂଗୃହୀତ ଚାଉଳ ଯାହା ସେମାନେ ଯାଶୁଙ୍କ ନାମରେ ତାଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଯେଉଁମାନଙ୍କର କମ୍ ଥିଲା ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଆଣିଲେ । ସେପ୍ରକାରେ ସେମାନେ ସାବୁନ ମଧ୍ୟ ବାଣ୍ଟିଲେ । ମଣ୍ଡଳୀର ମହିଳାମାନେ ସାମୁଦାୟର ବିଧବାମାନଙ୍କୁ ଦେଖା କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ “ଆପଣାଇଲେ” - ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅସୁସ୍ଥ ଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଲୁଗା ଧୋଇବା, ରାନ୍ଧିବା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କ ଯତ୍ନ ନେବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ ।

ଯୀଶୁ ରୋଜଗାର ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ, ଏବଂ ଖଜା ଦେଖିପାରିଲେ ଯେ ଲୋକମାନଙ୍କର ରୋଜଗାର ଅଛି । ଅଧିକ ବେତନ ପ୍ରାପ୍ତ ଚାକିରି ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଚାକିରି ଯାହା ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ କରେ ଏବଂ ମୌଳିକ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଅର୍ଥ ଦେଇପାରେ । ଯୀଶୁ ଗୃହ ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ, ଏବଂ ଖଜା ଦେଖିଲେ ଶୀତ ଏବଂ ବର୍ଷାରେ ଘରଗୁଡ଼ିକ ବଦଳି ଯାଇଛି । ବହୁତ ସାଜ-ସଜାର ଘର ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ନିରାପଦ ଏବଂ ପରିଷ୍କାର ଘରଗୁଡ଼ିକ । ଯୀଶୁ ପାଣି ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ, ଏବଂ ହଠାତ୍ କୌଶଳପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନରେ ଷ୍ଟାଣ୍ଡପାଇପ୍ ଥିଲା ଯେଉଁଠାରୁ ମହିଳା ଏବଂ ଶିଶୁମାନେ ବିଶୁଦ୍ଧ ଜଳ ପାଇ ଆସୁଥିଲେ । ଯୀଶୁ ପରିମଳ ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ, ଏବଂ ଖଜା ଦେଖିପାରିଲେ ଯେ ସେଠାରେ ଶୈତାଳୟମାନ ଅଛି - ପ୍ରତ୍ୟେକ ଘର ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା ଯେପରି ସମସ୍ତେ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବେ । ଏବଂ ସାମୁଦାୟର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଥିବା ଅଳିଆ ଗଦା ଦୂର ହୋଇଗଲା । ଏହା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଛୋଟ ଛୋଟ ଗଛ ଲଗା ଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ପିଲାମାନେ ହସୁଥିଲେ ଏବଂ ବଳ ମାରି ଖେଳୁଥିଲେ । ଯୀଶୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ଜୀବନ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ, ଏବଂ ଖଜା ଦେଖିଲେ ଯେ ଯେଉଁ ମହିଳା ଯୌନ ବ୍ୟବସାୟ କରୁଥିଲେ, ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏକ ସମ୍ମାନଜନକ ଚାକିରିକରି ଭରଣପୋଷଣ କରୁଛନ୍ତି । ମଦ୍ୟପି ବ୍ୟକ୍ତି ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଣେ ସ୍ନେହୀ ସ୍ବାମୀ ଏବଂ ବାପା ହୋଇଛନ୍ତି । ସାମୁଦାୟର ସଭାପତି ଆଉ ଅସାଧୁ ଭାବରେ ଟଙ୍କା ଆୟ-ବ୍ୟୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପ୍ରକୃତରେ ସମାଜକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।

ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ଉପାସନାକରଣକୁ ଦେଖ!” ଖଜା ଦେଖିଲେ । ଏହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ସେଠାରେ ପୁରୁଷମାନେ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ ! ଲୋକମାନେ ଖୁସି ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଉତ୍ତମତା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରୁଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ଖଜା, ପ୍ରଚାର, ଶିକ୍ଷା, ଏବଂ ନିଜ ଲୋକଙ୍କୁ ଆତ୍ମା ଏବଂ ଆଖ୍ୟାକାରୀ ପ୍ରେମରେ ଆଗେଇ ନେଉଥିଲେ । ଯୀଶୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କଲେ, “ଖଜା, ଏହି ଦର୍ଶନ ତୁମର ସାମୁଦାୟ ପାଇଁ ମୋର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ମୁଁ ତାହେଁ ତୁମେ ଏହି ଦର୍ଶନ ବାଣ୍ଟ ଏବଂ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହା ଆଡ଼କୁ ଆଗେଇ ନେବା ଆରମ୍ଭ କର ।”

ଖଜା ବିରୋଧ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, “କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ, ଆମେ ଏତେ ଗରିବ!” “ଖଜା,” ଯୀଶୁ ସ୍ଥିର ହୋଇ ପଚାରିଲେ, “କିଏ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସାଗର ଦେଇ ନେଇ ଗଲେ? କିଏ ରୋଟୀ ଏବଂ ମାଛକୁ ବଢ଼ାଇ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ପୁରୁଷ ଏବଂ ମହିଳା ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେଲେ? କିଏ ସାରିଫ୍‌ତ୍ ର ବିଧବାଙ୍କର ତେଲ ଏବଂ ମଇଦା ବଢ଼ାଇଲା, ଯାହା ତାଙ୍କ ପରିବାରକୁ ତିନି ବର୍ଷର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା? ଗାଲିଲୀ ସମୁଦ୍ରକୁ କିଏ ଶାନ୍ତ କଲା?” ଖଜା ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଆପଣ କଲେ ପ୍ରଭୁ ।” “ତା’ପରେ, ଖଜା, ମୁଁ ତୁମକୁ ଯାହା କରିବାକୁ କହିଛି ତାହା ପାଳନ କର । ତୁମର ଯାହା ଅଛି ତାହା ଅନ୍ୟ ସହିତ ବାଣ୍ଟ, ଯଦିବା ତାହା ଅଛି । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଏବଂ ଶାରୀରିକ ଭାବରେ ତୁମର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୋର ଉତ୍ତମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଘୋଷଣା କର ଆଉ ମୁଁ ତୁମର ଦେଶକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବି।”

ଖଜା ଏକ କୁକୁଡ଼ା ରାବିବା ସ୍ବର ଶୁଣିଲେ। ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ କାଣିଲେ ଏବଂ ପରଦାର ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ବକୁ ଘୁଞ୍ଚାଇଲେ । ସେ ଟେବୁଲ୍ ପାଖରେ ବସିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ପ୍ରତୀପ ଲିଭି ଯାଇଥିଲା । ସେତେବେଳେ ପାହାନ୍ତିଆ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ଖଜା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଚାରିଆଡ଼େ ଅନେଇ ଖୋଜିଲେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ନାହିଁ । ସେ ଭାବିଲେ, “ଏ କି ସ୍ବପ୍ନ ଥିଲା? କି ଦର୍ଶନ?” ସେ ଜାଣି ନଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଖଜା ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ସାକ୍ଷାତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଗରୀବଙ୍କ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ଚିନ୍ତା ବିଷୟରେ ସେ ଏକ ନୂଆ ବିଷୟ ବୁଝିଲେ ... ଏବଂ ସେ କିପରି ଭାବରେ ନିଜ ଲୋକଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସାମୁଦାୟରେ ପରମେଶ୍ବରଙ୍କ ପ୍ରେମ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଆଗେଇବେ ତାହାର ଏକ ନୂତନ ଦର୍ଶନ ପାଇଲେ ।

ଛୋଟ ଦଳରେ ଆଲୋଚନା

ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ଶ୍ରେଣୀକୁ ଛୋଟ ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ କରନ୍ତୁ । ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ପୁନରାବୃତ୍ତି କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ଉତ୍ତର ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ କୁହନ୍ତୁ । (SG)

- ପାଳକ ଝଙ୍ଗ ସାମୁଦାୟରେ ଦେଖାଯାଇଥିବା କିଛି ସମସ୍ୟା କ'ଣ?
- ଏହି ସାମୁଦାୟ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ'ଣ ଥିଲା? ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମସ୍ୟାକୁ ନିରେଖି ଦେଖନ୍ତୁ ଏବଂ ଯାଣୁ କ'ଣ ସମାଧାନ ଦେଖାଇଲେ ତାହା ବୁଝନ୍ତୁ ।
- ଯାଣୁ ପାଳକ ଝଙ୍ଗ କ'ଣ କରିବାକୁ କହିଥିଲେ?

ବଡ଼ ଦଳକୁ ଫେରନ୍ତୁ

ପାଳକ ଝଙ୍ଗ କାହାଣୀ ଏବଂ ଛୋଟ ଦଳରେ କରିଥିବା ଆଲୋଚନା ପ୍ରଶ୍ନରୁ ଆପଣମାନେ କ'ଣ ଶିଖିଲେ?

- ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସାମୁଦାୟର ଉତ୍ତମ ଶାରୀରିକ ଏବଂ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଉତ୍ତମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଅଛି ।
- ସାମୁଦାୟ ପାଇଁ ଯାଣୁଙ୍କର ଯେଉଁ ଉତ୍ତମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଅଛି ତାହା ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ପାଳକ ଝଙ୍ଗ କହିଥିଲେ ।
- ଗରିବ ହେବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ସମସ୍ୟା ନୁହେଁ । ଆମେ କେବଳ ତାଙ୍କ କଥା ମାନିବା ।
- ପରମେଶ୍ୱର ଆମ ଦେଶକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବେ, ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ ତାଙ୍କ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବା ।

ବାଇବଲ ଅଧ୍ୟୟନ

ବଡ଼ ଦଳରେ ଆଲୋଚନା

ଯିରିମିୟା 29:11 ପଢ଼ନ୍ତୁ

- ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଆମ ପାଇଁ ଯୋଜନା କ'ଣ ? (ଆମକୁ ସମୃଦ୍ଧ କରିବାକୁ, ଆମର ଷ୍ଟି ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ ନୁହେଁ, ଆମକୁ ଭରସା ଦେବାକୁ, ଯେ ଆମେ ବଞ୍ଚି (ଯଥା ଭବିଷ୍ୟତ ଅଛି)) ।

ପାଳକ ଝଙ୍ଗ ସାମୁଦାୟ ଗଣଦୁଷ୍ଟର୍ଣ୍ଣ, ମଦ୍ୟପାନ, ଅପବ୍ୟବହାର, ଦୁର୍ନୀତି ଏବଂ ଭୟଙ୍କର ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା । ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ବିଶ୍ୱାସ ଢଳି, ଖାଦ୍ୟ ଅଭାବ ଥିଲା ଏବଂ ଏକ ଅସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର ପରିବେଶରେ ରହୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ସେପ୍ରକାରେ ଚାହୁଁଥିଲେ ନ ଥିଲେ ଯେଉଁପ୍ରକାରେ ସେହି ସାମୁଦାୟ ଥିଲା । ଆମ ସାମୁଦାୟ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଉତ୍ତମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରହିଅଛି ।

2ୟ ବଂଶାବଳି 7:14 ପଢ଼ନ୍ତୁ

- ତାଙ୍କ ଲୋକ କ'ଣ କରନ୍ତୁ ବୋଲି ପରମେଶ୍ୱର ଚାହୁଁଛି? (ନିଜକୁ ନମ୍ର କରନ୍ତୁ, ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅନ୍ୱେଷଣ କରନ୍ତୁ ଓ ପାପ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତୁ) ।
- ଯଦି ଆମେ ଏହିସବୁ କରିବା ତେବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କ'ଣ ହେବ? (ସେ ଆମର ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିବେ, ଆମର ପାପ କ୍ଷମା କରିବେ ଏବଂ ଆମ ଦେଶକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବେ) ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ ବଞ୍ଚିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ଆମେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖିପାରିବା । ଏକ ମଣ୍ଡଳୀ ଭାବରେ ଆମର ଦାୟିତ୍ୱ ହେଉଛି ଆମେ ଦେଖୁଥିବା ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ସମାଧାନ କରି ସମାଜ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉତ୍ତମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଘୋଷଣା କରିବା । ଯେବେ ଆମେ ତାଙ୍କ ପଥ ଅନୁସରଣ କରିବା ପରମେଶ୍ୱର ଆମ ଦେଶକୁ ସୁସ୍ଥ କରିବେ ।

ଜୋସ୍ ଆଉ ମାରିଆଙ୍କ କାହାଣୀ

ବଡ଼ ଦଳରେ ଆଲୋଚନା (ଏସ୍ ଡି)

ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଶ୍ନ ପାଇଁ, କିଛି ନମୁନା ଉତ୍ତର ଏଠାରେ ଇଟାଲିକ୍ ରେ (ବକ୍ର ଅକ୍ଷରରେ) ଚାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି । ମନେ ରଖନ୍ତୁ, ଏଗୁଡ଼ାକ ଏକମାତ୍ର ଠିକ୍ ଉତ୍ତର ନୁହେଁ, କେବଳ କିଛି ଉଦାହରଣ ।

ମନେକରନ୍ତୁ ଜୋସ୍ ଆଉ ମାରିଆଙ୍କ ସାମୁଦାୟ ଆପଣଙ୍କ ସାମୁଦାୟ ପରି ।

ଜୋସ୍ ଓ ମାରିଆଙ୍କ ଘର ଏବେ ଏବେ ପୋଡ଼ି ଯାଇଛି; କିଛି ବି ବାକି ରହିଲାନାହିଁ । ଗତକାଲି, ସେମାନେ—ସେମାନଙ୍କର ପାଞ୍ଚ ଜଣ ସନ୍ତାନଙ୍କ ସହିତ —ସଂପର୍କୀୟଙ୍କ ଘରେ ରହିଲେ । ହେଲେ, ସଂପର୍କୀୟଙ୍କ ଛୋଟ ଘରେ ଆଗରୁ 10 ଜଣ ରହୁଥିଲେ, ତେଣୁ ଆଉ 7 ଜଣଙ୍କ ରହିବା ପାଇଁ ଜାଗା ନ ଥିଲା । ଜୋସ୍ ଜଣେ ଚାଷୀ, ଆଉ ସେ ତାଙ୍କର କ୍ଷେତରେ ବିହନ ବୁଣା କାମ ଆରମ୍ଭ କରି ସାରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଅମଳ ହେବାକୁ ଆଉ 3 ମାସ ବାକି ରହିଛି । ତାଙ୍କର ଜମା ପୁଅ ସେ ବିହନ ବୁଣା କାମରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ସାରିଥିଲେ, ଯାହା ସବୁ ଘରେ ଥିଲା, ନିଆଁରେ ସବୁ ପୋଡ଼ି ଗଲା ।

ଜରୁରୀ ଭାବରେ ଏହି ପରିବାରର ଆବଶ୍ୟକତା କ'ଣ ଥିଲା?

- ଖାଦ୍ୟ
- ଘର
- ଲୁଗା
- ରୋଷେଇ ପାଇଁ ସାମଗ୍ରୀ
- ତାଙ୍କ ଘର ନ ତିଆରି କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାତିରେ ଶୋଇବା ପାଇଁ ଜାଗା

ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ସେହି ସମୁଦାୟରେ କ'ଣ ସବୁ ସୁବିଧା ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲା?

- ଲୋକ
 - ନୁତନ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ଶ୍ରମର ସାହାଯ୍ୟ
 - ଗୃହ ନିର୍ମାଣକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଲୋକ
 - ଛୁଆଁମାନଙ୍କୁ ସମ୍ଭାଳିବା ପାଇଁ ଲୋକ
 - ପରିବାରକୁ ସାହୁକା ଏବଂ ସମର୍ଥନ କରିବାକୁ ଲୋକ
 - ପୋଡ଼ି ଯାଇଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ସଫା କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଲୋକ
 - ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ଯାହା ଜରୁରୀକାଳୀନ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ
- ସାମଗ୍ରୀ
 - ଅତିରିକ୍ତ ହାତୀ ଏବଂ ପାତ୍ର
 - ଖାଦ୍ୟ
 - ଲୁଗା
 - କମ୍ବଳ
- ସୁବିଧା
 - ରହିବାକୁ କୌଣସି ସ୍ଥାନ

ଆମର ସାମୁଦାୟ

ଛୋଟ ବଳରେ ଆଲୋଚନା

ଯଦି ସକ୍ଷମ, ଦଳଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କ ସାମୁଦାୟର ଚାରିପାଖେ 10-20 ମିନିଟ୍ ପାଇଁ ବୁଲିଆସି ସାମୁଦାୟର କିଛି ପ୍ରମୁଖ ସମସ୍ୟା ବିଷୟରେ ମନେ ପକାଇବା ପାଇଁ ଉତ୍ସାହିତ କରନ୍ତୁ ତାପରେ ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦିଅନ୍ତୁ:

1. ଆପଣଙ୍କ ସାମୁଦାୟର ସମସ୍ୟାମାନ କ'ଣ?
2. ସେପ୍ରକାର ପରିସ୍ଥିତି ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ'ଣ ବୋଲି ଆପଣ ଭାବୁଛନ୍ତି?

ବଡ଼ ବଳର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ

ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଥିବା ଦଳଗୁଡ଼ିକରୁ ପ୍ରମୁଖ ତିନୋଟି ସମସ୍ୟା ବାଛିବା ପାଇଁ ବିହନ ବ୍ୟବହାର କରି ଭୋଟ୍ ଦିଅନ୍ତୁ

ବିହନ ଲୋଡ଼ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାବଳୀ:

ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦଶଟି “ମଞ୍ଜି” ଦିଆନ୍ତୁ (ଯେକୌଣସି ଛୋଟ ଜିନିଷ ମଞ୍ଜି ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବ: ଟୁଥପିକ୍, ପତ୍ର, ଗୋଡ଼ି ଇତ୍ୟାଦି) ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ୟା ମଧ୍ୟରେ ବଞ୍ଚନ କରିବାକୁ କୁହନ୍ତୁ, ସେହି ପ୍ରକଳ୍ପଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧିକ ମଞ୍ଜି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ମନେ କରନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମସ୍ୟା ଉପରେ ମଞ୍ଜି ସଂଖ୍ୟା ଯୋଡ଼ନ୍ତୁ - ସର୍ବାଧିକ ବିହନ ଥିବା ସମସ୍ୟା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ଦ୍ୱିତୀୟ ସର୍ବାଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ମଞ୍ଜି ଦ୍ୱିତୀୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ତୃତୀୟ ସର୍ବାଧିକ ସଂଖ୍ୟକ ବିହନ ତୃତୀୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ।

- ଆପଣଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀକୁ କ’ଣ କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର କହୁଛନ୍ତି?

ଆପଣ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିବା ତିନୋଟି ସମସ୍ୟାକୁ ନିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଇଁ, ଆପଣଙ୍କ ସାମୁଦାୟରେ କ’ଣ ଅଛି ଯାହା ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ ତାହା ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରନ୍ତୁ । ସେହି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଲୋକ, ସାମଗ୍ରୀ, ପାଣି ଏବଂ ସୁବିଧା କ’ଣ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି ତାହା ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରନ୍ତୁ ।

ଆପଣ ଯାହା ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିଛନ୍ତି ତାହା ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆପଣ କ’ଣ କରିବ ସେ ବିଷୟରେ ଏକତ୍ର ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ ।।

ପାଠ୍ୟକ୍ରମ 7: ରାଜ୍ୟ ଗଣିତ

ପ୍ରମୁଖ ଚିନ୍ତାଧାରା

ଏପରିକି ଗରିବ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେବାକୁ ସକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ ଯେତେବେଳେ କରିବେ, ପରମେଶ୍ୱର ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଉପାୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଚେଷ୍ଟାକୁ ବଢ଼ାଇବେ ।

ସାମଗ୍ରୀ

1. ଦୃଶ୍ୟଚିତ୍ର ସାମଗ୍ରୀ:

- କ. ସେଟ୍ 1: ଯିଶାଇୟ 40:29 ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ (5 ପୃଷ୍ଠା/ କେବଳ 1 ସେଟ୍)
- ଖ. ସେଟ୍ 2: ପାଞ୍ଚଟି ରୁଟି, ଦୁଇଟି ମାଛର ଲିଭୋପା (ଗୋଟାଏ ଲିଭୋପା ପ୍ରତି ଦଳ ପାଇଁ)
- ଗ. ସେଟ୍ 3: ଏଲିୟ ଏବଂ ବିଧବା ଲିଭୋପା (ଗୋଟାଏ ଲିଭୋପା ପ୍ରତି ଦଳ ପାଇଁ)
- ଘ. ସେଟ୍ 4: ଜଣେ ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ତା'ର ଦୁଇଟି ମୁଦ୍ରା ଲିଭୋପା (ଗୋଟାଏ ଲିଭୋପା ପ୍ରତି ଦଳ ପାଇଁ)
- ଙ. ସେଟ୍ 5: ଡୋଲାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଲିଭୋପା (ଗୋଟାଏ ଲିଭୋପା ପ୍ରତି ଦଳ ପାଇଁ)

ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ଏହି ପାଠ୍ୟକ୍ରମରେ, ଆପଣ ପାଞ୍ଚଟି ବାଇବେଲ କାହାଣୀକୁ ପୂର୍ନର୍ବାର କହିବେ ଏବଂ ତା ପରେ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦୃଶ୍ୟଚିତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରି କାହାଣୀରୁ “ଗଣିତ ସୂତ୍ର” ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ କହିବେ । ଯଦି ଦଳର ଗଣିତ ସାକ୍ଷରତା କମ୍ ଆଏ ତେବେ କେବଳ କାର୍ତ୍ତ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ । ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ଏବଂ ପରେ ଯାହା ଥିଲା ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ । ଚିତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଦୁଇଟି ଗଦା ମଧ୍ୟରେ ସଜାଡ଼ିବାକୁ ଦଳକୁ କୁହନ୍ତୁ - ପୂର୍ବରୁ ଏବଂ ପରେ । ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରନ୍ତୁ, “ଏହି ଦୁଇଟି ଗଦା ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ କ’ଣ? ଲୋକମାନେ କିପରି ଗୋଟିଏରୁ ଦୁଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଲେ?” ଉତ୍ତର ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱର । ନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତୁ ଯେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱର ଗୁଣନ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ବୁଝିବେ ।

ପରିଚୟ: ଯିଶାଇୟ 40:29

ଆପଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛନ୍ତି କି ବାଇବେଲରେ ଗାଣିତିକ ନୀତି ଅଛି? ଏହି ପାଠ୍ୟକ୍ରମରେ, ଆମେ ବାଇବେଲରେ ମିଳୁଥିବା କିଛି ଗଣିତକୁ ଦେଖିବା ।

ବଡ଼ ଦଳର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ

ଯିଶାଇୟ 40:29 ପଢ଼ନ୍ତୁ । ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରନ୍ତୁ ଯେ ଏହି ମତ୍ତ୍ୟୁଲ୍ ରେ ଏହି ପଦ ଆମର ପ୍ରମୁଖ ପଦ ହେବ ।

- କିଏ ସବଳ? କିଏ ଦୁର୍ବଳ?
- ପରମେଶ୍ୱର ଆମ ପାଇଁ କଣ କରନ୍ତି ?
- ଆମେ ଏହି ପଦକୁ ଏକ ଗାଣିତିକ ସୂତ୍ରରେ ରଖିପାରିବା କି? ତାଲୁକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ...

ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ଯଦି ଆପଣଙ୍କର ଏକ ବଡ଼ ଦଳ ଅଛି, ପାଞ୍ଚ ଜଣଙ୍କୁ ସାମାନ୍ୟ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶବ୍ଦ କିମ୍ବା ଗାଣିତିକ ଚିହ୍ନ ଦିଅନ୍ତୁ (ଦୃଶ୍ୟଚିତ୍ର ସାମଗ୍ରୀ: କାର୍ତ୍ତ ସେଟ୍ 1) । ଏକ ଛୋଟ ଦଳ ପାଇଁ, ସମସ୍ତ କାର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ତଳେ ରଖନ୍ତୁ ଏବଂ ସଠିକ୍ କ୍ରମରେ ସଜାଡ଼ିବା ପାଇଁ ମିଶିକି ସେଟ୍ କରନ୍ତୁ ।

“ଆମର ଦୁର୍ବଳତା x ପରମେଶ୍ୱର = ଶକ୍ତି”

- ଏହି ପଦରୁ ଆମେ କ’ଣ ଶିଖିବା — ଏହି “ସୂତ୍ର”?
 - ପରମେଶ୍ୱର ହିଁ ଗୁଣନ କରନ୍ତି
 - ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ଆମର ଦୁର୍ବଳତା ନୁହେଁ

‘ଜଣେ ବାଳକ ଓ ତାର ଭୋଜନ’: ଯୋହନ 6:1-14

ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ଏହି ପାଠ୍ୟକ୍ରମର ପ୍ରତ୍ୟେକ କାହାଣୀ ପାଇଁ, ସୃଜନାତ୍ମକ ଢଙ୍ଗରେ କାହାଣୀ କହିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରୁହନ୍ତୁ

ଥରେ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ପିଲା ଥିଲା । ସେ ଶୁଣିଲା ଯେ ଜଣେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଶିକ୍ଷକ ଗାଲିଲୀ ସମୁଦ୍ରକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେ ଯାଇ ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବାକୁ ଚାହଁଲା, ସେ ତା’ ମାଆଙ୍କୁ ପଚାରିଲା, କିନ୍ତୁ ସେ ମନା କଲେ । ସେ ବାରମ୍ବାର ଜିଦ୍ କଲା ଯିବା ପାଇଁ, ଶେଷରେ ତା ମା ରାଜି ହେଲେ । ସେ ସ୍ଥାନ ବହୁତ ଦୂରରେ ଥିଲା ଆଉ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ପ୍ରାୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲା । ଏଣୁ ମାଁ ତାକୁ ରୁମାଲରେ ଏକ ଛୋଟ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ବାନ୍ଧି ଦେଲେ, ସେ ନେଇ କି ଗଲା ।

ଶେଷରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ନିଜ ଗନ୍ତବ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିଲା, ଦେଖିଲା ଯେ ଜାଗାଟି ପୂର୍ବରୁ ଲୋକରେ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇସାରିଛି । ଅନ୍ୟ ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ସେ ମଧ୍ୟ ଭିଡ଼ରେ ଆଗକୁ ଠେଲି ହୋଇଗଲା । ଶେଷରେ, ସେ ଏପରି ଏକ ଜାଗା ପାଇଲା ଯେଉଁଠାରେ ସେ ଶିକ୍ଷକ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସହଜରେ ଶୁଣିପାରିଲା । ଯେଉଁ ପ୍ରକାରେ ଶିକ୍ଷକ କଥା କହୁଥିଲେ ଏବଂ ଯେଉଁ ବିଷୟ ସେ କହୁଥିଲେ ତାହା ସେ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରୁ ନ ଥାଏ । ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲି ଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାର ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ଖାଇ ନାହିଁ ।

ଶେଷରେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଭୋକରେ ପେଟ ବ୍ୟଥା ଅନୁଭବ କଲା ତାର ମାଁ ବାନ୍ଧି ଦେଇଥିବା ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ କଥା ମନେ ପକାଇଲା । ତା ପ୍ରତି କାହାର ଦୃଷ୍ଟି ନ ପଡ଼ୁ ଭାବି ସେ ଧୀରେ ଧୀରେ ଖାଦ୍ୟ ରୁମାଲ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲା ।

ହଠାତ୍ ଶିକ୍ଷକ ଅଟକି ଗଲେ ଏବଂ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବାକୁ କହିଲେ। ପିଲାଟି ଚାରିପାଖକୁ ଚାହିଁ ବୁଝିଗଲା ଯେ ଲୋକ ଗହଳି ବଢ଼ି ପ୍ରାୟ 5000 ପୁରୁଷ ଏବଂ ବହୁତ ମହିଳା ଏବଂ ଶିଶୁ ଏକାଠି ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ସେ ଭାବିଲା, “ଓଃ, ସେମାନେ ଏତେ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ କିପରି ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ?” ସେ ଯେପରି ଭାବୁଥିଲା, ସାହାଯ୍ୟକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ସମାନ ଚିନ୍ତା କରୁଥିବା ପରି ମନେ ହେଲା ଏବଂ ଜଣେ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଏତେ ଭିଡ଼କୁ ଖାଇବାକୁ ଟଙ୍କା କେଉଁଠୁ ପାଇବେ? ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ମୁଠା ଖାଇବା ପାଇଁ ଅତିକମରେ ଅଧା ବର୍ଷର ମଜୁରୀ ଲାଗିଯିବ ।

ଶିକ୍ଷକ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମର କ’ଣ ଅଛି?” ଛୋଟ ବାଳକଟି ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ଲୁଚାଇବାକୁ ଲାଗିଲା, କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳକୁ ବହୁତ ଡେରି ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ଜଣେ ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଆତ୍ମୀୟ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିଦେଲେ । ସେ କହିଦେଲେ, “ଗୁରୁ, ଏହି ବାଳକ ପାଖରେ 1,2,3,4,5 ରୁଟି ଏବଂ 2 ଟି ମାଛ ଅଛି ।” ଶିକ୍ଷକ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ସେଗୁଡ଼ାକ ମୋ ପାଖକୁ ଆଣ ।”

ଏହା ପରେ କ’ଣ ଘଟିଲା ଆପଣ କଳ୍ପନା କରିପାରିବେ କି?

ଆତ୍ମୀୟ ବାଳକଟିକୁ କହିଲେ, ଶିକ୍ଷକ ତୁମେ ଆଣିଥିବା ଭୋଜନ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ବାଳକଟି ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନକୁ ଆତ୍ମୀୟଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ରାଜି ହୋଇଗଲା, ଏବଂ ସେ ସେଗୁଡ଼ାକ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ଦେଲେ ।

ଶିକ୍ଷକ ବାଳକଟିର ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ନେଲେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଇଲେ, ତା’ପରେ ଖାଦ୍ୟ ବାଣ୍ଟିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସାହାଯ୍ୟକାରୀମାନେ ଖାଦ୍ୟ ବାଣ୍ଟିବା ବେଳେ ବାଳକଟି ଅବିଶ୍ୱାସରେ ଚାହିଁ ରହିଲା । ସମସ୍ତେ ଖାଉଥିଲେ ଏବଂ ପେଟ ପୂରା ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖାଇବା ଜାରି ରଖୁଥିଲେ । ବାଳକଟି ଚାରିପାଖକୁ ଚାହିଁ ଦେଖିଲା ଆହୁରି 12 ଟୋକେଇ ଖାଦ୍ୟ ବାକି ଅଛି !

ଏବେ ସେ ଘରକୁ ଆସି ତା ମାଆଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଅପେକ୍ଷା କରି ରହି ପାରିଲା ନାହିଁ । ସେ ଘରକୁ ବୌଦ୍ଧିଯାଇ ବହୁତ ଉତ୍ସାହରେ କହିଲା ଯେ ତା ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ 5000 ପୁରୁଷ, ମହିଳା ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ହେଲା! ତାଙ୍କ ମାଁ ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ମୁହଁ କରି ଦୀର୍ଘ ନିଶ୍ୱାସ ପକାଇଲେ, “ପୁଅ, ମୁଁ ତୁମକୁ କେତେଥର କହିବି କାହାଣୀ ଗଢ଼ ନାହିଁ?”

- ଆମେ କିପରି ଏହି କାହାଣୀକୁ ଏକ ସୂତ୍ରରେ ପରିଣତ କରିପାରିବା ?

ଛୋଟ ବଳରେ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ (3-4 ଜଣ)

ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଳକୁ “ବାଳକ ଏବଂ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ” କହୁ ଆଉଟ୍ ସହିତ ଏକ ଲିଭୋପା ଦିଅନ୍ତୁ (ଦୃଶ୍ୟଚିତ୍ର କାର୍ଡ ସେଟ୍ 2) କିମ୍ବା

ବଡ଼ ସଙ୍କେତ ତିଆରି କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଗୋଟାଏ ସୂତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଦଳକୁ ଏକତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ କୁହନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଖୋଜିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ

କରିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଅନ୍ତୁ । ଯଦି ଥରେ ଗୋଟାଏ ଦଳ ଗୋଟିଏ ଗଣିତ ସୂତ୍ର କରିପାରିବ, ପରେ ସେମାନେ ବାକି ଛୋଟ ଦଳରେ କରିପାରିବେ ।

ଉତ୍ତର: “ବାଳକ + 5 ରୋଟି + 2 ମାଛ x ପରମେଶ୍ୱର = 5000ଙ୍କ ପୁରୁଷଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ + ମହିଳା ଓ ଶିଶିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ + 12 ଟୋକେଇ”

ଏବେ ଏହା ହେଉଛି ରାଜ୍ୟ ଗଣିତ !

ବଡ଼ ଦଳରେ ଆଲୋଚନା

- ଯୀଶୁ କ’ଣ ବାଳକଟି ଏବଂ ତାର ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିଲେ? କ’ଣ କୌଣସି ଅନ୍ୟ ଉପାୟରେ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେଇ ପାରିଥାନ୍ତେ ।
- ଯୀଶୁ କାହିଁକି ଏକ ଛୋଟ ବାଳକର ଏକମାତ୍ର ଖାଦ୍ୟ ନେବାକୁ ବାଛିଲେ?

ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ବିଚାର କରୁଛୁ, ଆମେ ଅଧିକ ରାଜ୍ୟ ଗଣିତ କରିବା ଜାରି ରଖିବା ।

‘ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ତା’ର ଶେଷ ଭୋଜନ ’: 1 ରାଜାବଳି 17:7-16, 18:1

ଇସ୍ରାଏଲ୍ ଇତିହାସରେ ଏହା ବହୁତ କଷ୍ଟକର ସମୟ ଥିଲା । ଦେଶ ସାତେ ତିନି ବର୍ଷ ଧରି ଭୟଙ୍କର ଦୁର୍ଭିକ୍ଷରେ ରହିଥିଲା । ଲୋକମାନେ ମରି ଯାଉଥିଲେ । ଏପରିକି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଏଲିୟାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କଷ୍ଟ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ।

କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏଲିୟାଙ୍କ ପ୍ରତିପୋଷଣ କରିବା ପାଇଁ ଜଣେ ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କଲେ । ଏଲିୟା ସହର ଦେଇ ଗଲାବେଳେ ଦେଖିଲେ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ କାଠ ସାଉଁଟୁଛନ୍ତି ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ “ଏକ ପାତ୍ରରେ ଟିକିଏ ପାଣି ପିଇବାକୁ” ମାଗିବାକୁ କହିଲେ । ସ୍ତ୍ରୀ ଜଣକ ଏଲିୟାଙ୍କ ପାଇଁ ପାଣି ଆଣିବାକୁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ପାଣି ଦେବା ପୂର୍ବରୁ ଏଲିୟା ପୁଣି ଖାଇବା ପାଇଁ ରୁଟି ମାଗିଲେ, ଏମିତି କି ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁଅ ଖାଇବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଇବାକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ କହିଲେ ।

ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଜୀବିତ ଥିବା ପ୍ରମାଣେ ମୋର କେବଳ ଗୋଟିଏ ଭୋଜନ ପାଇଁ ଅଛି, ମୋ ପୁଅ ଏବଂ ମୋ ପାଇଁ ଏବଂ ତାପରେ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ମରିବୁ!” ଏଲିୟା ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଭୟ କର ନାହିଁ, ପ୍ରଭୁ ଯୋଗାଇଦେବେ ।”

ସ୍ତ୍ରୀ ଜଣକ ଅଳ୍ପ ପରିମାଣର ତେଲ ଏବଂ ମଇଦାରୁ ଏଲିୟାଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଗଲେ । ଯେତେବେଳେ ସେ ଏଲିୟାଙ୍କ ପାଇଁ ରୁଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ନିଜର ସମସ୍ତ ତେଲ ଏବଂ ମଇଦା ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ ଯେ ତଥାପି ତାଙ୍କ ପାତ୍ରରେ ତେଲ ଏବଂ ମଇଦା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ରହିଛି, ଯେପରି ସେଗୁଡ଼ିକ କ୍ଷଣ ହୋଇ ନାହିଁ । ସ୍ତ୍ରୀ ଜଣକ ଏଲିୟାଙ୍କୁ କହିଲେ, “ମୁଁ ମୋ ପାଖର ଥିବା ସମସ୍ତ ଜିନିଷ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କଲି, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ପୁଣି ଅଛି । ପ୍ରଭୁଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ହେଉ ।

ବାଇବଲ ଆମକୁ କହେ ଯେ ସେଦିନ ପରମେଶ୍ୱର ନା କେବଳ ଏଲିୟା, ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରିବାର ପାଇଁ ଯଥାସ୍ଥ ପରିମାଣରେ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇ ଦେଲେ କିନ୍ତୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପରିବାରକୁ ଆଉ ତିନି ବର୍ଷ ଖାଇବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଯୋଗାଇ ଦେଇଥିଲେ! ଏକ ଚମତ୍କାର ।

- ଆମେ କିପରି ଏହି କାହାଣୀକୁ ଏକ ସୂତ୍ରରେ ପରିଣତ କରିପାରିବା ?

ଛୋଟ ଦଳରେ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ

ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ଲିଭୋପାଗୁଡ଼ିକ ବାଣ୍ଟନ୍ତୁ (ଦୃଶ୍ୟଚିତ୍ର କାର୍ଡ୍ ସେଟ୍ 3) ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଳକୁ ଏକ ସୂତ୍ର ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତୁ ।

ସ୍ୱଳ୍ପ ସାକ୍ଷରତା ଲିଭାପାରେ, ଶବ୍ଦ କିମ୍ବା ପ୍ରତୀକଗୁଡ଼ିକ ରଖନ୍ତୁ ।

- ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀ
- 1 ପିଠା
- 3 ଜଣଙ୍କ ପାଇଁ 3 ବର୍ଷର ଖାଦ୍ୟ

ଉତ୍ତର: “ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀ + 1 ପିଠା x ପରମେଶ୍ୱର = 1 ପିଠା x ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀ, ବାଲକ ଏବଂ ଏଲିୟା x 365 ଦିନ x 3 ବର୍ଷ = 3,285 ପିଠା”

ଏହା ହେଉଛି ରାଜ୍ୟ ଗଣିତ!

ବଡ଼ ବକରେ ଆଲୋଚନା

- ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଗରିବ ଥିଲା କି?
- କ’ଣ ପରମେଶ୍ୱର ଅନ୍ୟ ଉପାୟରେ ଏଲିୟାଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେଇପାରି ଥାଆନ୍ତେ?
- ପରମେଶ୍ୱର କାହିଁକି ଏଲିୟାଙ୍କୁ ଗରିବ ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଖାଇବାକୁ ମାଗିବାକୁ କହିଲେ?
- ରୁଚି ଏବଂ ମାଛର କାହାଣୀରେ କାହିଁକି ପରମେଶ୍ୱର ଛୋଟ ବାଳକକୁ ତାର ଏକମାତ୍ର ଖାଦ୍ୟ ମାଗିଲେ?
- ଗରିବ ଲୋକ ଏବଂ ବିଧବାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ହୃଦୟ ଅଛି କି?

‘ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ତା’ର ଦୁଇଟି ମୁଦ୍ରା: ମାର୍କ 12:41-44

ଦିନେ ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିରରେ ନୈବେଦ୍ୟ ଟୋକେଇ ପାଖରେ ବସି ଥିଲେ, ସେ ଦେଖିଲେ ଯେ ଧନୀମାନେ ନୈବେଦ୍ୟ ଦେବା ସମୟରେ ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣ କରାଉଥିଲେ । ଜଣେ ଗରିବ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଙ୍କର କେବଳ ଦୁଇଟି ଛୋଟ ମୁଦ୍ରା ଥିଲା । କାରଣ ଏହା ତାଙ୍କ ପାଖରେ ସେତିକି ହିଁ ଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ସେ ଲଜିତ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଦେଖୁ ବୋଲି ଚାହୁଁ ନଥିଲେ, ତେଣୁ ସେ ତାଙ୍କର ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପଟାଏ ଦେଲେ, ଯେପରି ଗୁପ୍ତରେ । ଯୀଶୁ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ଏହା ନିରୀକ୍ଷଣ କରି କହିଲେ, “ଏହି ସ୍ତ୍ରୀ ଜଣକ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଦେଲା”

ବଡ଼ ବକରେ ଆଲୋଚନା

- ଯୀଶୁଙ୍କର କହିବାର ଅର୍ଥ କ’ଣ? ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ଜଣକ ଅଧିକ କିପରି ଦେଲେ ।?
- କାହିଁକି ଯୀଶୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ନାହିଁ “ନା, ମା, ତୁମେ ଏହା ମନ୍ଦିରକୁ ଦେବା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଛ” ସେ କହିପାରିଥାନ୍ତେ, କିନ୍ତୁ ସେ କହିନାହାନ୍ତି, କାହିଁକି?

ଯୀଶୁ ସ୍ତ୍ରୀ ଜଣକଙ୍କୁ ଅଟକାଇବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ତାଙ୍କ ବଳିଦାନ ଉପରେ ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେଇଥିଲେ । ସେହି ଦିନଠାରୁ ଅନେକଙ୍କୁ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ସ୍ତ୍ରୀ ଜଣକଙ୍କ (ନୈବେଦ୍ୟ) ଦେବାର କାହାଣୀ ଲେଖାଯାଇଥିଲା । ଏହା ସତ ଯେ ସେ ଆନୁପାତିକ ଭାବରେ ଅଧିକ ଦେଇଥିଲେ, ଏହା ଆକ୍ଷରିକ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ସତ ଅଟେ । 2,000 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ସ୍ତ୍ରୀ ଜଣକଙ୍କଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ଉଦାହରଣକୁ ଅନୁଶରଣ କରି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେତେ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହା ହେଉଛି ସମସ୍ତଙ୍କର ସର୍ବ ବୃହତ ଗୁଣନ । ସେ ଯାହା ଥିଲା ତାହା ଦେଲେ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ଏହାକୁ ବହୁଗୁଣିତ କଲେ ।

ଛୋଟ ବକରେ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ

ଦୃଶ୍ୟଚିତ୍ର ସାମଗ୍ରୀ କଟା ପିସ୍ ବ୍ୟବହାର କରି ଏକ ଗଣିତ ସୂତ୍ର ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ।

ଉତ୍ତର: “ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ + 2 ମୁଦ୍ରା x ପରମେଶ୍ୱର = 2,000 ବର୍ଷରୁ ଉର୍ଦ୍ଧର ପ୍ରେରଣା!”

ଶ୍ରେଣୀକୁ ମନେ ପକାଇ ଦିଅନ୍ତୁ:

- ପରମେଶ୍ୱର ଏକ ଛୋଟ ବାଳକକୁ ତାହାର ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ଦେବାକୁ କହିଥିଲେ...
- ସେ ଜଣେ ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ଏଲିୟାଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବା ପାଇଁ କହିଲେ, ଯେଉଁ ଭୋଜନ ତାଙ୍କର ଶେଷ ଭୋଜନ ଦେଲା ...
- ସେ ଏହି ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଙ୍କୁ ତା'ର ଯାହାଥିଲା ତାହା ଦେଇ ଦେବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଲେ...

ବଡ଼ ବଳରେ ଆଲୋଚନା

- ଯୀଶୁ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦାନ ଦେବାଠାରୁ ବାଦ୍ (ଛାଡ଼ି) ଦେଲେ କି?
- ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ କିଛି “ବହୁତ କମ୍” କିମ୍ବା “ଅତ୍ୟଧିକ ମୂଲ୍ୟହୀନ” କି?
- ପରମେଶ୍ୱର ଗରିବ ଲୋକଙ୍କ ଦାନକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତି କି?
- ପରମେଶ୍ୱର ଆମ ଦାନକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରୁଥିବା କିଛି ଉପାୟ କ’ଣ?
 - ସାମଗ୍ରୀ (ବସ୍ତୁ) ଦେଇ ଆଶୀର୍ବାଦ
 - ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଜୀବନ ବଦଳିଯିବା ଦେଖିବା
 - ସାମୁଦାୟର ଉନ୍ନତି
 - ଜୀବନଗୁଡ଼ିକ ବଞ୍ଚିଛି

ହୁଏତୋ ବେଳେବେଳେ ଆମେ ସାମଗ୍ରୀକ ଆଶୀର୍ବାଦ ଅନୁଭବ କରିଥାଉ କିନ୍ତୁ ତାହା ସବୁବେଳେ ନୁହେଁ । ବେଳେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ଆମକୁ ଆମ ସାମୁଦାୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବାରେ କିମ୍ବା କାହାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ପଥ ଦେଖାଇବାରେ ଆମକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ସେ ଆମକୁ ବସ୍ତୁରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତି । 1 କରିଷ୍ଟୀୟ: 9:11 ରେ ଆମକୁ ସ୍ମରଣ କରାଇ ଦିଆଗଲା ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଆମକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତି ଯେପରି ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୟରେ ଉଦାର ହେବା ଯସ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ହେବ ।

ଏକ ଶେଷ କାହାଣୀ. ଏହା ଏତେ ଖୁସିଦାୟକ ନୁହେଁ । ...

‘ତୋଡ଼ାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ’: ମାଥୁ 25:14-30

ଥରେ ଜଣେ ଧନୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୀର୍ଘଦିନ ପାଇଁ ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ । ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ ତାଙ୍କର ତିନି ଦାସଙ୍କୁ ଡାକିଲେ । ପ୍ରଥମକୁ ସେ ପାଞ୍ଚ ତୋଡ଼ା ଦେଲେ (ଏକ ତୋଡ଼ା ବିପୁଳ ପରିମାଣର ଟଙ୍କା) ଏବଂ କହିଲେ, ମୁଁ ଫେରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବ । ଦ୍ୱିତୀୟକୁ, ସେ ଦୁଇଟି ତୋଡ଼ା ଦେଇ କହିଲେ, ମୁଁ ଫେରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବ । ଏବଂ ଶେଷରେ, ତୃତୀୟକୁ, ସେ ଗୋଟିଏ ତୋଡ଼ା ଦେଲେ ଏବଂ ପୁନରାବୃତ୍ତି କଲେ, “ମୁଁ ଫେରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବ ।”

ଧନୀ ଲୋକଟି ଚାଲିଗଲେ ଏବଂ ବହୁତ ସମୟ ପରେ ସେ ଫେରିଲେ । ସେ ପୁଣି ଥରେ ତାଙ୍କର ତିନି ଦାସଙ୍କୁ ଡାକିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ସେମାନେ କିପରି ତୋଡ଼ା ବ୍ୟବହାର କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ପଚାରିଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ଦାସ ଜଣାଇଲା ଯେ ସେ ମାଲିକଙ୍କ ପାଞ୍ଚ ତୋଡ଼ା ବ୍ୟବହାର କରି ଆଉ ପାଞ୍ଚ ତୋଡ଼ା ଅର୍ଜନ କରିଛି । ଏଥିପାଇଁ ଧନୀ ଲୋକ ଉତ୍ତର ଦେଲା, “ଦେଖ୍ ଉତ୍ତମ! ତୁମେ ଅଳ୍ପ ଦିନରେ ବିଶୁଦ୍ଧ ହେଲ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧିକ ନିଅ ।” ଦ୍ୱିତୀୟ ଦାସ ଜଣାଇଲା ଯେ ସେ ଆଉ ଦୁଇଟି ତୋଡ଼ା ହାସଲ କରିଛି ଆଉ ପୁନର୍ବାର ସେହି ଧନୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଦେଖ୍ ଉତ୍ତମ! ତୁମେ ଅଳ୍ପ ଦିନରେ ବିଶୁଦ୍ଧ ହେଲ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧିକ ନିଅ ।”

ତା’ପରେ ଶେଷରେ, ତୃତୀୟ ଦାସ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କଲେ, “ମୁଁ ଜାଣେ ଆପଣ ଜଣେ କଠିଣ ଏବଂ କଷ୍ଟକର ବ୍ୟକ୍ତି । ଆପଣ ମୋତେ ଦେଇଥିବା ତୋଡ଼ାକୁ ହରାଇବାକୁ ମୁଁ ଭୟ କଲି, ତେଣୁ ମୁଁ ଏହାକୁ ମାଟିରେ ପୋତି ଲୁଚାଇ ରଖି ଦେଲି । ଏହା ହଜି ନାହିଁ ।” ଏହା ଶୁଣି ଧନୀ ଲୋକ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ତେ ଦୁଷ୍ଟ ଓ ଅଳସୁ ଦାସ!” ସେ ତାଙ୍କର ତୋଡ଼ା ନେଇ ପ୍ରଥମ ଦାସକୁ ଦେଇଦେଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟରୁ ବାହାର କରିଦେଲେ ।

ଏହା ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ଗଣିତ । ଆସନ୍ତୁ ଦେଖିବ...

ଛୋଟ ଦଳରେ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ

ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ଲିଭୋପାରୁଡ଼ିକ ବାବୁ (ପୃଷ୍ଠା ୫) ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଳକୁ ଏକ ଗଣିତ ସୂତ୍ର ପୃଷ୍ଠି କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ କହନ୍ତୁ ।

ଉତ୍ତର: “ଦାସ + 1 ଡୋଡ଼ା x 0 (କିଛି ନ କରିବା) = 0 ବୃଦ୍ଧି + ଦାସକୁ କାରାଗାରରେ ପକାଇ ଦିଆଗଲା ।”

ବଡ଼ ଦଳରେ ଆଲୋଚନା

- କାହାକୁ କମ୍ ଦିଆଯାଇଥିଲା? କିନ୍ତୁ ଦେଖନ୍ତୁ କଣ ହେଲା!
- ପରମେଶ୍ୱର ଗରିବଙ୍କ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ନାହିଁ କି? ତେବେ ତାଙ୍କୁ କାହିଁକି ରାଜ୍ୟରୁ ବାହାର କରି ଦିଆଗଲା?
- ଏହାର ପରିଣାମ କ’ଣ, ଗରିବ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୁଜ୍ୟ, ଯଦି ସେମାନେ ଯାଶୁକୁ ମାନିବେ ନାହିଁ?

ଉପସଂହାର

ଛୋଟ ଦଳରେ ଆଲୋଚନା

1. ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା ଦେଇଛନ୍ତି ତାହା ସହିତ ଆମେ ଉଦାର କି?
2. ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା ଦେଇଛନ୍ତି ତାହା ସହିତ ଆମର ମଣ୍ଡଳୀ ଉଦାର କି ନା ଆମେ କେବଳ ଏହାକୁ ନିଜ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରୁ?
3. ଆମେ ଉଦାର ହେଲେ ପରମେଶ୍ୱର ଆମକୁ କେଉଁ କେଉଁ ଉପାୟରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରୁଥିବା ଆମେ ଦେଖୁ?
4. ମୋ ଜୀବନ ଏବଂ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଏହି ନୀତିଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧିକ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ କେଉଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବି?

ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ୪: ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ

ପ୍ରମୁଖ ଚିନ୍ତାଧାରା

ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମେ ଆମର ସାମୁଦାୟକୁ ଭଲପାଇ ପାରିବା । ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି: ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ କରାଯାଏ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ କରାଯାଏ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ କରାଯାଏ, ଯଥାସମ୍ଭବ ଲୋକଙ୍କୁ ଜଡ଼ିତ କରାଯାଏ, ଏପରି କରାଯାଏ ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରଶଂସିତ ହେବେ, ସ୍ଥାନୀୟ ଉତ୍ସବଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର କରି ଛୋଟ ଏବଂ ସରଳ କରାଯାଏ ।

ସାମଗ୍ରୀ

1. ସ୍ଥାନୀୟ ଉତ୍ସବ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ପାଇଁ ଛୋଟ ପୁରସ୍କାର

ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ଏହି ପାଠ୍ୟକ୍ରମରେ ପ୍ରେମର ୭ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ମନେ ରଖିବା ଅତ୍ୟୁତ । ଆମେ ଏହାକୁ ସରଳ ଭାବରେ ଗୋଟାଏ ହାତର ବ୍ୟବହାର କରି ଏକ୍ସମ୍ପଲ୍ କରିବାକୁ ସୁପାରିଶ କରୁଛୁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେଗୁଡ଼ିକ ମନେ ରଖିବା ଅଧିକ ସହଜ ହେବ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ – ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ପ୍ରଦର୍ଶନ ନିଜ ହାତକୁ ମୋଡ଼ି ସମ୍ପନ୍ନ କରାଯାଇପାରେ । ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ପାଇଁ ହାତ ଜୋଡ଼ି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ହୋଇପାରେ । ଆପଣ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚରିତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପରିଚିତ କରାଇବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ସମସ୍ତ ପୂର୍ବର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ହାତରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିପାରିବେ ।

ପରିଚୟ

ବଡ଼ ବକରେ ଆଲୋଚନା

- ଆପଣଙ୍କ ସାମୁଦାୟରେ ଅନ୍ୟ-ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ସାଧାରଣତଃ ଏକ ମଣ୍ଡଳୀ ଭାବରେ ଆପଣ କ'ଣ କରନ୍ତି?
- କେତେ ଲୋକ ଜଡ଼ିତ ଅଛନ୍ତି?
- ଆପଣ କେତେଥର ସେହି ସବୁ କାମ କରନ୍ତି?
- ଆପଣ କଣ କରିବେ ତାହା କିପରି ସ୍ଥିର କରିବେ?
- ଲୋକମାନେ କିପରି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କରନ୍ତି?
- ଆପଣ ଏସବୁ କାହିଁକି କରୁଛନ୍ତି?

ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ

ରତ କିଛି ପାଠ୍ୟକ୍ରମରେ ଆମେ ସ୍ମରଣ କଲୁ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କେତେ ଭଲ ପାଆନ୍ତି । ଆମେ ଦେଖୁଲୁ ଯେ ଆମ ପ୍ରତିବାସୀଙ୍କୁ ଭଲ ପାଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆମକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ଉପାୟ ଯାହାକୁ ଆମେ କରିପାରିବା ।

ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ମଣ୍ଡଳୀର ଏକ ଛୋଟ ପ୍ରକଳ୍ପ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ସାମୁଦାୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥାଏ । ସାଧାରଣତଃ ସେଗୁଡ଼ିକ ବହୁତ ସରଳ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଦିନରେ କରାଯାଇପାରିବ ।

ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟର ସାତଟି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ରହିଛି । ଏହି ପାଠ୍ୟକ୍ରମରେ ଆମେ ସାତଟି ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ସମୀକ୍ଷା କରିବା ।

1. ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ କରାଯାଇଥାଏ

ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଆପଣଙ୍କ ସାମୁଦାୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ।

ଗୋଟିଏ ସାମୁଦାୟରେ, ମଣ୍ଡଳୀ ଏକ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲା । ସେମାନେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଅଞ୍ଚଳର ଗ୍ୟାଙ୍ଗ ନେତାଙ୍କ ପଦ୍ମୀକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ କହୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଭୟଭୀତ ଥିଲେ, କାରଣ ଗ୍ୟାଙ୍ଗର ନେତା ଅତ୍ୟଧିକ କ୍ରୋଧିତ ହେବା ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ଅଳ୍ପକେ ଲୋକଙ୍କୁ ମାତ୍ର ମାରିବା ପାଇଁ ଜଣା-ଶୁଣା ଲୋକ ଥିଲେ । ତଥାପି, ମଣ୍ଡଳୀ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କଥା ମାନିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଗ୍ୟାଙ୍ଗର ନେତା ସହର ବାହାରକୁ ଯିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ଏବଂ ତା’ପରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପଦ୍ମୀଙ୍କୁ କ୍ଷେତ୍ର ଅମଳ କରିବାରେ ଏବଂ ଫସଲ ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ । ଯେତେବେଳେ ଗ୍ୟାଙ୍ଗ ନେତା ଘରକୁ ଆସିଲେ, ସେ ସମସ୍ତ ଫସଲ ଅମଳ ହୋଇଥିବା ଦେଖି ପାଟି କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, “କିଏ ଏହା କଲା?” ତାଙ୍କ ପଦ୍ମୀ ତାଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଡରୁଥିଲେ, ଭୟଭୀତ ହେଲେ ଯେ ସେ ଜାଣିଲେ ଅସୁବିଧା କରିବେ, କିନ୍ତୁ ଶେଷରେ ସେ ସ୍ୱୀକାର କଲେ ଯେ ମଣ୍ଡଳୀର ଲୋକ ସାହାଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଗ୍ୟାଙ୍ଗ ନେତା ରାଗି ଉପାସନାଳୟକୁ ଯାଇ କବାଟ ବାଡେଇଲେ । ସାଙ୍ଗରେ ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ ସମର୍ଥନ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଡାକିବା ପରେ ପାଳକ କବାଟ ଖୋଲିଲେ ଏବଂ ଗ୍ୟାଙ୍ଗର ନେତା ଭିତରକୁ ଆସି “ତୁମେ ଏପରି କାହିଁକି କଲ?” ବୋଲି ପାଟି କଲେ । ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯେ ସେମାନେ କେବଳ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଦେଖାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ କାନ୍ଦିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ସେ ଜଣାଇଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ କେହି ତାଙ୍କୁ କେବେ ଭଲ ପାଇ ନଥିଲେ । ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବିଶ୍ୱାସୀ ହୋଇଗଲେ, ନିଜ ଜୀବନକୁ ବଦଳାଇଲେ ଏବଂ ନିଜ ଗ୍ୟାଙ୍ଗରୁ ଆଉ ଛଅଟି ପରିବାରକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଜଣାଇବାରେ ଆଗେଇ ନେବାକୁ ଲାଗିଲେ ।

- ଏହି ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରଭାବ କ’ଣ ଥିଲା?
- ଆପଣ କ’ଣ ଭାବୁଛନ୍ତି କି ଯଦି ଗ୍ୟାଙ୍ଗ ନେତାଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ବଞ୍ଚା ଯାଇଥାନ୍ତା ତାଙ୍କ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ଏପରି ସମାନ ହୋଇଥାନ୍ତା?

ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟର ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଆମ ପ୍ରତିବାସୀଙ୍କୁ ଭଲ ପାଇବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଦେଶ ପାଳନ କରିବା । ଆମେ ଆମ ସାମୁଦାୟକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଦେଖାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ । ଏହା କରିବା ପାଇଁ, ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆମେ ସାଧାରଣତଃ ପ୍ରେମ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା, ସେପ୍ରକାର ଲୋକଙ୍କ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବା, ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଯେଉଁମାନେ ମାଣ୍ଡଳୀକ ଉପାସନାରେ ଅନ୍ତରଭୁକ୍ତ ନାହାଁନ୍ତି ।

- ଅନ୍ୟ-ବିଶ୍ୱାସପାତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଦେଖାଇବା କାହିଁକି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ଆପଣ ଭାବନ୍ତି?
 - ଅନେକ ଅନ୍ୟ-ବିଶ୍ୱାସପାତ୍ର ଲୋକମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶୁଣିବାକୁ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଆସିବାକୁ ଅନିଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି । ତଥାପି, କାହାଣୀ ପରି, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଦେଖନ୍ତି, ଏହାର ଏକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଭାବ ପଡିଥାଏ ।

2. ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ କରାଯାଏ

ଯେପରି ଅନ୍ୟ ସବୁକିଛି, ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ଯେ ଆମେ ସର୍ବଦା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାରେ ଚାଲୁଛୁ । ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ବୁଝିବା ଏବଂ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଆମର ନିଜସ୍ୱ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଆମେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଚାହୁଁ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଯାହା କରାଇବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି ତାହା ପଚାରିବା । ପ୍ରାୟତଃ, ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟର ସବୁଠାରୁ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଯେଉଁଠି କିଛି ଅର୍ଥ ଲାଗେ ନାହିଁ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଗ୍ୟାଙ୍ଗ ନେତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶୁଣିଲୁ ତାଙ୍କ କାହାଣୀ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ।

- ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ କାହାକୁ ଦେଖାଇବାକୁ ମଣ୍ଡଳୀ କିପରି ସ୍ଥିର କଲା?
 - ସେମାନେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଗ୍ୟାଙ୍ଗର ନେତାଙ୍କୁ ଭଲ ପାଇବାକୁ ଦେଖାଇଲେ ।
- ଆପଣ କ’ଣ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯଦି ସେମାନେ ସାମୁଦାୟର ଆବଶ୍ୟକତା ଉପରେ ଏକ ସର୍ତ୍ତ କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ସେମାନେ ଗ୍ୟାଙ୍ଗ ନେତାଙ୍କ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇଥାନ୍ତେ?

ବେଳେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା କରିବାକୁ ଆମକୁ କୁହନ୍ତି ତାହା ଆମର ଚିନ୍ତାର ବାହାରେ ଥାଏ - ଗ୍ୟାଙ୍ଗର ନେତାଙ୍କୁ ଭଲ ପାଇବା ପରି । କିନ୍ତୁ ଆମେ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇପାରିବା ଯେ ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ଆମକୁ କିଛି କରିବାକୁ ଆଗେଇ ନେଉଛନ୍ତି, ତେବେ ସେ ଯାହା ଚାହାଁନ୍ତି ତାହା ପୂରଣ କରିବେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଯୋଜନାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରି ଆମେ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବା ।

3. ଛୋଟ ଏବଂ ସରଳ କରାଯାଏ

ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିବେ, ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ଅତି ସରଳ ବିଷୟ ବାଛିବା ପାଇଁ ଉତ୍ସାହିତ କରୁ । ଆଦର୍ଶ ରୂପେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ଶେଷ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବା ଉଚିତ୍ ।

- ଆପଣ କାହିଁକି ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଛୋଟ ଏବଂ ସରଳ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ?

ଏହି ଚାରୋଟି ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ବିଚାର କରନ୍ତୁ: ଯେତେବେଳେ ଆମେ କିଛି ଛୋଟ ଏବଂ ସରଳରୁ ଆରମ୍ଭ କରିବା...

1. ଆମେ ଏହାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବା । ଯଦି ଆମେ କିଛି ବଡ଼ କାମ କରୁ, ତେବେ ଏହାକୁ ପୂରା କରିବା ପାଇଁ ଆମେ ହୁଏତେ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇ ସହଜ କାମ ମନେକରିବା କିନ୍ତୁ ଏହା ପରେ ପୂରା କରିବା କଷ୍ଟକର ହୋଇଯାଏ । କିନ୍ତୁ, ଯଦି ଆମେ କିଛି ଛୋଟ ଏବଂ ସରଳ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ, ତେବେ ଆମେ ପ୍ରକୃତରେ ଏହା କରିବା ଏବଂ ସମାପ୍ତ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଅଧିକ ଅଛି ।
2. ଅଧିକ ଲୋକ ଏଥିରେ ଜଡ଼ିତ ହୋଇପାରିବେ । ଲୋକମାନେ ଏକ ଛୋଟ ପ୍ରକଳ୍ପ ପାଇଁ ରାଜି ହେବେ ଯଦି ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଏହା କେବଳ ଗୋଟିଏ ଦିନ କିମ୍ବା ଅପରାହ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ସେମାନେ କହିବେ, “ଓ, ମୁଁ ତାହା କରିପାରିବି । ମୁଁ ଅପରାହ୍ନରେ ଖାଲି ଅଛି ।” କିନ୍ତୁ ଯଦି ଏହା ଏକ ବଡ଼ ପ୍ରକଳ୍ପ ହେବ, ଯାହା ଶେଷ କରିବାକୁ ଅନେକ ଦିନ ଲାଗିବ, ତେବେ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ସମୟ ଏବଂ ସମ୍ବଳ ଦେବାକୁ ଅଧିକ ଦ୍ୱିଧା ମନେ କରନ୍ତି । ଏହା ବିଶେଷତଃ ସତ ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି କରିବାର କଳ୍ପନା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୂଆ ଥାଏ ।
3. ଆମର ଦକ୍ଷତା ଗଢ଼ିବାର ସୁଯୋଗ ଅଛି । ବୋଧହୁଏ ପ୍ରକଳ୍ପ କରିବାରେ ଆମର ଅଧିକ ଅଭିଜ୍ଞତା ନାହିଁ । କିଛି ଜଟିଳ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଏହା ଆମକୁ କିଛି ସରଳ କରିବାକୁ ଏବଂ ଅଭିଜ୍ଞତା ହାସଲ କରିବାର ସୁଯୋଗ ଦେଇଥାଏ ।
4. ଆମେ ଶୀଘ୍ର ସଫଳତା ପାଇଥାଉ । ଯେହେତୁ ଆମେ ଛୋଟ ପ୍ରକଳ୍ପରେ ସଫଳ ହେଉଛୁ, ଅନ୍ୟମାନେ ସଫଳତା ଦେଖି ଯୋଗଦେବାକୁ ଆକର୍ଷିତ ହେବେ । ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ପ୍ରଥମେ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଅଳ୍ପ କିଛି କାମ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି, ଏଥିରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ହୋଇପାରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ଆପଣ ଅଧିକ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ଏବଂ ସଫଳ ପ୍ରକଳ୍ପଗୁଡ଼ିକୁ ଆଦର୍ଶ କରନ୍ତି, ଅଧିକ ଲୋକ ଯୋଗଦେବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ହେବେ ।

ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ପ୍ରକଳ୍ପ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ବାରମ୍ବାର (ପ୍ରତି ସପ୍ତାହରେ କିମ୍ବା ଦୁଇ ସପ୍ତାହରେ ଥରେ) ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ଛୋଟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଭଲ । ଛୋଟ ଛୋଟ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଉପରୋକ୍ତ ତାଲିକା ସହିତ, ବାରମ୍ବାର ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ମଧ୍ୟ ସାମୁଦାୟିକ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ମଣ୍ଡଳୀ ଯେ ଯଦ୍ୱାକରେ ତାର ଭାବମୂର୍ତ୍ତିକୁ ଛାପି ହେବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ ।

4. ସ୍ଥାନୀୟ ଉତ୍ସର୍ଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର କରି କରାଯାଏ

ସହଯୋଗପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ

ଆମେ ଏକ ଖେଳ ଖେଳିବାକୁ ଯାଉଛୁ । ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ଯାହାକି ଆପଣଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା କିଛି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ନକରି ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରାଯାଇପାରେ । ଯେତେ ମନେ ପଡୁଛି ସେତେ କାର୍ଯ୍ୟର ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ । 5 ମିନିଟ୍ ପରେ ସର୍ବାଧିକ ଉତ୍ତର ଥିବା ଅଂଶୀଦାରମାନେ ପୁରସ୍କାର ପାଇବେ ।

ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ଦୁଇ ମିନିଟ୍ ପରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ମଣ୍ଡଳୀରେ ଥିବା ସମସ୍ତ କୌଣସି ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରି ମନେରଖିବାକୁ କୁହନ୍ତୁ ଯାହା ଦାନ କରାଯାଇପାରେ । ପାଞ୍ଚ ମିନିଟ୍ ପରେ, ଅଂଶୀଦାରମାନେ ଜଣାନ୍ତୁ ଯେ ସେମାନେ କେତେ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ଭାବିପାରିଲେ । ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଚିନ୍ତା କରୁଥିବା ଅଂଶୀଦାରମାନଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରିୟ ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ପରି ଏକ ଛୋଟ ପୁରସ୍କାର ଦିଅନ୍ତୁ ।

ବଡ଼ ଦଳରେ ଆଲୋଚନା

- ଆପଣଙ୍କ ସାମୁଦାୟରେ ଥିବା ଉତ୍ସର୍ଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର କରି ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା କାହିଁକି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ଆପଣ ଭାବୁଛନ୍ତି?

○ ପ୍ରେମର ଅଧିକ ପ୍ରଦର୍ଶନ

ପାଠ୍ୟକ୍ରମ 5 ର ଶାଢ଼ୀ କାହାଣୀ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ । ଭାବୁଛନ୍ତି କି ଯଦି ଏକ ବଡ଼ ଏନ.ଜି.ଓ. ସେହି ଶାଢ଼ୀ ଆଣିଥାନ୍ତା ତେବେ ଏପ୍ରକାର ସମାନ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଥାନ୍ତା? ନା, ସେପ୍ରକାର ହେବ ନାହିଁ ।

- ଲୋକମାନେ କାହିଁକି ଭଲ ପାଇବା ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ?

ଜାରଣ ସେମାନେ ମଣ୍ଡଳୀର ବଳିଦାନ ଦେଇ କରୁଥିବା ପ୍ରେମ ଦେଖିଲେ । ଏଥିରେ ଯଦି ସାମୁଦାୟ କୌଣସି ବଳିଦାନ କିମ୍ବା ପ୍ରୟାସ ଅନୁଭବ କରିବ ନାହିଁ, ତାହେଲେ ସେମାନେ ସମାନ ଭାବରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଦେଖି ପାରିବେ ନାହିଁ ।

○ ଦାନର ଆଶୀର୍ବାଦ. 2 କରିକ୍ତ 9:6-11 ପଢ଼ନ୍ତୁ । ପରମେଶ୍ୱର ଆମକୁ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ଦେଉଥିବା ପରି ସେ ଆମକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ । ତଥାପି, ଏହି ପଦଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନର୍ବାର ଦେଖନ୍ତୁ ।

- ପରମେଶ୍ୱର ଆମକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କାହିଁକି କରନ୍ତି?

1. ଯେମିତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟରେ ଆମେ ଉଦାର ହୋଇପାରିବା
2. ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ହେବ

ଯେହେତୁ ମଣ୍ଡଳୀଗୁଡ଼ିକ ଉଦାର ଭାବରେ ଦେଇଛନ୍ତି, ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବାର ଦେଖୁ । ସେମାନେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟରୁ ବାହାରିବା ଆରମ୍ଭ କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ହେଉଛି, ସେମାନେ ଅଧିକ ଉଦାର ହେବାକୁ ଏବଂ ଅଧିକ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ଅଟନ୍ତି ।

5. ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିରେ କରାଯାଏ

ଯୋହନ 15: 1-8 ପଢ଼ନ୍ତୁ ।

- ଆମେ ନିଜେ କେତେ କରିପାରିବା ସେ ବିଷୟରେ ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରାଂଶ ଆମକୁ କ’ଣ କହିଥାଏ? ଆପଣ ଏହାର ଅର୍ଥ କ’ଣ ଭାବୁଛନ୍ତି?
- ଆମେ କିପରି ଅଧିକ ଫଳ ଫଳିବା?

ଲୋକଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପ୍ରକୃତରେ କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ । ଆମ ସାମୁଦାୟରେ ଦେଖିବାକୁ ଆଶା କରୁଥିବା ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ କେବଳ ପରମେଶ୍ୱର ଆଣିପାରିବେ । ଯଦି ଆମେ ଆମର ସାମୁଦାୟକୁ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବାକୁ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁ, ତେବେ ଆମେ ପ୍ରକୃତରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଚାହିଁବା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ ମାଗିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଆମେ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଏବଂ ପରେ ସର୍ବଦା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ୍ । ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଏକ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ କିମ୍ବା ବାଧାବିଘ୍ନର ସାମ୍ନା କରୁ, ସେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସେଠୁ ବାହାରିବା ପାଇଁ ରାସ୍ତା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି ଆମେ କ୍ଳାନ୍ତ କିମ୍ବା ନିରାଶ ହୋଇଥାଉ, ତେବେ ଆମକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖିବାକୁ ତାଙ୍କ ଶକ୍ତି ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଦେବେ ।

6. ଯଥାସମ୍ଭବ ଲୋକଙ୍କୁ ଜଡ଼ିତ କରାଯାଏ

ବଡ଼ ଦଳରେ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ

ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ଦଳକୁ ଦୁଇଟି ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ କରନ୍ତୁ – ‘କ’ ଏବଂ ‘ଖ’ ଦଳ । ‘କ’ ଦଳକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବାକୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବାଛିବାକୁ କୁହନ୍ତୁ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଦଳକୁ କୁହନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ଏଥିରେ ସାମିଲ ହେବେ । ଦୁଇ ଦଳକୁ ବୁଝାନ୍ତୁ ଯେ ସେମାନେ ଯେକୌଣସି ଜିନିଷ ବ୍ୟବହାର କରି କୋଠରୀର ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ସଂଯୋଗ କରିବେ । ‘କ’ ଦଳର, ସେହି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ସେ ବାକି ଦଳରୁ ଜିନିଷ ନେଇ ପାରିବେ । ‘ଖ’ ଦଳରେ, ସମସ୍ତେ ଏକାଠି ହୋଇ ନୂମର ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ସଂଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଜିନିଷ ସଂଗ୍ରହ ଏବଂ ରଖିପାରିବେ । ‘କ’ ଦଳକୁ ବୁଝାଇ ଦିଅନ୍ତୁ ଯେ ଏହି

ଅଭ୍ୟାସ ସମୟରେ ବାକି ସବୁ କଥା କହିପାରିବେ ନାହିଁ । (ଯଦି ସେମାନେ କଥା କୁହନ୍ତି, କୁହନ୍ତି, “ଦୟାକରି ଚୁପ୍ ରୁହ; ସେବାକାରୀ ଦଳ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ।”)

ଥରେ ଉଭୟ ଦଳ ଆପଣା କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେବା ପରେ ପଚାରନ୍ତୁ:

- କିଏ ପ୍ରଥମେ ସମାପ୍ତ କଲା?
- ଏହି ବ୍ୟାୟାମରୁ ଆମେ କ’ଣ ଶିଖିପାରିବା ବୋଲି ଆପଣ ଭାବୁଛନ୍ତି?
- କ ଦଳ
 - ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଏକାଠି କରିଥିଲେ ସେ କିପରି ଅନୁଭବ କଲେ?
 - ବାକି ଆପଣ ସମସ୍ତେ କିପରି ଅନୁଭବ କଲେ? ଆପଣ ଏଥିରେ ଜଡ଼ିତ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି କି?
- ଖ ଦଳ
 - ଆପଣ ଭାବୁଛନ୍ତି ଅନେକ ଲୋକ ଏକାଠି କାମ କରିବାର ଲାଭ କ’ଣ ଥିଲା?
- ଯେତେବେଳେ ଆମେ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁ, ଆମେ ଯଥାସମ୍ଭବ ଲୋକଙ୍କୁ ଜଡ଼ିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ - ଆପଣ କାହିଁକି ଭାବୁଛନ୍ତି ଏହା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ?

ପ୍ରାୟତଃ, ମଣ୍ଡଳୀରେ, ଅଳ୍ପ କିଛି ଲୋକ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ସେହି ଲୋକମାନେ ଶୀଘ୍ର ଥକି ଯାଇପାରନ୍ତି ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ଛାଡ଼ିବା ଭଳି ଅନୁଭବ କରିପାରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ବାକି ଲୋକମାନେ ବିରକ୍ତ ଅନୁଭବ କରିପାରନ୍ତି କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିଭାଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉ ନ ଥାଇପାରେ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଦକ୍ଷତାରେ କିମ୍ବା ବିଶ୍ୱାସରେ ବଢ଼ନ୍ତି ନାହିଁ । ବେଳେବେଳେ ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ କୁହାଗଲେ ଆମେ ନିରାଶ ହୋଇଥାଉ ଯେହେତୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଂଶ୍ଳେଷ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ଆପଣ ଯାହା କରୁଛନ୍ତି ସେଥିରେ ମଣ୍ଡଳୀରୁ ଯଥାସମ୍ଭବ ଲୋକଙ୍କୁ ସାମିଲ କରନ୍ତୁ । ତା’ପରେ ଆମେ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ସୃଜନଶୀଳତା ଏବଂ ଶକ୍ତିରୁ ଉପକୃତ ହୋଇଥାଉ । ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟର ଭଲ କାମ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ କେବଳ ଆମେ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା, ବରଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଜଡ଼ିତ କରିବା । ଅନ୍ୟ କେତେକ ମଣ୍ଡଳୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାମିଲ କରିବା ପାଇଁ ବାଛିଥିବା ପ୍ରକଳ୍ପମାନ ହେଉଛି: ଜଳ ପ୍ରଣାଳୀ ସଫା କରିବା, ନାଳ ଖାଲ କିମ୍ବା ସଡ଼କରୁ ଅଳିଆ ସଫା କରିବା ଏବଂ ଏକ ସ୍ୱାସ୍ଥ କେନ୍ଦ୍ର ସଫା କରିବା ।

7. ଏପରି କରାଯାଏ ଯେପରି ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରଶଂସିତ ହେବେ

ଯୋହନ 15:8 ଆଉଥରେ ପଢ଼ନ୍ତୁ ।

- ବହୁତ ଫଳ ଫଳିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ’ଣ?

ମାର୍ଚ୍ଚ 5:13-16 ପଢ଼ନ୍ତୁ ।

- ଆମେ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟ କାହିଁକି କରୁ?
- ଯେତେବେଳେ ଆମେ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସେତେବେଳେ ଆମର ଲକ୍ଷ୍ୟ କ’ଣ ହେବା ଉଚିତ୍?

ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପରେ, ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବାକୁ ସମୟ ନେବା ଉଚିତ୍ । ଫଳାଫଳ କ’ଣ ହେଲା? ତିନୋଟି କ୍ଷେତ୍ର ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ।

1. ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିଲା କି?
2. ପ୍ରକଳ୍ପଟି ଏକ ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଣାଳୀରେ କରାଯାଇଥିଲା କି?
3. ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କରାଯାଇଥିଲା କି?

ବେଳେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଆମର ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିବେ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଶୁଣିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ହେବେ । କିନ୍ତୁ ସବୁବେଳେ ନୁହେଁ । ବାସ୍ତବତା ହେଉଛି ଯେ ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇବୁ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଆମେ ସବୁବେଳେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦେବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିପାରିବା ଯାହା ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରେ । ଏପରିକି ଆମର ମନୋଭାବ, ଆମର ଖୁସି, ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସେବା କରିବାର ଆମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଏକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ହୋଇପାରେ ଯାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଏବଂ ପ୍ରଶଂସା ଆଣିଥାଏ ।

ଉପସଂହାର

ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ବୁଝାଇ ଦିଅନ୍ତୁ ଯେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପାଠ୍ୟକ୍ରମରେ ଆମେ ଏକ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟର ଯୋଜନା କରିବାକୁ ଯାଉଛୁ । ଯଦି ଆପଣ ସପ୍ତାହକୁ ସପ୍ତାହ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି, ତେବେ ଆପଣଙ୍କର ମଣ୍ଡଳୀ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ କ'ଣ କରିପାରିବ ସେ ବିଷୟରେ ଏହି ସପ୍ତାହରେ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ସମୟ ନିଅନ୍ତୁ ।

ହାତ କ୍ରିୟାକୁ ଆଉ କିଛି ଥର ସମୀକ୍ଷା କରି ଶେଷ କରନ୍ତୁ ।

ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ୨: ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟର ଆନ୍ଦୋଳନ କରିବା

ପ୍ରମୁଖ ଚିନ୍ତାଧାରା

ଏହି ପାଠ୍ୟକ୍ରମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଏକ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ସମୟ ଦେବା ।

ସାମଗ୍ରୀ

- ପ୍ରତ୍ୟେକ 5-7 ଜଣଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ କାଗଜ ଦିଅନ୍ତୁ

ଦୁଇ ଭାଗକୁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ

ମାଥୁରା 21:28-32 ପଢ଼ନ୍ତୁ ।

- ବାପା ନିଜ ପୁଅମାନଙ୍କୁ କ'ଣ କରିବାକୁ କହୁଛନ୍ତି? (ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରେ କାମ କରିବାକୁ)
- ଉଭୟ ପୁଅ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ଲକ୍ଷା ବୁଝୁଛନ୍ତି କି? (ହଁ)
- ଦୁଇ ପୁଅଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ କ'ଣ?
 - ପ୍ରଥମ ପୁଅ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ କଥା ମାନିବେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତା'ପରେ ସେ ନିଜର ମତ ବଦଳାଇଲେ ।
 - ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁଅ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ମାନିବେ କିନ୍ତୁ ପରେ ତାହା କଲେ ନାହିଁ ।
- ଯୀଶୁ କେଉଁ ପୁଅକୁ ପ୍ରଶଂସା କଲେ? (ପୁଅ ଯିଏକଥା ମାନିଥିଲା।)

ଧାର୍ମିକ ନେତାଙ୍କ ଅବମାନନାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଯୀଶୁ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ କରଗ୍ରାହୀ (ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ) ଏବଂ ବେଶ୍ୟାମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଅନୁତାପ କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମାନିବାକୁ ଲାଗିଲେ ସେମାନେ ଧାର୍ମିକ ନେତା, ଯେଉଁମାନେ କହିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ଆଗରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟକୁ ଯିବେ ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଘୋଷିତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଅଧ୍ୟୟନ ଏବଂ ଶୁଣିବା ଆମ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସତ୍ୟକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବା ଆବଶ୍ୟକ । ପରମେଶ୍ୱର ଚାହାଁନ୍ତି ଆମର ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ । ଆମେ ଆମ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲକ୍ଷା ଜାଣୁ: ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବା ଏବଂ ନିଜ ପ୍ରତିବାସୀଙ୍କୁ ଆତ୍ମଚୁଲ୍ୟ ପ୍ରେମ କରିବା । ଆମ ଜୀବନରେ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲକ୍ଷା ପାଳନ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଆମର ସାମୁଦାୟ ଏବଂ ଆମ ଜୀବନ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ଯାହା ଶିଖୁଛୁ ତାହା କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ ନ କରିଛୁ । ତାଳନ୍ତୁ ଆମକୁ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା!

ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତୀ ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ

ଛୋଟ ଦଳରେ ଆଲୋଚନା (5-7 ଜଣ)

ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ଯଦି ଆପଣ ଏକ ସ୍ଥାନୀୟ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଶିକ୍ଷାଦାନ କରୁଛନ୍ତି, ଏକ ସମଗ୍ର ଦଳ ଭାବରେ ଏହା କରିବା ସମ୍ଭବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦକ୍ଷେପରେ ଦଳକୁ ଆଗେଇ ନିଅନ୍ତୁ ।

ପଦକ୍ଷେପ 1: ପ୍ରାର୍ଥନା

ପ୍ରଥମେ ବିଷୟ କରିବା ହେଉଛି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା । ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ ନିଅନ୍ତୁ । ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଆପଣ କ'ଣ କରିବା ଉଚିତ ତାହା ଦେଖାଇବାକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ । ନିଶ୍ଚିତ କରନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା ପାଇଁ କିଛି ମିନିଟ୍ ନୀରବରେ ରହିବେ ।

ପଦକ୍ଷେପ 2: କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ବାଛିବା

ଏକ ଦଳ ଭାବରେ, ଆପଣ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ କ'ଣ କରିବେ ତାହା ସ୍ଥିର କରନ୍ତୁ । ପରମେଶ୍ୱର କୌଣସି ପ୍ରେରଣା ଦେଉଛନ୍ତି କି? ଯଦି କାହାର କୌଣସି ଚିନ୍ତାଧାରା ଅଛି, ଯାହା ଭଲ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପାରିବ, ତାକୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣାନ୍ତୁ । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କିଛି ଧାରଣା ପାଠ୍ୟକ୍ରମ 5 ରେ ଆପଣ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଦେଖନ୍ତୁ, ପରମେଶ୍ୱର ତାହାନ୍ତି ଯେ ମଣ୍ଡଳୀ ସାହାଯ୍ୟ କରୁ ଏବଂ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ 6 ରେ କ'ଣ କିଛି ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଅଛି, ଯାହା ଆମେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବା । ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣଙ୍କୁ ଯାହା କରିବାକୁ ଆଗେଇ ନେଉଛନ୍ତି ଏକତ୍ର ଆପଣମାନେ ତାହା ଅନୁଭବ କରି ସେଥିରେ ଏକମତ ହୁଅନ୍ତୁ ।

ଥରେ ଆପଣ ଯଦି କୌଣସି ବିଷୟ ମନୋନୀତ କରିନିଅନ୍ତି, ତେ ନିଶ୍ଚୟ କରି ନିଅନ୍ତୁ ଯେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଆପଣ ସେହି ଦିନ ହିଁ ଶେଷ କରିପାରିବେ । ଆପଣ ଚିନ୍ତା କରୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଯେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ କିଛି ବଡ଼ କରିବାର ଯୋଜନା ନ ଅଛି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ସାରି ପାରିବା କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥାଆନ୍ତୁ, ସ୍ଥାନୀୟ ଉତ୍ସରୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଜଡ଼ିତ କରନ୍ତୁ ।

ଯଦି ଆପଣ ଛୋଟ ଦଳରେ ଯୋଜନା କରୁଛନ୍ତି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଳ ସେମାନଙ୍କର ଚିନ୍ତା ଦଳକୁ ଜଣାନ୍ତୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ମତାମତ ନିଅନ୍ତୁ ।

- ଏହା ପ୍ରେମ ଦେଖାଏ କି?
- ଏହା ଛୋଟ ଏବଂ ସରଳ କି?
- ଆପଣଙ୍କଠାରେ ଉପଲବ୍ଧ ଥିବା ଉତ୍ସ ବ୍ୟବହାର କରି ଏହା କରାଯାଇପାରିବ କି?
- ଏହା ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କୁ ଜଡ଼ିତ କରିପାରୁଛି କି?

ପଦକ୍ଷେପ 3: ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା

ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରନ୍ତୁ । ଯଦି ସମ୍ଭବ, କେହି ଉତ୍ତରଗୁଡ଼ିକ ଲେଖି ରଖନ୍ତୁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆପଣ ଭୁଲିଯିବେ ନାହିଁ ।

- ଆପଣ କଣ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି?
- ଆପଣ କେଉଁ ଉତ୍ସଗୁଡ଼ିକ ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି? ଆପଣ ସେହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ କେଉଁଠାରୁ ପାଇବେ? ତାହା କିଏ ଆଣିବ?
- ଆପଣ କାହାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି?
- ସାହାଯ୍ୟ କରିବାରେ କିଏ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି? କିଏ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ କରିବେ?
- ଆପଣ ଏହା କେଉଁ ତାରିଖରେ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି?

ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ଯଦି ଶ୍ରେଣୀ ଛୋଟ ଦଳରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଳ ସେମାନଙ୍କର ଯୋଜନା ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତୁ । ଦଳର ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକୁ ସରଳ କରିବାକୁ ଦଳର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କର ପରାମର୍ଶ ନିଅନ୍ତୁ ।

ପଦକ୍ଷେପ 4: ପ୍ରାର୍ଥନା

ଥରେ ଆପଣ ଯୋଜନା ଲେଖି ସାରିବା ପରେ, ପୁନର୍ବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ ସମୟ ନିଅନ୍ତୁ । ପ୍ରକଟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଏବଂ ଫଳାଫଳକୁ ବଢ଼ାଇବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ । ତାଙ୍କର ନାମ ଗୌରବାଦିତ ହେଉ ବୋଲି ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ, ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରକଟ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛନ୍ତି, ଆପଣ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରକଟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ।

ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ଦଳକୁ ଜଣାଇ ଦିଅନ୍ତୁ ଯେ ଆଉ ଦୁଇଟି ପଦକ୍ଷେପ ଅଛି ଯାହା ଆମେ ଆଜି କରିବାକୁ ଯାଉନାହିଁ । ତା' ପରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଦୁଇଟି ପଦକ୍ଷେପର ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ପଢ଼ିଦିଅନ୍ତୁ ।

ପଦକ୍ଷେପ 5: ପ୍ରକଳ୍ପ କରନ୍ତୁ

ପରବର୍ତ୍ତୀ ପଦକ୍ଷେପ ହେଉଛି ଆପଣ ଯୋଜନା କରିଥିବା ପ୍ରକଳ୍ପକୁ କରିବା । ପ୍ରାର୍ଥନା ସହିତ ଦିନ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରୟାସକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରନ୍ତୁ । ମନେରଖନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣଙ୍କର ସାମୁଦାୟିକତାକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଆପଣ ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ସହିତ ମେଳ ଖାଉଥିବା ମନୋଭାବ ସ୍ଥିର ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ।

ପଦକ୍ଷେପ 6: ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ ଓ ରିପୋର୍ଟ

ଅନ୍ତିମ ପଦକ୍ଷେପ ହେଉଛି ରିପୋର୍ଟ ଲେଖିବା ଏବଂ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବା । ଆମେ କାହିଁକି ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ? କାରଣ ଏହା ଆମକୁ ଶିଖିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ଆମେ କ'ଣ ଭଲ କରିଛୁ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଆମେ କ'ଣ କରିପାରିବା ସେ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରିପାରିବା । ଏହା ଏକ ଲମ୍ବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ହେବା ଆବଶ୍ୟକ କରେ ନାହିଁ; ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବାକୁ ଆପଣ ମାତ୍ର କିଛି ମିନିଟ୍ ନେଇପାରିବେ ।

- କ'ଣ ଭଲ ହେଲା?
- କ'ଣ ଭଲ ହେଲା ନାହିଁ?
- ଆପଣ ଯୋଜନାରେ କେଉଁ ଉନ୍ନତି କରିପାରିବେ?
- ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କ'ଣ ଆପଣଙ୍କର ଆଶାନ୍ୱରୁପ ହେଲା କି? ଯଦି ନୁହେଁ, କାହିଁକି ନୁହେଁ?
- ପରମେଶ୍ୱର ଗୌରବାଦିତ ହୋଇଥିଲେ କି?

ଉପସଂହାର

ଆମେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ 1 ସମାପ୍ତ କଲୁ ।

ଛୋଟ ଦଳରେ ଆଲୋଚନା

ସମୟ ନେଇ ଛୋଟ ଦଳରେ କିଛି ମୁଖ୍ୟ ଚିନ୍ତାଧାରା ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରନ୍ତୁ ଯାହାକୁ ଆପଣ ଏହି ପ୍ରଶିକ୍ଷଣରୁ ମନେ ରଖୁଛନ୍ତି ।

- ଆଗାମୀ ସପ୍ତାହରେ କିଛି ଭିନ୍ନ ଭାବରେ କ'ଣ କରିବାକୁ ଆପଣ ଆଶା କରୁଛନ୍ତି?

ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ସମାପ୍ତ କରୁଛୁ, ଆସନ୍ତୁ ମାଥୁରା 21: 28-31 ର ଦୁଇପୁଅଙ୍କ କାହାଣୀକୁ ମନେ ରଖିବା । ଏହି କାହାଣୀରେ ଜଣେ ପୁଅ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ କଥା ମାନିବେ ଏବଂ ତା'ପରେ ତାହା କଲେ ନାହିଁ । ଦ୍ୱିତୀୟ ପୁଅ କହିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ମାନିବେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ପାଳନ କଲେ । ଯୀଶୁ ଆଜ୍ଞାକାରୀକୁ ପ୍ରଶଂସା କଲେ । ଏଠି ଆସି କେବଳ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଆମେ ଏହି ଶିକ୍ଷାକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆମେ ଯାହା ଶିଖୁଛୁ ତାହା ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନ କରିବା ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମର ସାମୁଦାୟ ଏବଂ ଆମ ଜୀବନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ ନାହିଁ । ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟ କିମ୍ବା ଏକରୁ ଅଧିକ ମାଧ୍ୟମରେ ଆପଣ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଭଲପାଇ ଆରମ୍ଭ କରିପାରିବେ ।

ପ୍ରଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ: ଦଳ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଶିଖାଇଛନ୍ତି ତାହା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବେ ।